

Aryana Havah

Inuaki

Reptilija Manyje

Vertė Saulius Krulickas

Tai Rumunijoje gyvenančios psichologės Aryanos Havah pokalbis su neįprastu berniuku, kuris sako, kad praeitą savo įsikūnijimą gyveno planetoje Inua, kuri randasi šalia Oriono.

Dialogo metu Deividas pasakoja Arianai apie tą planetą, gyvenimą joje, o taip pat apie mūsų planetą Žemę ir jo atėjimo į Žemę tikslą.

Tai įvyko apsiniaukusį vasaros rytą. Buvo nepakenčiamai karšta ir aš nusprendžiau atidaryti langą tikėdamasi įleisti šviežio oro, kuris sumažintų įtampą.

Niekaip negalėjau išsivaduoti nuo nemalonaus jausmo. Spaudė saulės rezginio vietoje ir aš žinojau, kad tai vidinis perspėjimas apie kažką svarbaus kas turėjo įvykti.

Nežinau kas tai, bet ši rytą į mano konsultaciją turėjo ateiti naujas vaikas.

Tiksliai sutartu laiku jis įėjo į kabinetą su savo mama. Visai dar vaikas, bet toks išdidus! Vasariško dangaus spalvos žydromis akimis, sutaršytais rudais plaukais, aprengtas aiškiai ne naujais džinsais ir melsvais marškinėliais su užrašu „mylėkite mane“. Kad mes niekada apie tai nepamirštume.

Jis įdėmiai mane nužiūrėjo ir ryžtingai atsisėdo į kėdę. Aš perskaičiau registracijos kortelėje kad jo vardas Deividas (vardas pakeistas, tikras vardas Alexandru Pargaru, vert.past.) ir jam septyni metai.

Paprastai kai pajuntu, kad su vaiku pavyko rasti bendrą kalbą, paprašau, kad tėvai palauktų koridoriuje.

Nustebindamas mane, Deividas pats paprašė, kad mama išeitų.

Nustebinta tokio jo poelgio, pabandžiau rasti to priežastį. Pasirodo, mama atvedė jį čia, nes jis „galvoje girdi balsą, kaip per telefoną“, su kuriuo jis kalba ir klausia visko kas tik jam šauna į galvą, netgi tai, kaip pereiti tam tikrus lygius žaidžiant kompiuterinius žaidimus. Atsakymai, kuriuos gaudavo berniukas, visada būdavo teisingi. Paklaustas ar balsas turi vardą, Deividas atsakė, kad jis vardu Agchton, jis iš kito žvaigždyno, iš kurio atvyko ir pats berniukas po reinkarnacijos, ir kad jie sutarė palaikyti ryšį visu jo buvimo Žemėje metu. Aš paklausiau jo kiek jis čia žada būti? Jis atsakė, kad, jei skaičiuotume pagal dabartinę laiko sampratą, tai būtų apie 200 metų, bet netrukus mes pradėsime suprasti laiką kitaip, todėl jam sunku tiksliai atsakyti.

Mes kalbėjomės apie valandą ir mane vis labiau ir labiau žavėjo ne pagal amžių subrendęs jo protas ir prasmingi atsakymai. Kaip paaiškėjo pokalbio metu, kai kurie atsakymai priklausė „balsui iš telefono“.

Pirmiausiai, ką man pasakė Deividas, kad vakar vakare sužinojęs iš mamos, apie vizitą pas psichologą, Agchtonas paprašė perduoti psichologui, kad viskas apie ką bus kalbama turi būti įrašyta, net jei man tai nepriimtina, ir kad viskas apie ką čia bus kalbama yra absoliuti tiesa, ir kad aš nepergyvenčiau dėl vazos, kurią sudaužiau ši rytą bandydama uždaryti langą.

Įsivaizduokite, kaip aš išsigandau, juk aš buvau vienintelis žmogus, kuris tai žinojo! Taip man buvo pateiktas patvirtinimas, kad viskas ką šis vaikas patiria yra tiesa. Lyg būtų kas nuėmęs raištį man nuo akių. Tuomet aš supratau kaip neadekvatu buvo manyti, kad jo girdimi balsai yra lakios vaizduotės vaisius arba polinkis į šizofreniją, o gal tiesiog noras būti pranašesniu už kitus.

Tokiu būdu aš tapau rašytoja ir esu ja iki šiol.

Jam vadovaujant aš pabandžiau išsakyti, susisteminti svarbiausią informaciją. Aš Jums perteikiu jo Žinią, tokiu būdu, kokių pati ją gavau, be pataisymų, žodis į žodį. Ir dėkoju jums už laiką skirtą šiai knygai. Vieni laikys tai prasimanymu, kiti – supras. Pirmųjų prašau man atleisti, antriesiems linkiu rasti savo kelią ir sužinoti savo misiją. Mūsų antrojo susitikimo metu Deividas man pasirodė artimesnis, lyg būčiau jį pažinojus jau ilgą laiką – toks jausmas būna tik tarp senų draugų.

Aš paklausiau kaip jam labiau patiktų, ar kad aš uždavinėčiau klausimus, ar jis pats viską pasakos. Šiek tiek pagalvojęs jis atsakė, kad geriau bus jei aš klausinėsiu.

- Koks tavo vardas, čia, Žemėje?
- Deividas.
- Ar turi daugiau vardų?
- Šiuo metu ne. Aš turėjau daug vardų, bet dabar tik vienas.
- Kaip man reiktų tave vadinti?
- Deividu.
- Kodėl?
- Nes toks dabartinis mano vardas.
- Esi sakęs, kad atvykai iš kitos planetos, reinkarnuodamasis.
- Ar žinai kaip vadinasi ta planeta?
- Ji vadinasi Inua ir yra šalia Oriono.
- Ir jos gyventojai taip pat vadinasi Inua?
- Ne, jie vadinasi Inuaki.
- Vadinasi, tu Inuaki?
- Aš buvau Inuaki, dabar aš – žemietis.
- Kaip atrodo tavo buvusi planeta?
- Ji gražesnė už Žemę.
- Reljefas toks pats?
- Panašus. Ten yra kalnai, vanduo ir laukai, tik augalai kitokie. Medžių spalva ten panaši į sidabrinę, tik dar baltesnė.
- Ar ten būna metų laikai?
- Taip, tik ne tokie kaip čia. Ten nebūna žiemos ir sniego, tik lietus. Medžių lapai niekada nenukrenta ir nebūna taip karšta kaip čia vasara.
- Ten yra jūros ir vandenynai?
- Taip, jūras vadina - Avata, o vandenynus - Surim. Yra žuvų, tik jų spalva kitokia. Tiesą sakant, ten viskas yra kitokios spalvos.
- O kokios ten spalvos?
- Nežinau, tiesiog kitokios. Tie patys atspalviai tik baltesni. Raudona nepanaši į jūsiškę raudoną, ji labiau raudonai balta.
- Tai gal rožinė?
- Ne, ne tokia ryški, lyg ji būtų padengta baltos spalvos sluoksniu.
- O kaip atrodo Inuaki? Jie – žmonės?
- Ne, jie Inuaki. Panašūs į driežus, bet taip pat ir į žmones.
- Tai jie – reptilijos?
- Ne, jie – Inuaki.
- Gal galėtum man vieną jų apibūdinti?
- Jie aukšti, panašiai kaip šita spinta (2m.), vaikšto ant kojų, turi dvi rankas kaip ir mes, bet tik tris pirštus, dar jie turi plačią ir labai stiprią uodegą. Jų oda balta, o akys violetiniai auksinės. Kalba ir kaip mes, ir kaip jie.
- Ką reiškia „kaip jie“?
- Žodžius reiškia mintimis. Jie kalba mintimis ir kiti juos girdi.
- Taip pat kaip ir tu gauni žinias?
- Tikrai taip.
- O jų oda padengta žvynais?
- Ne, ji aksominė, švelni, panaši į mūsų. Tik jie neturi nei plaukų, nei antakių.
- O jie turi dantis?
- Taip.
- Ką valgo Inuaki?

- Tą ką ir mes, tik be mėsos. Jie valgo tai, ką mes vadiname vaisiais, daržovėmis ir šakniavaisiais.
- Ar jie tai augina taip pat kaip ir mes?
- Panašiai, tik tam nereikia tiek daug laiko.
- Kaip tai?
- Ten tereikia pasodinti sėklas, įpilti kažko panašaus į vandenį ir pagalvoti kada norėtume kad vaisius užaugtų ir jis užaugs būtent tuo metu.
- Tai jei aš rytoj norėsiu obuolių, ar jau ryt juos bus galima skinti?
- Ne taip greitai. Trumpiausias laikotarpis – du apsisukimai.
- Kokie apsisukimai?
- Planetos apsisukimai apie savo ašį. Tai trunka 5 žemes dienas.
- Ir visi užsiima derliaus nuėmimu?
- Taip, bet jeigu tu, pavyzdžiui, pamiršai pagalvoti laiku, tada gali paprašyti kitų – visi pasiruošę padėti. Bet to labai retai prireikia.
- O kaip vyksta tas stebuklas? Kaip Inuakams pavyksta gauti visko, ko jie nori? Ar tai stebuklinga žemė?
- Kažkuria prasme taip. Žemė ten skiriasi labai stipriai. Ji švari. Bet to tikrai nepakanka. Svarbu ketinimas. Tu Matricos ko nors prašai ir tai išsipildo, nežiūrint į tai ko prašai. Jie niekada neprašo daugiau nei jiems reikia. Nei kiek. Viskas šviežia. Maisto šaldytuve laikymas neturi jokios prasmės, kuomet galima gauti bet ką, bet kuriuo metu. Nėra prasmės prašyti daugiau, kadangi tai reikštų prarasti, o tai Matricai nepatinka.
- Ir kaip tai vyksta? Sodini grūdą ir galvoji kada jis turėtų prinokti?
- Panašiai. Sodini grūdą, palieji jį kažkuo panašiu į vandenį, pripildai jį šviesa ir meile, o po to prašai, kad jis susijungtų su savo universaliaja Matrica, iš kurios jis gali gauti visą reikalingą informaciją apie tai, kaip jam prinokti tuo metu kada tau to reikia. Tada grūde išsižiebia šviesa, kuri kaip plono siūlo spindulys sujungia jį su matrica. Taip prasideda procesas.
- O po to kai tu nuskynei vaisius ir daržoves, kas atsitinka su augalu?
- Jis liks, tik jo vėlesni vaisiai bus panaudoti kaip sėkla. Paskui jis nudžius ir tu paprašysi kad jis greitai išsiskaidytų į dalis, iš kurių buvo sukurtas, ir taip nesudarytų balasto planetai. Išeitų pas jus nebūna šiukšlių?
- Beveik ne. Pas juos nebūna šiukšlių, nes jie nenaudoja įpakavimų. Bet jei kartais reikia ką nors išmesti, tai nunešama į specialią vietą, kur dirbantys Inuakai padeda tai išskaidyti į pradines daleles. Todėl ten neegzistuoja kalnai šiukšlių ir išmestų daiktų.
- Gerai, o jei kas nors sugalvos nenešti šiukšlių į specialią vietą, o išmes gatvėje?
- O kodėl kažkam reikėtų tai daryti, niekada apie tai negirdėjau. Tai tiesiog neturi prasmės.
- O pas jus yra automobilių ar kitokių transporto priemonių?
- Kažkas panašaus yra. Už planetos ribų mes skraidome tokiais aparatais, kuriuos žemiečiai vadina skraidančiomis lėkštėmis. O pačioje planetoje panašiais, tik mažesniais aparatais.
- Kokį kurą jūs naudojate?
- Mes nenaudojame kuro. Tai kažkas panašaus į amžinąjį variklį. Jie dirba amžinai, be kuro, o ant jų uždėti panašūs į priešingų polių magnetinius žiedus, sukuriančius tam tikrą lauką, kuris aktyvuojamas tuo, kas Žemėje vadinama Merkaba. Minties pagalba aktyvuojami du tetraedrai su viduje besisukančiais magnetais, kurių sukurtas jėgos laukas priverčia aparatą judėti.
- Keičiant polius galima kilti arba leistis, o pakreipiant juos į šoną – keisti skridimo kryptį. Tai daroma šalmo pagalba, kuris dedamas ant galvos ir yra sujungtas su aparato valdymo sistema.
- Tai reiškia jis yra valdomas valios jėga?
- Taip, mintimis. Bet be magnetų tai neveiktų.
- Iš ko padaryti tie aparatai?
- Iš metalo, kurio pas mus Žemėje nėra. Tiesą sakant, tai 5 metalų junginys. Juos gamina naudodami šviesos spindulius, kuriuos išgauna su didelių kristalų pagalba.
- Ar kiekvienas gali turėti tokį aparatą?

- Taip, tik jei jam tikrai reikia.
- O jei tu turi tokį aparatą, ar jis pas tave lieka visam laikui, nežiūrint naudojiesi tu juo ar ne?
- Ne, tie aparatai priklauso visiems. Jei tau jo nereikia, tu jį gražini ten iš kur paėmei. Nėra prasmės laikyti jį sau, jei jis tau nereikalingas ir kai juo gali pasinaudoti kiti kam reikia.
- Ar už juos reikia mokėti, ar egzistuoja pinigai apskritai?
- Ne, ten nėra pinigų. Jie nereikalingi. Kiekvienas dirba tada kada reikia ir kiek reikia. Padeda kai jį to prašo, ir turi viską ko jam tik gali prireikti.
- Ar pas jūs yra valdžia?
- Tam tikra prasme taip. Kas 260 planetos apsisukimų yra išrenkamas valdytojas ir 12 patarėjų. Panašiai kaip rinkimai Žemėje, tik niekas negali būti išrinktas du kartus iš eilės.
- Tikriausiai tai geras darbas?
- Taip, kiekvienas jį atlieka su atsidavimu ir optimizmu. O jeigu nori kad viskas būtų gerai, tau tikrai pavyks.
- Pas jūs būna vaikų?
- Taip, bet kitokiu būdu. Kai nusprendžiama kad reikalinga nauja jėga, randami norintys, jie pradeda palikuonis ir jie gyvena specialioje, ypatingai įrengtoje vietoje, kur viskas optimaliai pritaikyta jų vystymuisi. Tai tarytum vaikų darželis, jie ten turi viską ko jiems reikia. Ten jie susipažįsta su istorija, elgesio taisyklėmis, meditacija, telepatija, augalų auginimu, technika ir daug kitų dalykų. Juos mokina vyresni, labiau patyrę Inuakai. Patys mažiausi gali matytis su tėvais kiek tik panorėję ir atvirksčiai. Bet koku atveju jie gali bendrauti telepatiškai, todėl atstumai ten neturi jokios įtakos.
- Ar palikuonis gimsta gyvi ar iš kiaušinių kaip reptilijų?
- Jie gimsta gyvi, tiksliau jie negimsta, o būna pradėti specialiose vietose, kaip embrionai. Tėvai tik palieka savo genetinę informaciją. Jų augimas visiškai kontroliuojamas. Jie nebūna sergantys ir negimsta su genetiniais nukrypimais.
- O namas, daiktai, lieka vaikams, galima tai perduoti kaip palikimą?
- Jeigu norite. Bet tai neturi prasmės. Visiems padedama save realizuoti. Nėra reikalo imti kažką iš kitų, kai tu gali gauti viską ką tik panorėjęs.
- O pavyzdžiui šeimos vertybės? Ar egzistuoja kažkas į jas panašaus?
- Ne, juk tai beprasmiška. Pas mus yra aukso, bet jis naudojamas gaminant skraidančius aparatus ir įvairiems lydinams. Nėra prasmės nešioti metalą ant kūno – jis pažeidžia energetinį lauką.
- Čia jis labai vertinamas.
- Taip, čia jis duoda tam tikrą statusą, nusako tavo vietą visuomenėje. Bet ten nėra reikalo pasirodyti kažkuo, kuo tu iš tikrųjų esi. Ten visi žino su kuo bendrauja, kokias žinias ir sugebėjimus turi tas asmuo.
- Kaip suprantu ten visi daugmaž vienodo lygio?
- Panašiai, tik kiekvienas turi skirtingą patirtį ir sugebėjimus. Vieni labiau nusimano statybose, kiti moksle ar augalų srityje. Nors pradžioje ten moko visko ir tik vėliau pasirenkama tai kas labiau domina.
- Ar pas jūs egzistuoja poros, vyras ir žmona, lyties skirtumai?
- Yra skirtingos lytis, poros, bet ne taip kaip čia. Ten niekas tavęs neverčia pasilikti kartu jeigu tu to daugiau nenori. Bet kuriuo metu tu gali pasilikti vienas arba susirasti kitą porą. Taip pat suaugę vaikai gali pasilikti su tėvais, bet to paprastai nebūna. Galima, bet to niekam nereikia. Ten visi draugai.
- Ten susitikinėja taip kaip čia, per šventes, vakarėlius?
- Visi susitinka tada kada nori, bet nesu matęs tokių švenčių kaip čia.
- O jei kas susipyktų su kaimynu?
- To nebūna. Niekada nesu girdėjęs kad taip būtų. Bet jei jau būna nesutarimų, sušaukia pasitarimą ir kreipiasi į teisės kodeksą. Bet to jau labai seniai nebuvo.
- Kas yra „teisės kodeksas“?

- Tai didžiulis kristalas kuriame mūsų protėviai paliko įrašytas svarbiausias taisykles, kurios be kita ko yra universalios visoje visatoje. Jei tau iškyla kokia problema, reikia padėti ranką ant kristalo ir jis atsiųs į tavo pasąmonę sprendimą, kuris atitinka ten surašytas taisykles.
- Kaip jis atsiunčia tokį sprendimą?
- Aš pats nežinau, nes niekada to nedariau. Bet manau kad tai vaizdai, kurie parodo kaip reikėtų pasielgti.
- Ir tu naudojasi.
- Žinoma.
- Na gerai, o jeigu kas nors pasakytų, kad jis to nenori, kad toks sprendimas jo netenkina?
- To paprasčiausiai negali būti. Kaip tu gali atmesti tai, kas tau buvo nurodyta. Visi laikosi tų sprendimų.
- O sakykim, jeigu kažkas tiek supykęs kad sugalvos nužudyti kitą?
- (Leipdamas iš juoko) Nužudyti kitą... tai neįmanoma. Nužudyti kitą reiškia nužudyti save patį. Nužudant įvyksta Matricos pažeidimas, kuris grįžta tau su pačiomis negatyviausiomis pasekmėmis. Apie tai niekam nekyla net minties. Jie tiesiog nežino ką reiškia daryti kitam blogą. Jie net neišsivaizduoja, kad tai yra įmanoma. Taip – lyg tai paprasčiausiai neegzistuoja.
- Bet kažkada jūsų planetoje tai buvo įmanoma?
- Taip, bet tai buvo labai seniai.
- Kaip seniai?
- (po ilgo mąstymo) Gal prieš kokius 500 000 metų. Ar galėtume mes jau šiandien baigti?
- Žinoma.

Pabandžiau suprasti visą tai ką jis sakė. Galiausiai supratau, kad galėjau uždavinėti visai kitokius klausimus, gal net smulkmeniškesnius ir tikslesnius, bet situacijos keistumas tiesiog žlugdė mano koncentraciją. Nusprendžiau pasidaryti sąrašą klausimų kuriuos reikėtų užduoti sekantį kartą.

-
- Pamaniau gal papasakotum man smulkiau kaip gyvena Inuakai. Ar jie turi nuosavus namus, ar gyvena visi bendrai?
 - Jie visi turi nuosavus namus. Tik namai ne tokie kaip čia. Ir nebūna daugiaaukščių namų.
 - Tada kokie pas juos namai?
 - Jie po žeme. Jie suprato kad nėra prasmės statyti namus žemės paviršiuje, kadangi prarandama labai daug žemės ploto. Viskas išnaudojama optimaliausiai. Juk žemę virš namo galima apdirbti.
 - Iš ko statomi namai?
 - Sienos daromos iš tam tikro tipo smėlio kuris maišomas su smulkintais, įvairiais kristalais. Ta masė sulydoma specialiais spinduliais ir iš jos daromos plytos kurias galima pjaustyti pagal reikalingus išmatavimus. Jos dedamos ant žemės ir sujungiamos išgaunant idealų kubą.
 - Ar būna baldai?
 - Taip, bet kitokie. Visi baldai gaminami iš natūralių medžiagų. Kai kurios labai panašios į bambuką ir medieną. Bet plastmasė ten neegzistuoja.
 - Ar jie vaikšto nuogi?
 - Taip, būtų labai keista jei kas nors apsirengtų.
 - Ar jiems nešalta?
 - Ne, jei kam nors būna šalta tai jie prašo Universaliosios Matricos šilumos.
 - Kaip tai?
 - Jeigu man šalta tai aš susijungiu su Universaliają Matrica ir paprašau šilumos. Tada mano kūnas sušyla ir šalčio jausmas prapuola. Lyg pats kūnas man padėtų.
 - Ar gali daryti tai ir čia?
 - Taip. Bet efektas ilgai neišsilaiko, per daug trukdžių.
 - O kaip gaunama šviesa?
 - Taip pat. Prašo šviesos iš Universaliosios Matricos ir ją gauna.

- Ar tai reiškia, kad jeigu aš dabar paprašysiu šviesos ir susijungsiu su Matrica, kambarys nušvis?
- Žinoma ne. Čia tai kol kas neįmanoma, bet bus. Šiuo metu egzistuoja trukdžiai. Ir nei tu, nei kas kitas negali padaryti nieko panašaus. Net jeigu tau labai susikoncentravus ir pavyktų tai padaryti, rezultatas vis tiek tuoj pat pradingtų. Tam trukdo morfogeninis žemės laukas.
- Sakei, kad kol kas ne. Ar tai bus įmanoma?
- Net greičiau, nei tu gali tai įsivaizduoti.
- Kada?
- Gana greitai. Galiu pasakyti tik tiek, kad tu tai pamatysi.
- Galbūt kitame gyvenime?
- Ne, tikrai dar šiame.
- Ar negalėtum papasakoti daugiau?
- Netrukus planetoje įvyks kvantinis šuolis...
- Ar kalbi apie 2012 m. ?
- Taip, planeta pereis į penktąją dimensiją ir tada....
- Kaip mes galim atsirasti penktoje dimensijoje, jei mes esame trečioje, mes ką, peršoksim per vieną?
- Mes randamės ketvirtoje (iš 3 į 4 dimensiją žemė pereinėjo nuo 1991 metų vert. past.).
- Ne, pas mus trimatė realybė. Tai visi žino.
- Tie, kas neskaiciuoja laiko kaip ketvirtojo.
- Laikas tai matavimo vienetas?
- Kaip ir ilgis, plotis ir aukštis.
- Taip, bet tai juk sugalvota žmonių.
- Ir ilgis, ir plotis, ir aukštis, ir viskas, ką galima apskaičiuoti ir suskaičiuoti yra išrasta žmonių.
- Tai mes taip tiesiog ir įeisim į penktą išmatavimą?
- Panašiai, tik prieš tai mums dar teks suvokti ir įsisauginti daugybę įvairiausių aspektų susijusių su realybe. Taip pat, pavyzdžiui, kaip yra su tais išmatavimais.
- Nori pasakyti, kad mes tiesiog nuėję miegoti, kitą dieną tiesiog prabusime penktame išmatavime?
- Ne, mes užmigę neprabusime penktame išmatavime. Iki to laiko Žemėje įvyks daug pasikeitimų, kurie bus pranašiški ženklai. Pats perėjimas truks apie tris mėnesius ir per tuos tris mėnesius mes suprasime kas iš tiesų yra tas ketvirtasis išmatavimas.
- Apie kokius ženklus tu kalbi?
- Pirmiausiai, lemiami bus 2009 metai. Antroje pusėje žemė patirs didžiulius kataklizmus. Vanduo atkeršys už žemę. Daug miestų ir valstybių bus užtvindyta. Paskui padidės vulkaninis aktyvumas – žemė pažadins net tuos ugnikalnius kurie, kaip buvo manyta, seniai užgesę. Padaugės žemės drebėjimų ir labai įvairiose vietose. 2011 metais žmonija susidurs su stipriausia saulės išbrova kuri išves iš rikiuotės elektros energijos tiekimą ir jo nebus įmanoma atstatyti. Elektromagnetinės audros neatstatomai ištrins informacines sistemas, daugiau jomis bus neįmanoma naudotis.
- O tu kartais nežinai kada išskrenda sekantis erdvėlaivis į Inuą, gal aš galėčiau nusipirkti bilietą?
- Deja, ta kryptimi reisai neegzistuoja.
- Iš tavo pasakojimo supratau kad mūsų laukia tamsus laikotarpis.
- Žemė turi išsivalyti ir mums teks praeiti per tai kartu su ja. Tai bus sunkus laikotarpis, bet tai kas seks po to visą tai atpirks. Tai jau bus kitas pasaulis. Nežinau kaip tau paaiškinti kad tu suprastum. Tai reikia pamatyti, pergyventi, kitaip negalima.
- Galbūt utopinis pasaulis? Būtų gerai, kad mes prabustumė tobulame pasaulyje.
- Po to taip ir bus, tik ne iš karto. Turi praeiti keli metai visiškos sumaišties. Tuo metu viskas keisis, viską teks permąstyti. Įskaitant mokslą ir religiją.
- Kaip manai, kiek laiko truks tas persitvarkymo laikotarpis?
- Tris, penkis žemės metus.
- Prieš ar po 2012 metų?
- Po. Be to, mums teks suvokti, kad mes ne vieni šioje visatoje.

- Kiek aš žinau 2012 metais žemė susilygins su galaktikos centru, kas iš tiesų yra juodoji skylė. Ar galėtum papasakoti kas yra juodoji skylė?
- Juodoji skylė – tai vieta, kurioje neegzistuoja dimensijos. Visiška tuštuma. kažkas panašaus į nulinių visatos tašką. Joje neegzistuoja niekas.
- Visiškai nieko? Kam tada to reikia?
- Tai vieta kurioje pritraukianti milžiniška besisukanti jėga sutraukia visas galaktikos šiukšles. Čia įtraukiamos užgesusios planetos, asteroidai, kometos, dulkės. Gali palyginti tai su milžinišku dulkių siurbliu. Viskas kas ten papuola, išsiskaido, susitraukia iki subatominio lygio, o po to pavirsta energija. Taip niekas nepradingsta veltui. Tai egzistuoja nuo pradžių pradžios, bet žinoma tai galima sukurti ir dirbtiniu būdu.
- Kaip?
- Minčių ir milžiniško kristalo pagalba. Projektuojant idėjas į kristalą, sukuriama sustiprinta minties jėga, kuri tam tikru būdu įtakoja Matricą, formuojančią fizinį planą. Tokiu būdu sukuriamas kanalas, panašus į tunelį, kuris suspaudžia erdvę sukurdamas jungties tašką tarp visatų.
- Tai reikėtų, kad egzistuoja daug visatų?
- Jų dešimt.
- Ir kiekviena iš jų tokia kaip jūsų?
- Kiekviena individualiai skirtinga. Kiekviena iš jų savarankiška ir sukurta savaip.
- Ar Dievas valdo visas jas?
- Priklauso nuo to, apie kokį Dievą kalbi.
- Apie tą kuriam mes meldžiamės.
- Taip mes meldžiamės Dievui kurį paveldėjome, bet jis nėra Kūrėjas. Kiekviena visata turi savo Kūrėją ir savas būtybes vadovus, bet virš viso to yra dar kažkas daugiau, neapbrėptas, energijos formoje, ką mes galėtume vadinti Aukščiausiuoju Dievu, Šaltiniu, Absoliutu. Viskas, kas sukurta, randasi jame. Visos visatos, pasauliai, kiti Dievai, vadovai ir būtybės. Jis apima viską.
- O už jo dar kas nors egzistuoja?
- Nežinau, nemanau... Nemanau, kad kas nors žino.
- O jeigu jis dalis dar kito Dievo?
- Mintis įdomi, bet pas Inuakus viskas parašyta teisės kodekse, o ten nėra paminėta nieko tokio. Galbūt, bet dar niekas nepasiekė tokio sąmoningumo lygio, kad tai pamatyti.
- Bet kokių atvejų tai nesvarbu. Jau tai, ką tu pasakei peržengia bet kokias supratimo ribas.
- Kadangi mūsų supratimas paremtas žemiškom žiniomis, o jos labai ribotos. Žmogus nėra vien tik mašina, jis kažkas daug daugiau.
- Tai visi žino. Mumyse egzistuoja siela, kuri yra nemirtinga.
- Tai ne visai teisinga.
- Kodėl?
- Tiesiog siela nėra mumyse. Bent jau nepilnai.
- O kur jiniai randasi?
- Tuoj paaiškinsiu. Virš kiekvieno žmogaus yra kažkas panašaus į rutulį. Jis skaidrus, balšvas. O viduje randasi tiksliai, tik miniatiūrinė mūsų fizinio kūno kopija. Šis rutulys sujungtas su kūnu storu, susuktu, panašiu į virvę, šviesos spinduliu. Tas spindulys prasideda nuo galvos ir yra apie 15-20 centimetrų storio, jei žmogus suaugęs. Pas vaikus tai būna vieno centimetro storio ir storėja jiems augant. Ir atvirkščiai – artėjant mirčiai jis vis plonėja ir plonėja, kad palengvinti atsiskyrimą nuo kūno.
- Gerai, o jeigu žmogus jaunas ir sakykim žuvo autoavarijoje?
- Tai neturi reikšmės. Spindulio storis bus kaip pas suaugusį žmogų ir jis tiesiog nutrūks.
- Ir tik tiek? Mes visi sujungti spinduliu su rutuliu?
- Ne, čia tik paprastas paaiškinimas, kad tu suprastum. Dar iš to spindulio į žmogaus kūną įeina kaip šaknys ir pasiskirsto įvairiausiomis spalvomis po visą kūną. Ties pirštais jis, pavyzdžiui, plonas ir melsvas.
- O kas atsitiks, jei žmogus neteks rankos? Spindulys pradingsta?

- Spindulys vis tiek liks, lyg ta ranka būtų savo vietoje.
- O kas vyksta kai žmogus miršta?
- Tie spinduliai pradeda po truputi apleisti kūną. Iš pradžių išeina iš rankų ir kojų, paskui iš pečių, klubų, pilvo ir galvos. O galiausiai iš širdies. Bet iš pradžių jis dar susikoncentruoja stubure ir širdyje ir prabūna ten dar tris dienas, o tik tada nutrunka visiškai ir sfera atsipalaidavusi gali nuskristi.
- Ar teisybė, kad žmonės pasiima su savim savo darbus, tai ką nuveikė per savo gyvenimą?
- Darbų ne. Tik sugebėjimus, savybes ir trūkumus.
- O kur lieka darbai?
- Matricoje. Jie lieka ten, kur jie buvo atlikti tuo metu.
- Ar tai yra tai, ką mes vadiname Akašos Kronikomis?
- Tai yra Universali Kūrinijos Matrica.
- Primena milžinišką duomenų bazę. Ar tai kažkas panašaus į didžiulį kompiuterį?
- Galima pavadinti ir taip. Tik kompiuterį kažkas sukūrė, o Matrica egzistavo visada. Ji nebuvo sukurta.
- Ar Matrica tai Dievas?
- Ne, Dievas valdo Matricą. Matrica savarankiška. Ji yra energija.
- Aš nesuprantu, galėtum paaiškinti tiksliau?
- Aš nežinau kaip...
- Dievas ir Matrica – atskiri dalykai?
- Tai nėra vienas ir tas pats. Ir Dievas ir Matrica egzistavo visada. Jie turi vienodą energetinę struktūrą, bet jie nėra vienuma. Dievas gali valdyti Matricą, bet Matrica niekaip negali paveikti Dievo. Iš Matricos atsirado visa kūrinija.
- Apibūdink man Matricą.
- Matrica – tai pirminė energijos forma. Joje randasi visos mintys, sumanymai, pavidalai ir energijos visko, kas buvo ar bus sukurta. Visų visatų.
- Ar tai Šventoji Dvasia, kurią Dievas iškvėpė, kai sukūrė žmones?
- Panašiai. Žmonės, kaip ir visa kita, buvo sukurti iš Matricos energijos, o siela iš Dievo. Tik siela iš Dievo.
- Mes tikim, kad buvom sukurti pagal Dievo –Tėvo atvaizdą.
- Viskas buvo sukurta iš Dievo. Ir augalai ir gyvūnai ir akmenys. Forma ir savybės iš Matricos, kadangi viskas buvo paimta iš jos energijos. Konceptija ir atvaizdas – iš Kūrėjo.
- Ar planetos taip pat turi sferą?
- Taip, viskas turi, ir gyvūnai, ir augalai, ir net akmenys. Taip pat visos būtybės, kurių mes negalime matyti, nes esame įsikūniję Žemėje.
- Taip, bet...
- Aš jau norėčiau baigti – aš pavargau.

Kuomet jis išėjo, aš galvojau kiek supratimo ir patirties paslėpta tokiame trapiame kūne. Pabandžiau mintimis prasiskverbti į jo gyvenimą, jo mintis ir mano galvoje atsirado dar daugiau klausimų. Norėjosi kad jis atsakytų į kiekvieną iš jų ir kuo greičiau tai sužinoti, bet žinojau kad negaliu peržengti tam tikros ribos.

-
- Gal pradėkime nuo tos vietos, kur mes baigėme praeitą kartą.
 - Mes sustojome ties augalais ir gyvūnais.
 - Taip, mes kalbėjome apie sferą.
 - Sferą turi viskas. Viskas, kas buvo sukurta, turi kažką panašaus į ją. Žinai, kai žmogus nori pasistatyti namą, pirmiausiai atsiranda sfera. Ji prie nieko nepirišta tiesiog sklendo ore aplink žmogų kai jisai apie tą namą galvoja. Ir kai žmogus suformuluoja savo mintis, ji darosi vis ryškesnė, o kai namas pastatomas, lieka su juo tol, kol jis stovės.
 - O jeigu namas ar butas perkamas, o ne statomas savo rankomis.

- Tada tu perki ir sferą, kuri yra pastovi ir nekintama. Blogoji dalis yra ta, kad pirkdami namą, kuriame jau kažkas gyveno, jūs nusiperkate ir ten gyvenusių žmonių prisiminimus, patirtį, skausmą, džiaugsmą ir net mirtį.
- Ir visą tai mums daro įtaką?
- Taip.
- Bet juk būna žmonių, kurie moka išvalyti namus. Energetiškai, turiu omeny, kas liečia vibracijas. Jie net gali matyti kas tose vietose vyko ar gyveno.
- Taip, jie susijungia su sfera ir gauna informaciją. Jei jie turi tokį sugebėjimą, jie gali sferą apvalyti – išvalyti trukdžius ir energetines šiukšles.
- O negalima būtų ją tiesiog sunaikinti ir sukurti naują?
- Ne, ji priklauso tam tikrai vietai. Ji atsirado kuomet tai buvo sukurta ir išnyks tik tada, kai tas kūrinys nustos egzistavęs. Tai įstatymas. Vadinasi Dievas mus sukūrė ir mes turime sferą, ir mes galime kurti, o tai ką sukursim taip pat turės sferą.
- Nevisai tokią, bet kažką panašaus. Taip, mes galime kurti, kadangi esame iš Dievo. Todėl žmogus gali išrasti ir sukurti kažką naujo. Tai yra mūsų vystymosi, progreso pagrindas.
- Tai reiškia, kad mes galime dirbti su Matrica?
- Taip, mes bet koku atveju dirbame su Matrica, net jei nieko nekuriame. Visi mūsų gyvenimai ir darbai eina į Matricą.
- Kodėl?
- Todėl, kad tai yra energijos forma, o Matrica saugo energiją.
- Ir karma ir likimas – viskas išeina iš ten?
- Ne išeina, bet atsiranda ten. Sakykim tu atlieki kažkokį veiksma. Pavyzdžiui padedi žmogui išsigydyti. Į Matricą įeina energijos forma, gera mintis, tavo noras padėti ir palieka ten atspaudą. Visa tai lieka joje, o tam tikru momentu, kai to reikia, tau sugražinama.
- O kas atsitinka su blogais darbais?
- Blogi darbai yra tiesiog ta pati energija, tik negatyvi jos forma. Ji Matricos niekaip neįtakoja. Kentės ją sukūręs žmogus. Tinkamu momentu ji bus pasiūsta žmogui atgal, kadangi turi egzistuoti pusiausvyra. Kiek pas tave negatyvių minčių arba darbų, tiek jos bus gražintos tau atgal nesėkmių formoje.
- O ar žmogus neturėtų veržtis link gėrio ir harmonijos?
- Žinoma, Matrica ir yra harmonija, meilė ir tobulumas. Todėl viskas, kas neatitinka jos poliškumo yra atmetama. O tą galima padaryti, tik gražinant tam, kas tai sukūrė. Juk tik Kūrėjas gali išskaidyti savo kūrinį į kitokią energiją.
- O karmos angelai egzistuoja?
- Taip, čia jie žinomi tokiu vardu. O iš tikrųjų jie būtybės, koordinuojančios Matricą. Jie yra visiškoje harmonijoje su ja, gyvena joje ir atsako už pusiausvyros joje palaikymą. Todėl jie prižiūri, kad įsikūniję laikytųsi įstatymų. Žmogui visada sugražinama tai, ką jis sukūrė. Nuo pat pradžių Matrica davė jam sveikatą, protą, pusiausvyrą, taiką, o jis išspinduliavo pyktį, priešišumą, kančią – jis ir gaus atgal visas šias energijas.
- Kitame gyvenime?
- Taip, bet nebūtinai. Bet koku atveju geriau, kad jam visą tai sugrįžtų dar šiame gyvenime – taip žymiai paprasčiau.
- Bet mes juk kažkada buvom visi lygūs?
- Mes ir esame lygūs. Ir visatoje ir Matricoje visi lygūs. Mes žemiečiai esame vieno Matricos segmento dalis. Inua, pavyzdžiui, yra kito segmento dalis, bet mes vis tiek visi esame Matricoje. Ir nors mes esame savarankiški, kartu esame viena. Mes esame tų pačių kūrinijos energijų ir minčių dalis. Matricoje egzistuoja tam tikras segmentas iš kurio mes buvome sukurti. Jo energija atitinka mus ir mus įtakoja. Subtiliajame lygmenyje mes visi susiję ir tai kas vyksta su vienu, vyksta su visais. Netgi daugiau, žemė ir saulės sistema glaudžiai susiję su žmogumi. Vieno žmogaus veiksmai įtakoja viską.
- Gerai, bet kodėl aš turėčiau būti atsakinga už tai, kad kažkas nusprendė susprogdinti atominę bombą?

- Todėl kad tu tylėdama su tuo sutikai. Jeigu tie, kurie su tuo nesutinka susivienytų arba jeigu tu bent pagalvotum, kad tai nėra gerai, kad tai reikia kaip nors sustabdyti, jei tu panorėtum iš visos širdies, kad tai neįvyktų, tavo minties jėga įeitų į Matricą sukurdama energetinę bangą, kurią galėtų priimti ir perimti kiti žmonės. Šiuo metu žmonės Žemėje užvaldęs sunkus letarginis miegas. Jie net netrokšta sau taikos ir ramybės. Aš kalbu apie tikrus norus išeinančius iš sielos, o ne apie tai, apie ką kalbama tik todėl, kad taip atrodo teisinga.
- Aš nemanau, kad mano mintis apie taiką pasieks kokių nors rezultatų.
- Tu negalvoji – o kiti ir dar mažiau. Niekas nenori varginti savo galvos ir leidžia aplinkybėms tiesiog vykti. Mes galvojame, kad kažkas geresnis, protingesnis padarys viską už mus. Kam kažką daryti, kai galima nedaryti.
- Tai nevisai taip. Mes tiesiog nieko nežinome apie tokius dalykus. Mes kažką girdėję, bet niekas netiki, to juk neįmanoma įrodyti, pademonstruoti.
- Žinoma, įmanoma. Tik kiekvienas turi suprasti tai iš savo vidaus, o ne klausyti ką kalba kiti. Žmonija mokina save sekti sąvokom, sprendimais ir informacija, kurią gauna iš kitų. Mes nusprendėme, kad mes gimstame, gyvename ir mirštame. Kodėl? Kas taip nusprendė?
- Dievas.
- Ne. Mes taip nusprendėm. Mes sukūrėme Matricoje mintį – energiją, prie kurios, žinoma, patys prisijungėme ir be to prijungiame savo vaikus, aiškindami jiems visą tai moksliskai. Mes save užprogramavom. O tu pasakyk, kad tu nenori prie jos jungtis, kad tau tai nepriimtina, kad nenori būti tos grupės dalimi, kad nori kažko kito.
- Ir man pavyks?
- Daugiau, nei tiesiog pavyks. Tu sukursi naują mintį – energiją, prie kurios galės prisijungti visi kas to nori, kas nori tai suprasti.
- O kaip man priversti juos suprasti?
- Aš siūlau visiems, kurie perskaitys šią knygą, prisijungti kartu su mumis kiekvieną sekmadienį 22.30 val. prie naujos minties – energijos, kuri kalba apie tai, kad žmogus – nemirtingas. Jis gimsta, suauga ir taip ir lieka. Stiprus, sveikas ir pilnas energijos.
- Bet juk tai prives prie gyventojų pertekliaus. Gims be galo daug naujų žmonių.
- Nepergyvenk, viskas reguliuojama. Sielų skaičius negali viršyti Matricoje nustatyto limitu. Tai paprasčiausiai neįmanoma.
- O jeigu niekas nemirs, bet kas nors nuspręs, kad nori išeiti?
- Kiekvienas turi teisę rinktis.
- Gerai, pabandykim. Ką reikia daryti kiekvieną sekmadienį 22.30 val.?
- Penkias minutes mes kartosime, kad mes jauni, subrendę, sveiki, pilni energijos ir meilės, ir kad mirtis neegzistuoja. Kad mes amžini.
- Pabandyti mes aišku galim, bet jei kas nors dar ką nors pridės nuo savęs?
- Kiekvienas žodis skleidžia tam tikrą energiją ir šviesą. Įeiti į minties suformuotą energiją, kurią sukūrėme mes, gali tik tie, kurie skleidžia, perduoda, tokią pačią vibraciją. Į ją negali patekti niekas kita, kadangi ją sudaro tam tikro ilgio ir dažnio bangos.
- Gerai, taip ir padarysim.
- Patikėkit, tai tikrai verta.
- Tu sakei, kad viskas ką kuria žmogus pirmiausia atsiranda sferos forma ir tik vėliau materialiam plane. Kas būna su daiktais, kuriuos pagamina kiti ir perduoda?
- Jie turi savo sferą. Pavyzdžiui, tu perki kompiuterį. Jo pagrindą sudaro mintis, kuri sukūrė minties formos energiją Matricoje ir prie jos prisijungė visi vėliau pagaminti kompiuteriai.
- Vadinasi jei aš perku marškinėlius, tai jie neturi savo sferos?
- Ne, jie prisijungę prie pirmosios.
- Gerai, o kaip su prakeiktais deimantais, kurie neša nesėkmę jų turėtojams?
- Mes kalbėjome apie daiktus sukurtus žmogaus. Gamtoje viskas turi savo sferą, kurios tiesioginis šaltinis yra Matrica. Apskritai viskas, kas sukurta, turi savo sferą, kuri jungiasi dar su daug didesne.

Viskas, kas sukurta žmogaus, turi savo sferą, bet ji bendra, vienintelė, nepriklausomai nuo to, kiek tokių pačių daiktų yra pagaminta.

- O jei mano kaimynas nueis pas statybininką ir užsisakys namą, lygiai tokį patį kaip pas mane?
- Nesvarbu, tas namas turės savo sferą.
- O kodėl drabužiai išsaugo energiją žmonių, kurie juos nešiojo? Ar tai reiškia kad energija nueina į bendrą sferą ir ją gali gauti bet kas?
- Ne, energija lieka tiesiogiai ant daikto. Jei, sakykime, tu įsigijai seną lovą – tu perimsi dalį to, ką jautė ir pergyveno žmonės prieš tai ant jos miegoję. Bet jei tu ją išplausi ar perdažysi, energija pradings ir lova taps kaip nauja. Bet kai informacija lieka sferoje, jos jau neįmanoma niekaip panaikinti.
- O kaip gyvūnai?
- Jie turi savo sferą, mažesnę nei žmogaus, bet ji savo ruožtu sujungta su kita, milžiniška sfera, kurioje yra visi tai rasei būdingi bruožai ir savybės. Taip pat yra ir su augalais, akmenimis bei visu kitu.
- Sakyk, o kai žmogus miršta, kur nueina jo sfera?
- Ji grįžta į Matricą, kurios dalimi ji ir yra.
- Pragaras egzistuoja? Aš turiu omeny taip, kaip mes jį suprantame.
- Aš nežinau kaip mes suprantame pragarą. Mūsų Matricos segmente egzistuoja įvairūs lygiai. Į juos sferos patenka pagal savo vibracijų dažnį.
- Ir ką jos ten daro? Tiesiog būna?
- Ne, jos ten bendrauja su sferomis, kurias ten randa, ypač su sau giminingom.
- O ar tai ne laiko švaistymas?
- Būtent tai aš tau ir bandau pasakyti. Mes stengiamės kuo greičiau užaugti ir numirti, kad vėl sugrįžtume į Matricą. Kodėl? Šito man dar kol kas nepavyko suprasti. Mūsų vieta planetoje, dalimi kurios mes esame. Mes privalome jai kuo daugiau padėti, tobulinti ją, turim pasiekti kūrimo ir tiesos supratimą. O mes ateiname ir skubame išeiti.
- O tu supranti kas būtų, jeigu Hitleris arba diktatoriai ar kiti nusikaltėliai gyventų amžinai?
- To negalėtų būti. Jeigu žmonija turėtų stiprų ryšį su gyvenimu, taika, sveikata ir amžinybe, tai tokie žmonės negalėtų ateiti į žemę tol, kol netaptų tokie kaip visi. Jiems nebūtų sudarytos sąlygos atgimti. Jų vibracijos neatitiktų visų žmonių Matricos segmento ir jie būtų išmesti į segmentą, kuris atitiktų jų lygį ir vibracijas. Turi suprasti, kad viskas priklauso nuo daugumos.
- Būtų gerai, jeigu taip kai kuriuos politikus išmestų.
- Panorėkit. Siūlau visiems, sekmadienį norėti, kad viskas kas neatitinka tiesos Matricai, būtų iš jos išmesti, perkelti į kitą segmentą.
- Aš manau, kad tai susiję su mūsų karma. Mes to užsitarnavome.
- Absurdiška. Taip sakydami mes juos pateisiname ir jie pasilieka čia su mūsų pagalba.
- Mes daugiau neturime karmos. Teisybę sakant karmos įstatymas netrukus nustos žmonėms galioti.
- Mums nėra dėl ko atgailauti, mes niekam nieko neskolingi.
- Mes turime nuspręsti ir pasakyti, sau viduje, ir visiems aplinkui, kaimynui, giminėms: Viskas, pakanka! Jau pakankamai visko buvo. Nuo šio momento mes laisvi. Mes turim paprašyti Matricos paimti visus, kurie riboja mūsų valios laisvę, tiesos vagis ir tuos kurie koku nors būdu mus engia ir verčia būti vergais. Planetos resursai, vanduo, maistas, kuras priklauso visiems. Kvaila manyti, kad Dievas davė teisę valdyti visą tai tik daliai jo kūrinių, vienam žmogui, vienai šeimai. Kodėl?
- Reikalaukite savo teisių. Padarykite tai dėl savęs ir dėl mūsų, jūsų palikuonių
- Kaip gražiai visą tai skamba. Ar supranti, kad tai - utopija? Tie kas valdo žemės turtus daro tai per amžius, karta iš kartos.
- O kas jiems davė tokią teisę? Ar taip nusprendė Dievas? Ar jie turi kokią sutartį? Sutartį su Juo? Jie patys sau davė šitą teisę. Paėmė tai kas jiems nepriklauso. Netgi blogiau – atėmė visą tai iš mūsų.
- Bet jeigu negerbsime teisės į nuosavybę, prasidės chaosas.
- Ne, nes tada žmonės supras, kad gali gauti viską ko jiems reikia bet kuriuo metu. Imti daugiau nei tau reikia nėra prasmės. Jeigu nebūtų varžymosi su artimaisiais, jei niekas nepavydėtų namo arba mašinos, koks tada būtų gyvenimas? Kada žinai, kad gali gauti tokį patį daiktą jei tik panorėsi.

- Būtų nuostabu.
- Aš tik noriu pasakyti, kad taip turi būti ir be abejonės bus. Žmonės ir planeta to nusipelno. Atėjo laikas kai žmonija turi perimti savo likimą į savo rankas, spręsti pati už save. Laikas pasirūpinti savimi. Kurti savus įstatymus. Ir nesitaikyti su tuo, kad kažkas vagia jūsų gyvenimus ir mūsų tiesą.
- Ir kaip mums tai padaryti?
- Pirmiausiai, turime patikėti, kad absoliučiai viską galima pakeisti. O tada paprašyti Matricos, kad išvaduočiau iš vergijos ir suteiktų laisvę rinktis.
- Bet mes juk patys išsirinkom savo valdininkus.
- Jokiu būdu. Mums juos primetė. Teisybę sakant, planetą valdo vis tie patys. Jie keičiasi fizine prasme, keičiasi jų vardai, išvaizda, vieta... bet jie vis tie patys – jau tūkstančius metų. Jie paveldi vienas iš kito ateidami ir išeidami, bet apskritai kalbant apie minties formos energiją – jie vis tie patys.
- Tu kalbi apie įvairias okultines organizacijas, kurios, kaip sakoma, valdo pasaulį?
- Nedidelis patikslinimas, jie tikrai jų valdo. Viskas: rinkimai, demokratija, laisvė, įstatymai – iš tikrųjų tik farsas. Pagalvok. Jeigu tau, sakykim, reikia rinkti iš dviejų kandidatų į prezidentus. Vienas – prievartautojas, kitas – nusikaltėlis. Kurį rinktum?
- Nei vieno. Aš neisiu į rinkimus.
- Žinoma. Bet vis tiek kurį nors išrinks. Kodėl? Todėl, kad kažkas tiki, kad vienas iš jų yra kažkuo geresnis už kitą.
- Taip, net jei aš nueisiu ir nubalsuosiu už bet kurį, logiškai mastant, prezidentu bet koku atveju taps vienas iš jų.
- Taip, bet tu turi pasirinkimą boikotuoti rinkimus. Šaukti visa gerkle. Jeigu niekas neateis tai jų ir neišrinks. Tai pirmas žingsnis.
- Taip, bet eis jų pažįstami, giminės.
- Prieštaraujančių argumentų atsiras visada. Gyvenimas atrodo mums visiškai priklausomas nuo logikos. Lyg nuojautos ir sielos visiškai nereikėtų klausytis. O tu pirmiausiai ką nors pabandyk ir tik tada sakyk kad tai yra neįmanoma.
- O gal jūs pabandytumėt. Jūs, naujai atvykę? Mes jau pavargome.
- Taip, žinoma, lengviausia viską palikti ateities kartoms nei patiems bandyti ką nors pakeisti.
- Bet jūs... ateities, kristaliniai vaikai, aš kalbu apie indigo... Beje, tu vienas iš jų?
- Ne, mano siela kitokia.
- Girdėjau, kad jos – ypatingos...
- Taip, bet ne visos. Nevisi, kurių formą sudaro indigo spalva, atėjo tam, kad išgelbėti planetą. Kai kurie iš jų buvo specialiai pasiųsti, kad sukeltų disbalansą, ypač dabar, šiuo metu.
- Agchtonas nori, kad perduočiau tau nuo jo žinią: Ne kiekvienas hiperaktyvus ir neišauklėtas vaikas nusipelno nuolaidžiavimo. Sveikas protas neturėtų kreipti dėmesio į lauko spalvą. Jų tėvai pasinaudodami tam tikromis sąvokomis bando pateisinti savo neteisingo auklėjimo spragas. Kaip ir autizmas, labai retais atvejais, yra susijęs su nesugebėjimu adaptuotis prie realaus pasaulio.
- Beje, o kaip su autizmu ir kitais protiniais nukrypimais? Ar teisybė, kad jie neatitinka mūsų planetos vibracijų?
- Jie negali neatitikti, kadangi yra kilę iš to pačio Matricos segmento. Jie randasi ten nuo žemės sukūrimo laikų ir labai nuo jo priklauso.
- O kas tada su jais negerai?
- Aš kalbu ne apie visus, bet dauguma padarė kokią nors klaidą. Kažką labai negero planetai arba žmonijai. Jie mirė, bet tas blogis liko Matricoje. Savo ruožtu Matrica reaguodama į tai, sekančioje inkarnacijoje atsiuntė jiems kažką panašaus į letargiją. Tai reikalinga tam, kad jie negalėtų padaryti daugiau nieko panašaus ir, žinoma, sugrąžinti jiems tai, ką jie padarė. Todėl nuo jų nususuka artimieji. Jie laikomi egzistavimo rėmuose. Ir vis tik mūsų pareiga padėti jiems ir juos palaikyti, juk jie – mūsų, jie – mes. Tam tikrame lygyje mes susiję.
- O kiti, kurie nepriklauso tai kategorijai?

- Tai garbingos, jautrios, ypatingos sielos, kurios, kaip bebūtų, tam tikru momentu, sukūrė tam tikrus pažeidimus Matricos lauke. Tokių, beje, labai nedaug. Juos galima pažinti iš to, kad jie neagresyvūs, nežiūrint į savo problemas. Jie skleidžia meilę, džiaugiasi švelnumu, jiems reikia artumo, bendravimo, jie visus sutiktus priima kaip draugus. Jie, tie kurie atėjo čia turėdami tam tikrą tikslą. Dauguma iš jų buvo pionieriais, išradėjais atradusiais kažką naujo. Jie paliko kažką žmonijai, kas buvo panaudota blogiui arba neteisingai suprasta. Dabar jie atėjo tai pakeisti. Jų problema ta, kad jie gyvena vienu metu dviejuose pasauliuose, jei aš galėčiau taip pasakyti. Tokiu būdu jie mato tai, ko mes matyti negalime. Žmonės kol kas negali jiems padėti. Jie prigrūda į juos tablečių ir išsiunčia į savęs realizavimo visuomenėje programas.
- Čia aš su tavimi nesutiksiu. Jiems tai padeda.
- Tai – netiesa. Ar gali jiems padėti tai, jei jie taps kaip visi kiti, kuomet jie – ypatingi? Juos reikia palikti ramybėje atsargiai nukreipiant, kad jie galėtų realizuoti tikrus savo talentus. Jie – tie, kurie gali įrodyti, kad egzistuoja dar kažkas už materijos ribų, kad mintis yra stipriausia vibracijos banga, kad laiką ir erdvę galima valdyti ir nurodinėti.
- Jau gana. Nenoriu prieštarauti pati sau. Papasakok geriau apie indigo vaikus, tuos, kurie atėjo čia padėti planetai. Iš kur jie?
- Jie gali priklausyti tiek šiam, tiek kitam Matricos segmentui. Pirmosios yra kilnios būtybės atėjusios čia kaip naujų kelių atradėjos. Kitos – aukštesniosios būtybės, perkeltos iš kito Matricos segmento, su tikslu padėti visai planetai. Visos jos turi sugebėjimą sąmoningai susijungti su Matricos atmintimi ir pasinaudoti žiniomis. Jos nori kuo greičiau ir geriau adaptuotis prie naujų vibracijų. Jie iš tų, kurie sugebės padėti atstatyti ir išgydyti žemę.
- O su mumis, su tais, kurie nesugebės prisitaikyti prie naujų sąlygų, kas bus?
- Jie pateks į kitą Matricos segmentą. Tai vyksta pastoviai. Būna laikotarpiai, kai segmentai apsivalo. Surenkama viskas, kas atitinka tam tikras energijas ir vibracijas, visą tai apjunginama ir sukuriamas naujas Matricos segmentas.
- Kažkas panašaus į naują bendruomenę.
- Taip, tiksliai. Viskas, kas atitinka naujas energijas ir vibracijas apjunginama ir pasilieka kartu iki naujo valymo.
- Ar dabar kaip tik tai ir vyksta?
- Čia nuo pat pradžių buvo atsiusti vienodų vibracijų kūriniai. Per šimtus tūkstančių metų įvyko susisluoksniavimas ir dabar atėjo laikas sujungti panašius.
- Ar tai pirmas panašus apjungimas?
- Ne, trečias.
- Ar galėtum man papasakoti apie prieš tai vykusius?
- Ne, nes aš apie juos nieko nežinau.
- Kaip aš supratau, laikas nuo laiko, Visata atlieka būtybių rūšiavimą – geri lieka, blogi išeina?
- Mes negalim dalinti į gerus ir blogus. Matrica sprendžia kas kur pakliūs. Viskas priklauso nuo vibracijų lygio.
- Ir tai vyksta visur? Čia gali patekti būtybės iš kitų segmentų?
- Taip, jeigu atitinka jų vibracijų lygis ir jeigu taip nuspręs kito segmento būtybė atitinkanti tas vibracijas.
- O ar jos nėra dalis tam tikros visatos, planetos, skirtingos rūšies?
- Kaip jau sakiau, tam tikrame lygyje mes visi susiję. Mes visi sukurti iš tos pačios medžiagos.
- Taip, bet mes visi gyvenam pagal skirtingus dėsnius. Jei paimtume Inuaki ir žemiečius ir apgyvendintume juos vienoje vietoje, kas gautųsi?
- Tai neįmanoma, kadangi jie nesuderinami vibracijų lygmenyje. Kažkada Inuaki buvo tuo, kas mes esame dabar. Inua planetoje šiuo metu nėra nei vieno asmens, kuris būtų bent kiek panašus į žemietį, net jei tas žemietis ir pats tobuliausias iš visų.
- Ta prasme, jie geresni, ramesni ir prisipildę meilės?

- Jie daugiau nedaro pažeidimų Matricoje. Atvirksčiai, jie padeda jai save reguliuoti, prisipildyti teigiamos energijos.
 - Kaip jie tai daro?
 - Savo darbais, mintimis ir pergyvenimais. Jie žino, kad yra amžiams susieti su Matrica ir todėl gyvena su ja pilnoje harmonijoje. Nėra prasmės pažeisti pusiausvyros.
 - Matau, kad tampi suirzęs, ar jau norėtum baigti?
 - Taip, tik aš dar norėčiau, kad suprastum, kad visur egzistuoja logika. Niekas neegzistuoja atsitiktinai pats sau. Kiekvienas daiktas ar būtybė slepia idėją, mintį, vibraciją.
 - Bet juk kažkas buvo sukurta ir žmogaus. Ar ir žmogus gali įkūnyti?
 - Taip, bet gaila ne visada tik tai kas gera ir reikalinga.
 - Gyvūnai gali įtakoti Matricą?
 - Ne, kadangi jie susieti su centrine sfera, o ją koordinuoja būtybė – sargas, kuris neleisėtų tokiems dalykams įvykti.
 - O žmonės?
 - Žmonės turi kai ką daugiau. Jie panašūs į Dievą. Jie gali kurti savo mintimis.
 - Pasakyk man, tos mintys, aš kalbu apie išradimus, juk jos neegzistavo Matricoje, ir vis tik jas iš ten sugebėjo paimti tie, kam tai buvo skirta?
 - Tam tikra prasme taip. Kai kurios idėjos egzistuoja jau dabar. Kaip pavyzdį paimkime lėktuvą. Apie jį buvo pagalvota tūkstančius metų anksčiau nei pirmajam žmogui atėjo į galvą mintis, ar negalėtų žmonės skraidyti lyg paukščiai. Visi, kurie pagalvojo apie tai vėliau, jungė savo energiją prie tos minties tol, kol vieną kartą kažkas pataikė ant tos bangos dažnio, tą mintį patobulino ir įgyvendino ją fiziškai.
 - Ar ten egzistuoja Dievo sukurtos mintys?
 - Ne, žemės segmento mintys priklauso tik žmonėms. Bet egzistuoja dar ir kitokios minties formos – energijos, nustatytos kitų būtybių, iš kitų lygių.
 - Aš nesuprantu.
 - Sakykim, Inuaki nusprendė duoti jums supratimą, kaip apdirbti metalus kristalų šviesos pagalba. Egzistuoja dvi galimybės. Arba bus pasiūsta atgimti būtybė, kuri turės teisę išsaugoti Matricos atmintį apie tą segmentą, arba į žemės segmentą bus perduota minties formos informacinė energija. Dažniau naudojamas antras variantas. Vadinasi tu, turėdamas priėjimą prie informacijos apie Inuaki gyvenimą, atėjai čia, kad atneštum kažką ypatingo?
 - Taip, bet apie tai aš norėčiau pakalbėti sekantį kartą.
-
- Šiandien aš norėčiau pakalbėti apie tai, kaip tu papuolei čia į žemę ir kodėl? Tu pats išsirinkai vietą, tėvus?
 - Ne, jie buvo vienas iš galimų variantų tuo metu.
 - Ir tu atėjai, atgimei ir gimei kaip jų vaikas?
 - Aš negimiau.
 - Manau, kad gimei. Kaip kitaip?
 - Tai šiek tiek sudėtingiau. Jie jau turėjo savo vaiką, kuris normaliai gimė po devynių mėnesių nėštumo, kaip ir visi žemiečiai. Deja, jis buvo per daug ligotas ir todėl turėjo palikti šį pasaulį. Tada aš užėmiau jo vietą.
 - Ar galėtum patikslinti? Aš nieko nesupratau.
 - Jų vaikas Deividas gimė tam, kad mirtų. Tai buvo programa su kuria jisai perėjo gimimą. Jis turėjo išeiti būdamas šešių mėnesių. Tada Matricoje buvo nuspręsta, kad aš užimsiu jo vietą.
 - Aišku, bet kaip? Ar jie nepastebėjo, kad vaikas ne tas?
 - Ne, juk aš tik perėmiau jo kūną.
 - Vis tiek nesuprantu. Kaip tai įmanoma?
 - Tiesiog vaikas gimė silpnas. Jis visą laiką sirgo. Kai jam suėjo šeši mėnesiai mama pastebėjo, kad jis guli lovytėje jau komoje. Ji nubėgo su juo į ligoninę, kur jį pabandė reanimuoti, bet jis mirė. Po kelių

minučių jo širdis nustojo plakti. Tada jo siela atsiskyrė ir aš perėmiau kūną. Gydytojai pamanė, kad jiems pavyko berniuką atgaivinti, tačiau buvo ne taip. Jis išėjo.

- Ir jie nieko nepastebėjo?
- Ne, o ir negalėjo. Kūnas juk liko tas pats.
- Tu įėjai į kūną, suprasdamas, kas esi?
- Įėjimo metu aš žinojau kas esu. Bet biologinis amžius ir kūno funkcijos neleido man elgtis kitaip nei kūdikis. Vėliau mano atmintis dingo ir aš turėjau pereiti visus mokymosi lygius, kaip ir kiekvienas mirtingasis.
- Kodėl?
- Tam, kad galėčiau išmokti adaptuotis prie žmogiškų vibracijų ir vibracijų vietos, kurioje man teks gyventi. Kad galėčiau suprasti jų mentalitetą ir jų gyvenimą.
- Tu praradai daug laiko!
- Visai ne. Aš gavau Kalėdas, su jų džiaugsmu ir šviesa. Velykas, šventes, žaidimus su kitais vaikais. Mes šito neturime. Mes nepažįstame tokios vibracijų jėgos. Inua planetoje tai neegzistuoja.
- Tu supratimo neturi, kaip tai nuostabu – žaisti su sniegu, mėtytis juo, jausti šaltį.
- Taip, jeigu žiūrėti iš tokios pozicijos, tai tikrai egzistuoja labai daug naujo...
- Bet kad tai suprasti privalai tai pergyventi, pajusti. Suprasti tiek, kad ir liūdesys pasidarytų gražus.
- Ilgesys šeimos, artimųjų, šuniuko...
- Gal ir taip, bet ne viskas taip gražu.
- Viskas – gražu, todėl, kad tai nauja, ypatinga patirtis. Bet koks pergyvenimas, jausmas identifikuoja tave kaip būtybę. Viskas ir visi čia artėja tik prie vieno tikslo – išmokti, įsisąmoninti gyvenimo pamokas šiame vibracijų lygmenyje. Tai speciali mokykla, kurios pamokas išmoksta tie, kurie sugeba ją praeiti.
- O kada tu sužinojai kas atsitiko? Kada tu suvokei kas tu?
- Kai man buvo penki metai. Pamenu buvo Kūčių vakaras. Kūčios mano mėgstamiausia šventė. Mama man pasakė, kad ateis Kalėdų senelis. Aš taip susijaudinau, kad negalėjau užmigti. Tada aš pradėjau mintimis kalbėtis su savimi, klausinėti ir tada aš išgirdau atsakymus. Man prireikė gana nemažai laiko, kad suprasčiau kas vyksta. Blogiausia buvo, kad man viską teko aiškintis pačiam. Nei mama, nei tėtis nenorėjo manęs net klausyti, ir netgi uždraudė man tai aptarinėti su kitais. O paskui mano draugas Vladucas pasakė, kad aš keistas, ir jei aš nebaigsiu su tais pokštais, jis nustos su manimi žaisti.
- Taip tu užmezgei ryšį su Agchtonu?
- Tiksliau jis užmezgė ryšį su manim. Jis pasakė, kad buvau stebimas visą laiką ir susisieki su manimi tik tada, kai mano ryšys su žeme buvo pilnai užmezgztas.
- Kodėl?
- Todėl, kad egzistavo tikimybė, kad prisiminęs aš galiu užsimanyti išeiti.
- Ar tai būtų buvę blogai? Taip, kadangi aš atėjau su misija, kurią reikia užbaigti.
- Agchtonas papasakojo tau apie Inua?
- „Papasakojo“ nevisai tikslu. Aš lyg peržiūrėjau filmą. Aš žiūrėjau vidiniu matymu, taip lyg mano galvoje būtų televizorius. Viską nuo gimimo iki išėjimo. Aš peržiūrėjau planetos istoriją, iš naujo pergyvenau visą savo buvusį gyvenimą ir prisiminiau viską, ką žinojau.
- Tose vietose, kur man buvo neaišku, jis man paaiškino parododamas vaizdus, garsus ir vibracijas.
- Ar tu mirei Inua planetoje, kad galėtum atgimti čia?
- Aš nemiriau, aš perėjau į kitą planą, sąmoningai išskaidydamas savo kūną ir laukdamas tinkamo momento persikelti čia.
- Tai tavo tėvai buvo parinkti iš anksto?
- Ne, šis sprendimas buvo priimtas paskutinę akimirką.
- Bet tu sakei, kad laukei tinkamos progos!
- Taip, bet man buvo parinkti kiti tėvai. Tai buvo jauna pora, ezoterinių srovių pasekėjai, aktyviai dalyvaujantys vienos ezoterinės mokyklos veikloje. Mergina turėjo pastoti ir pagimdyti mane. Tokiu

būdu aš būčiau turėjęs visą man reikalingą palaikymą, ir aš būčiau galėjęs išreikšti savo žinias daug anksčiau ir optimalesnėmis sąlygom.

- Ar jie persigalvojo? Nenorėjo turėti vaikų?
- Ne, jie mane pradėjo. Aš netgi pradėjau perėjimo į kūną procesą, bet mama apsigalvojo ir nutraukė nėštumą.
- Bet jei tu buvai ypatinga būtybė, tau padėjo, kodėl jūs jos neperspėjot?
- Mes jai kalbėjom, bet ji nusprendė, kad yra per jauna. Jai buvo siunčiami vaizdai, pergyvenimai, bet jos baimė maišė jai tai suprasti. Apskritai, baimė ir pyktis – tai vieninteliai žemės jausmai, kurie blokuoja priėjimą prie žinių ir trukdo evoliucijai.
- Ir tu negalėjai laukti kitos galimybės?
- Ne, Matricoje negalima likti per ilgai. Jei aš dar būčiau truputį laukęs, būčiau turėjęs save išskaidyti arba vėl atgimti Inuaku.
- Taip išėjo, kad aš užėmiau Deivido vietą.
- Matricoje tu buvai apribotas laiko rėmu?
- Taip, bet tik tuo atveju, kai nori išsaugoti savo patirtį ir žinias iš buvusio įsikūnijimo. Matricos energija gali pažeisti būtybės vientisumą, jei ten praleidžiama per daug laiko.
- O su būtybe, kuri buvo gimusi Deividu, kas atsitiko?
- Ji sugrįžo į Matricą ir laukia naujos galimybės ateiti.
- O tai teisinga?
- Taip, ji juk perėjo į aukštesnį lygį nei buvo pasiekusi iki šios patirties.
- Kodėl?
- Nes ji atėjo čia su tikslu palikti kūną, kurį aš ir perėmiau.
- Ar tu perėmei ir jo karma?
- Nevisai, tu neteisingai supranti kas yra karma. Aš perėmiau didžiąją dalį pažeidimų kuriuos jis buvo palikęs Matricoje. Bet tik tuos, kuriuos jis buvo atėjęs ištaisyti. Kiti liko tam pačiam Matricos segmente kuriame yra ir dabar. Jis ištaisyys juos, kai bus nuspręsta.
- Tai reiškia, kad tau teks susidurti su jo problemomis?
- Taip.
- O jei jam ateityje lemta turėti labai rimtų problemų su sveikata?
- Aš jas ištvėrčiau. Juk jos kiltų iš to, ką paliko jis ir ką atsinešiau aš. Be to, viską galima pataisyti, jei žinai kaip.
- Teisingai, jeigu žinai kaip.
- Mes visi tai žinome. Didžiausia problema ta, kad žemiečiai nenori to suvokti.
- Galėtum man apibūdinti kūno perėmimo procesą?
- Taip, tai atvirkštinis procesas to, ką mes vadiname mirtimi. Sfera po truputį atsilaisvina, ir tuo metu, kai ji visai atsiskiria nuo kūno, kita sfera perima jos vietą. Ji paskleidžia savo spindulius nuo galvos per stuburą į širdį, galūnes ir kitus organus. Paskui kūnas gauna šviesos energijos iškrovą, kuri ateina tiesiogiai iš Matricos. Ji panaši į žaibą, trumpas, bet labai stiprus blyksnis. Po to pradedi jausti kūną lyg jis visada buvo tavo. Jauti jei ką skauda, kutena ar duria ir gali jį valdyti. Bet, kaip aš jau sakiau, aš buvau apribotas, kadangi mano smegenys galėjo priimti tik tai tokią informaciją kuri atitinką šešių mėnesių kūdikį.
- Ar galima perimti suaugusio žmogaus kūną?
- Taip, tada tu įgauni visus suaugusio kūno privalumus ir iš karto gali atlikti daugiau veiksmų.
- Ar tokiu atveju tavo pasąmonė būtų aktyvi?
- Ne, kadangi ir tuo atveju reikėtų priprasti prie kūno, jo aplinkos ir žemės vibracijų.
- Ar tokiu atveju įvyksta amnezija ir aš neprisiminčiau artimųjų, giminių ir draugų?
- Amnezijos nebūtų, nes su kūnu perimama ir informacija. Prisiminimai apie dabartinį gyvenimą egzistuoja kaip Matricoje, taip ir smegenyse. Tiksliau Matricoje laikoma tik minčių ir darbų energija, tuo tarpu kai prisiminimai saugomi kūne. Taip pat kaip ir jausmai ir pergyvenimai.
- Ar jie nedaro įtakos Matricai?

- Žinoma daro. Jie sukuria pažeidimus, tikrai kitokio tipo, kurie saugomi tame Matricos segmente, kuris atitinką būtent tą sielą. Žemiški pergyvenimai ir jausmai suteikia kūnui galimybę gerai funkcionuoti. Kūnas, kaip žemiškoji transporto priemonė yra maitinamas energijomis, maistu ir pergyvenimais.
- O kada būtybė suvokia, kad kūnas jai nepriklausė nuo pat pradžių?
- Tai priklauso nuo sugebėjimo adaptuotis. Čia griežtos taisyklės neegzistuoja. Ji atranda tai, kai tik jos vibracijos susiderina su kūnu ir aplinka.
- Ar daug tokių žmonių?
- Nežinau. Žinau tik, kad iš Inua planetos atėjo dešimt.
- Kartu su tavimi?
- Ne, skirtingu metu. Aš buvau trečias.
- O likusieji žino?
- Agchtonas sakė, kad gali bendrauti su septyniais ir dar manimi.
- O kas atsitiko su dar dviem?
- Perėmimas nepavyko. Visada egzistuoja tam tikra rizika.
- Ar jie turi galimybę persikūnyti?
- Ne.
- Ir kiek laiko jie taip prabus?
- Jie galės išeiti kai mirs kūnas. Kai pasibaigs kūno programa.
- Ir negalima nieko padaryti?
- Ne, įstatymams reikia paklusti. Visame egzistuoja sava logika.
- O kodėl panašūs atvejai atsitinka?
- Kiek aš žinau, vienas perėmimas truko per ilgai ir buvo pažeistos smegenys dėl deguonies trūkumo.
- O su kitu įvyko nenumatytas incidentas. Jau kūno perėmimo metu siela turėjusi jį palikti apsigalvojo kaip tik tuo metu kai naujos sielos sfera prisijungė prie kūno ir dabar jį valdo dvi sielos. Tai sukuria stiprius sistemos pažeidimus, kurių neįmanoma kontroliuoti.
- Nejaugi to nežinojo iš anksto?
- Kaip galima žinoti, kad siela pažeis įstatymą ir trukdys?
- O kaip sekasi kitiems?
- Kiek žinau su jais viskas gerai, jie pradėjo bendravimą. Vienas netgi stipriai lenkia mane, nes jį palaiko tėvai.
- O kuo užsiima jo tėvai?
- Jie tyrinėtojai. Taip pat jie priklauso Rozenkreicerių Ordinui ir turi priėjimą prie aukščiausiųjų ezoterinių žinių.
- Bet argi tai ne satanizmo organizacija?
- Ne, tai visai kas kita. Tiesa, kai kurie rūpinasi labiau savo gerove, nei evoliucija ir altruizmu, bet tie, apie kuriuos aš kalbu, jokia būdu negali būti blogi.
- Ar jie Rumunijoje?
- Ne – čia aš vienas. Iš sėkmingai įsikūnijusių trys yra Amerikoje, vienas – Prancūzijoje, vienas – Kinijoje, du – Vokietijoje. Yra dar vienas, bet Agchtonas negali kol kas atskleisti jo buvimo vietos.
- Kodėl buvo parinktos būtent tos šalys?
- Taip buvo nuspręsta dėl įvykių, kurie nusimato, svarbos.
- Galėčiau spėti, kad mes, Kinija ir Prancūzija neįprastuose įvykiuose nedalyvausim.
- Priešingai. Tik čia nebus tiek daug darbo. Viskas praeis ramiai.
- Kodėl?
- Mes turime privalumų. Mūsų protėvių kolektyvinė sąmonė mums labai daug padės.
- Ką tu nori pasakyti?
- Čia, šioje Žemėje, gyvena labai išsivysčiusios būtybės, kurios paliko ateities kartoms kažką panašaus į energetinį rutulį, kuriame saugoma labai svarbi informacija. Ją atras nustatytu laiku. Kai tik mes ją rasim, gausim atsakymus į visus mums rūpimus klausimus, kurie iškilo evoliucijos raidos metu. Į klausimus, kurių atsakymai buvo visada slepiami ir maskuojami.

- Gal galėtum pateikti pavyzdžių?
- Ne, nes tai nėra mano tikslas.
- Ar daug laiko praeis kol mes atrasim šį lobį?
- Ne, kai kas jį jau rado ir dalinasi gauta informacija.
- O kodėl mes nežinome?
- Mes girdim, bet mums neįdomu. Dauguma galvoja, kad tai pasakos.
- Ar visa Rumunija buvo apgyvendinta tų būtybių?
- Labiausiai šalies centras. Ten kalnuose paslėptas lobis, ypatingai vertinga informacija.
- Kodėl jos niekas dar nerado?
- Agchtonas sako, kad apie ją žino pakankamai daug žmonių, tik jie nenori apie tai pasakoti. Daug kas ten jau pabuvojo.
- Tai tipiška rumunams. Jei tu išgirsti kažką, ko tau girdėti nereikėtų, tau iš karto sakoma, kad tave apgavo, kad tu ne taip supratai. Mums tiesiog neleidžiama žinoti.
- Kai ateis tam skirtas laikas, visi apie sužinos.
- Ką galėtum papasakoti apie mūsų šalį?
- Tai vienintelė šalis turinti aktyvias septynias čakras.
- O kitos to neturi?
- Ne, Žemė, savo ruožtu, turi septynis energetinius centrus išmėtytus po visą jos paviršių, ir jokia kita šalis neturi visų septynių. Būtent todėl Rumuniją užvaldė ir pavergė tam tikros blogio organizacijos.
- Galėtum pasakyti kur randasi Žemės čakros?
- Kalifornijoje, Pietų Amerikoje, Australijoje, Anglijoje, Egipte, Irane ir Tibete.
- O Rumunijos čakros?
- Viena – Symbate De Suss-Recha, antra – Raryu kalnuose, trečia – greta Shimleulom Sylvanas, ketvirta – Kapidave, penkta – Sermisegetuze, šešta – Parynge, septinta – kalnų Karpat Dzhetchi rajone. Tik, žinoma, ne ta seka, kurią aš tau jas išvardinau. Jų tikrosios paskirties kol kas negalima atskleisti ir jos dar nėra pilnai aktyvuotos.
- Kalnai Bucegi, ar galėtum ką nors pasakyti apie juos?
- Ten, kaip ir Chahleu, randasi tas informacinis lobis apie kurį tau pasakojau. Jei žmonės įdėmiai pažiūrėtų, tai tikrai jį pastebėtų. Tose vietose randasi energetinės formos – piramidės kvadratinio pagrindu. Šiuo metu jos atrodo kaip hologramos. Bet artėjant tam tikriems įvykiams jos vis labiau ir labiau išryškės.
- Kokia tų piramidžių paskirtis?
- Jos saugo šalį nuo tam tikrų energetinių atakų ir skleidžia minties energiją kuria siekiama apsaugoti ir paskatinti dvasiniam tobulėjimui. Galima sakyti, kad jų paskirtis pakelti visos šalies vibracijų lygį. Kaip vietovės, taip ir žmonių.
- Tie energetiniai centrai panašūs į žmogaus?
- Taip, jie identiški. Jų tokios pačios spalvos ir funkcijos.
- O kam jie reikalingi?
- Jie valdo, gerina ir prižiūri Žemės egzistavimą. Taip kaip ir žmogaus energetiniai centrai reguliuoja viso organizmo veiklą. Žmonės turi lygiai tokį patį kiekį energetinių centrų, kadangi gyvendami čia jie turi atitikti planetą vibracijų lygmenyje.
- O Rumunijos čakros?
- Jos pradėtos aktyvuoti jau nuo 1986 metų ir pradės funkcionuoti pilnu režimu 2011 metais.
- Ir vis tik, kokia jų paskirtis?
- Galiu pasakyti tik tiek, kad Rumunijos žemės egzistuoja nuo pat Žemės egzistavimo pradžios. Čia buvo sukurtos pirmosios gyvos būtybės, kurios, vėliau pasklido po visą planetą. Ši šalis atliks svarbų vaidmenį ateityje. Kolektyvinė sąmonė palikta mūsų protėvių sprogs, įsiliedama į širdis tų, kuriems pavyks išgyventi.
- Išgyventi?

- Taip, kadangi tuo laikotarpiu mūsų nesaugos. Ir tai labai gerai. Nevisi žmonės pasirengę pereiti į kitą egzistavimo plotmę, bet apie tai aš negaliu diskutuoti.
- Gali pasakyti, ar nutiks kas negero pasaulyje ateinančiais metais?
- Taip, bus problemų.
- Kokių problemų?
- Susijusių su vandeniu. Bet daugiau man neleidžiama žinoti.
- Ar Rumunija taip pat nukentės nuo vandens?
- Ne, čia problemos bus daugiausiai ekonominės. Tiksliau bus arba ekonominės, arba žemės drebėjimai.
- Smulkiau negalėtum papasakoti?
- Ne, aš jau norėčiau šiandien baigti.

Prieš išeinant, paprašiau Deivido pakviesti į kabinetą savo mamą. Ji papasakojo, kad po gimimo jos sūnus buvo labai silpnas ir pirmuosius šešis mėnesius pastoviai sirgdavo. Po to, dėl sunkaus plaučių uždegimo, Deividas atsidūrė ant mirties slenksčio, kadangi vaikas netoleravo antibiotikų. Ji pasakė, kad gydytojai pora minučių bandė jį gražinti gyvenimui ir jo pasveikimas labiau buvo panašus į stebuklą. Vėliau Deividas visiškai pasveiko ir daugiau niekada nesirgo.

Aš su ja atsisveikinau ir palydėjau iki durų. Prieš peržengdama slenkstį, ji pasisuko į mane ir dvejodama pasakė: „Žinote...tai toks keistas jausmas... nenoriu, kad jūs pagalvotumėt, kad išprotėjau...bet tada... kai jį gražino į gyvenimą, ir jis atmerkė akis... man pasirodė, kad tai daugiau ne jis! Kalbėjau apie tai su kunigu... užsakinėjau valančias mišias... egzorcizmą. Kaip jūs manote, ar gali būti, kad jis apsėstas?“

Jau norėjau atsakyti, bet ji mane aplenkė, skubiai tardama: „Prašau jūsų, nieko nesakykite. Aš nepasiruošusi tai sužinoti. Aš nenoriu turėti namuose pabaisos!“

Dar ilgai maščiau jiems išėjus. Galvojau, ar vertėtų duoti jo motinai paklausti mūsų pokalbio įrašų. Ir vis tik aš nusprendžiau to nedaryti, nepaklausus išankstinio leidimo.

- Gal norėtum pasakyti ką nors ypatingo?
- Ne, gali uždavinėti klausimus. Tik Agchtonas tau liepė perduoti, kad man atliko net septynis velnio išvaymo ritualus, skirtingose vietose. Jis galvojo perduoti per mane dar kai ką... ypač atsižvelgiant į tai, kad kai kurie iš kunigų nebuvo tais kuo bandė pasirodyti... bet susilaikė, kadangi tai labai pablogintų mano santykius su tėvais.
- Ką reiškia, nebuvo tais, kuo bandė pasirodyti? Nebuvo šventikais?
- Šventikais jie buvo, tik nesilaikė savo įsitikinimų.
- Kaip sako – daryk kaip kunigas sako, bet patys to nedaro?
- Ne, tiesiog reikia kalbėti ir daryti tai, kas atrodo teisinga ir gera. Mes privalome rodyti pavyzdį savo vibracijomis ir gyvenimu. Kam reikia versti kitus daryti tai, kuo pats netiki?
- Todėl, kad pas mus egzistuoja tam tikros elgesio normos, moralės principai.
- Teisingai. Tiktai juos platinti turi tie, kurie jais seka ir tiki.
- Gal dar grįžkime prie čakrų. Norėjau tavęs paklausti, Inuakai taip pat turi septynias čakras?
- Ne, pas juos jų dešimt. Septynios kaip pas žmones ir dar tris kaip paraleliniai diskai, išdėstyti virš pakaušio.
- Tai, kaip suprantu, energetiniame lygmenyje mes panašūs?
- Visai ne.
- O koks tarp mūsų skirtumas?
- Esantys čia, Žemėje, turi septynias čakras, o aplink mus yra skirtingų spalvų septyni energetiniai laukai. Tų laukų spalvos atitinką čakrų spalvas ir atrodo lyg spalvoti balionai patalpinti vienas į kitą.
- Tai vadinam biolaukais.
- Gerai, tie biolaukai, būdingi tik žmonėms. Pas Inuakus jų daugiau nėra. Anksčiau jie buvo, bet kai planetoje įvyko pakilimas, jie persimainė į tobulą aukso spalvos energetinę sferą.
- Ir kokia jos paskirtis?

- Ji nustato ir palaiko organizmo pusiausvyrą. Su jos pagalba galima bendrauti. Jeigu nori su kuo nors pasikalbėti, ji prasiplečia tiek, kad pasiekia tą kitą žmogų, kuriam tu nori kažką pasakyti. Su jos pagalba aktyvuojama Merkaba. Ir apskritai beveik viskas daroma šios sferos pagalba.
- Ar ir mums bus taip pat po pakilimo?
- Taip, tik čia šiuo metu vykdomas neįprastas eksperimentas. Bandoma įvykdyti kvantinį šuolį išsaugant mūsų dabartinius fizinius kūnus (ketvirta dimensija paskutinė kurioje mums reikalingas fizinis kūnas. vert. past.).
- O Inuaki neišsaugojo kūnų?
- Buvo išsaugota tiktai forma, o kūnas tapo energija. Taip pat pasikeitė planetos energetika ir struktūra. Dabar bandoma išsaugoti struktūrą keičiant energiją. Žmonės turi šansą išsaugoti kūną toki, koks jis yra dabar. Tai yra išsaugoti molekulinę struktūrą. Pasikeis tiktai DNR kodas. Šiuo metu tik viena ketvirtoji žmogaus DNR kodų aktyvuota.
- Ką reiškia jų aktyvavimas? Aktyvavęs visą DNR, žmogus galės išlaikyti kūno šviesą, vibracijas, garsą ir Matricos informaciją. Tai reiškia, kad jis bus pastoviai susijungęs su visos visatos pulsą ir kvėpavimu. Veiks harmonijoje su ja. Į DNR turėtume žvelgti kaip į šviesos, garso ir vibracijų siūstuvą.
- Ką reiškia „Visatos pulsas“?
- Visata turi savo pulsą – tam tikrą vibraciją. Visata perduoda šią vibraciją galaktikai, vėliau ją perima Žemė ir toliau žmogaus smegenys perduodamos į širdį, o širdis paskleidžia po visą kūną.
- Tai vyksta ir dabar, bet dėl iš dalies blokuojamo DNR kodo žmogus priima tik ketvirtadalį to, kas siunčiama.
- Pas tave taip pat aktyvuota tik ketvirtadalis?
- Ne, pas mane aktyvuota apie 70%. Bet aš ne vienas – tokių labai daug.
- Kodėl jie neaktyvuojami visiems?
- Todėl, kad ne visi pereis kvantinį šuolį. Nėra tikslo aktyvuoti DNR tiems, kurie su mumis neis.
- Jeigu jie išeitų į Matricą su aktyvuotais kodais, tai sukurtų milžinišką pažeidimą tiek Matricos segmente, kuriam jie priklauso, tiek juose pačiuose. Jiems tektų pasilikti Matricoje kol
- kokia nors planeta pergyventų jiems palankius pasikeitimus. Aktyvavimas jiems tiktai pakenktų todėl, kad jiems per vieną gyvenimą tektų atidirbti visą negatyvią energiją, kurią jie yra pasiuntę į savo Matricos segmentą.
- O tiems, kurie pasiliks, kada bus pilnai aktyvuotas DNR?
- Tik po pakilimo.
- Kodėl?
- Todėl, kad po vibracijų šuolio Žemėje vėl bus viskas gerai. Šiuo metu Žemė kenčia. Ji prisipildžiusi priešingų energijų.
- Tai reiškia?
- Žinai, neapykanta ir meilė yra vieninteliai jausmai, kurie turi reikšmę, visą kitą kyla iš jų.
- Bet juk žmogus gyvendamas pereina visus aspektus.
- Taip, bet dabar tas metas, kai reikia nuspręsti, kurioje pusėje mes norime būti. Dabar mes pergyvename tai, ką išspinduliuojame, kadangi Žemė pasiekė tą būseną, kai daugiau nepriima iš mūsų nieko, gražindama mums tai, ką mes sukūrėme per savo gyvenimus. Tas pats vyksta ir su Matrica. Vyksta kažkas panašaus į generalinę tvarką.
- Gal tai susiję su milžinišku kiekiu sergančių žmonių?
- Taip, teisingas pastebėjimas.
- O kaip atsiriboti nuo negatyvių emocijų?
- Kad išsilaisvintume nuo negatyvumo, reikia jį sąmoningai suprasti, susidurti su juo akis į akį, priversti paklusti ir pakeisti į meilę.
- O ką daryti, jeigu kažkas, sakykim, bijo šunų?
- Reikia juos mylėti. Reikia kiekvieną vakarą mintimis pasikalbėti su jų sfera – koordinatoriumi ir pasiųsti į Matricą mintis apie meilę, atleidimą ir paprašyti pagalbos tos gyvūnų rūšies atžvilgiu.

- Taip galima susitvarkyti su visomis baimėmis, su visa neapykanta. Visą tai reikia surasti, įsisamontinti ir pakeisti į meilę ir šviesą. Tai reikia padaryti tam, kad pasaulis galėtų prisipildyti naujos energijos.
- Ar tai kokia nors ypatinga energija?
- Tai moteriška energija.
- Bet ji juk jau egzistuoja!
- Taip, tik ji nebuvo dominuojanti. Labai ilga laiką Žemei vadovavo vyriška energija. Dabar tai jau keičiasi. Įsigalėjus naujoms vibracijos, moteriška energija bus lygi vyriškai.
- Manau, tai bus tik į naudą. Puikiai matome ką padarė vyriškoji energija. Visai teisingai, tai išeis tik į naudą. Tos dvi energijos subalansuos Žemę energetiškai ir vibracijomis, bus tam tikra jėgų pusiausvyra.
- Žinoma, kad kai jėgos lygios, jos viena kitą panaikina.
- Ir gerai, nes tai neša pusiausvyrą ir tobulumą.
- Bet juk kažkada ir moterys valdė.
- O paskui atėjo vyrai, ir vėl valdė moterys, paskui vėl vyrai. Viso buvo keturi panašūs ciklai ir dabar mes pereiname į penktą. Tiesą sakant jie atitinka tam tikrus elementus.
- Kokius elementus?
- Pradžioje buvo ugnies ciklas, vėliau – žemės, po jų sekė oro ir vandens.
- O kas liko?
- Liko eteris. Dabar mes į tą ciklą ir einame. Aš kalbu apie eterį, kaip apie pačios Matricos būseną, o Matricoje yra absoliuti pusiausvyra ir viskas joje turi būti lygu.
- Tie ciklai buvo nustatyti iš anksto?
- Viskas yra apibrėžta. Visatoje viskas veikia pagal tam tikrus logikos principus ir paklūsta griežtai nustatytiems įstatymams. Nieko nėra palikta savieigai.
- Kas tai per įstatymai?
- Tai universalūs įstatymai. Visa Visata jais vadovaujasi ir visi jie yra iš meilės.
- Ar meilė reiškia žemišką meilę taip, kaip mes ją suprantame?
- Meilė, kurią mes čia galime patirti, yra tik maža dalis meilės minties energijos, egzistuojančios Matricoje. Čia jos pilnai suprasti neįmanoma.
- Ar galėtum pateikti pavyzdį?
- Visatos meilė, tai harmonijos, pusiausvyros, pasitenkinimo, pagarbos, taikos su savimi, supratimo, dvasios ramybės būsenos apjungtos į vieną.
- Toli mums dar iki to!
- Ne, atvirkščiai, visai netoli.
- Nori pasakyti, kad žmonės taip greitai atsisakys senų įpročių?
- Taip, nes tiems, kurie liks bus prieinamos naujo žinios, jie kitaip į viską žiūrės. Jie automatiškai bus sujungti su nauja informacija ir energijomis. Ir kiekvienas žmogus pradės keistis, persitvarkyti. Tai tiesiog eis iš kiekvieno žmogaus vidaus.
- Kaip tai atrodys energetiškai?
- Atidarant čakras, kurios dirbs pilnu pajėgumu. Kai aukščiausias energetinis centras pilnai atsivers, pradės aktyvuotis ir likę trys, bet jie aktyvuosis ne iš karto. Kai pirmasis diskas pasieks pusę savo maksimalios galios, pradės aktyvuotis antras. Kai pirmas atsidaro iki maksimumo o antras iki pusės, tada pradeda atsidarinėti trečias ir tik antram atsidarius pilnai, trečias atsidarys iki pusės.
- O kada trečias atsidarys pilnai?
- Čia jau priklauso nuo kiekvieno žmogaus individualiai. Tam nėra taisyklių. Kai kam jie atsidarys greičiau, kitiems lėčiau. Paskui aktyvuosis auksinė sfera kaip pas Inuakus.
- O nebus tarp žmonių atsiskyrimų?
- Ne, sferos aktyvavimas visiems vyks vienu metu. Bet kokių atveju, tai priklauso dar ir nuo Žemės vibracijų lygio aktyvavimo. Signalas aktyvuoti sferą iš Matricos bus duotas tik tada, kai ir žmonės ir Žemė pilnai susilygins vibracijų lygmenyje.
- O jei bus žmonių, kuriems pilnai aktyvuotis nepavyks?

- Tai neįmanoma, turi suprasti, kad viskas yra energijos. Skiriasi tik žmonių sugebėjimas jas priimti.
- Bet juk tai gali trukti šimtus metų.
- Ne, tikrai ne.
- O kaip manai, kiek tai truks?
- Apie tris metus, jei mes kalbame apie laiką egzistuojantį dabar.
- Tu vis kalbi apie laiką egzistuojantį dabar. O koks bus laikas tada?
- Jo paprasčiausiai nebus.
- Tai pas mus daugiau niekas neskaičiuos laiko valandomis, minutėmis?
- Ne, nes laikas daugiau neegzistuos.
- Gerai, tai jeigu daugiau nebus metų, kaip mes sužinosime savo amžių?
- Amžiaus nebus. Suprask, laikas būdingas tik mąstymui, kuris egzistuoja dabar. Visatoje nėra laiko, ji tiesiog egzistuoja. Laikas kaip linija. Išėini iš vieno taško ir ateini į kitą. Visatoje viskas paprasta – tu randiesi visur. Nereikia išeiti, kad ateiti.
- O dėl ko mes tada egzistuosisim?
- Mes egzistuosisim pagal Visatos pulsą.
- Sakei, kad Inua planetoje skaičiuojate laiką planetos apsisukimais, tai reiškia, kad vis tik laikas egzistuoja?
- Apsisukimai remiasi Visatos pulsu. Inua – lyg būtų Matricos širdis. Kaip plaka širdis, taip ir planeta sukasi visiškoje harmonijoje su Visatos pulsu.
- Inua – Matricos širdis?
- Tik retoriškai. Ji viena iš daugelio širdžių. Kaip čia tau paaiškinus... visos planetos, kurios pereina pakilimą, tampa lyg širdimis susijungdamos su Visatos pulsu ir egzistuoja su ja visiškoje harmonijoje.
- Sakei, kad mus bandoma pakylėti išsaugant mūsų fizinius kūnus. Kodėl?
- Todėl, kad tai dar niekada nebuvo daroma, o kadangi visatoje pastoviai eksperimentuojama, atėjo laikas išbandyti ir tai.
- Ir mes tiesiog bandomieji triušiai.
- Panašu į tai.
- O visos kitos planetos perėjusios kvantinį šuolį darė viską vienodai? Visos?
- Ne, kiekvienai buvo duota kažkas naujo.
- Ir tu atėjai čia, kad išbandyti naują būdą?
- Ne, aš buvau atsiųstas, kaip ir kiti Inuakai, kad paaiškintum jums tam tikrus dalykus ir dauguma žmonių galėtų sėkmingai pakilti. Mes stengiamės pažadinti žmonių sąmonę masiniu būdu, o tai galima padaryti tik per perdavimus.
- Kalbant apie tai, kas bus ateityje?
- Ne, perduodant tai, ką žmonės jau dabar privalo žinoti. Žinoti kas jie, iš kur atėjo, kokia jų paskirtis, kas juos veda ir kokia jų vieta visatoje.
- Kas mes?
- Balsas staiga pasikeitė.
- Aš – Agchtonas. Aš atėjau pasakyti jums, kad jūs – šviesa. Jūs – Matricos vaikai, tikriausiai vieni iš labiausiai pažangių jos kūrinų. Jūmyse egzistuoja visi Matricos elementai, kaip vibracijų taip ir energetiniame lygmenyje. Jūs – aukščiausi, tobuliausi, jūs – absoliutas ir todėl turite pradėti elgtis kaip tokie. Jūs buvote sukurti iš planetos pulso, Kūrėjo kvėpavimo ir Dievo noro. Jūs – jo vaikai ir turite tokius pat sugebėjimus, savybes ir jėgą. Atėjo laikas jums tapti aktyviais ir sąmoningai dalyvauti bendroje kūryboje. Tapkite Bendrakūrėjais. Prabuskit!
- Pasakęs šiuos žodžius, Deividas susmuko ant sofos. Aš pabandžiau jį sugriebti, bet nespėjau. Atmerkęs akis jis tarė:
- Atleisk, pajutau lyg galinga srovė būtų perėjus mano kūną ir man pasidarė silpna.
- Aš padaviau jam stiklinę vandens, nutylėdama, kad paskutinę frazę jis ištarė kitu balsu. Pažiūrėjau į jo mėlynas akis, akis septynmečio vaiko, ir pagalvojau, kiek dar Visatos paslapčių už jų slepiasi.
- Siūlyčiau šiandien baigti, - pasakiau aš užbaigdama pokalbį.

- -----
- Praeitą kartą mes baigėme ties ta vieta, kur tu sakei, kad atėjai į Žemę su misija kažką perduoti. Mes galėtume pasikalbėti apie tai?
- Taip, bet prieš tai aš norėčiau tau papasakoti Inua planetos istoriją.
- Gerai.
- Labai senais laikais, maždaug prieš aštuonis šimtus tūkstančių metų, pagal žemiškąjį laiko skaičiavimą, Inua buvo panaši į Žemę. Ji buvo apgyvendinta primityviais sutvėrimais, tik iš tolo primenančiais dabartinius Inuakus. Jie nebuvo mąstantys ir neturėjo jokių sugebėjimų, kuriuos Inuakai turi dabar. Jų turtas buvo tikrai švarus vanduo, žemė, mineralai ir kristalai. Deja, šių išteklių dėka, jie tapo kosminių užkariautojų taikinių. Kartą į planetą atskrido kosminis laivas. Jis buvo nedidelis, bet labai panašus į tuos, kuriais naudojama planeta šiuo metu. Pilotais buvo du keisti padarai, labai išsivystę, bet agresyvūs. Jie ištyrinėjo dirvą, paėmė mėginius ir išskrido pasiėmę du čiabuvių-Inuakų vaikus. Ta dalis planetos gyventojų, kuri kontaktavo su jais, patikėjo, kad tai buvo antgamtinės būtybės. Tą įtakėjo tiek jų skraidantis aparatas, tiek ir keistas įrenginys, kurį jie sumontavo ir paliko. Jeigu mes pažvelgtume į jį dabar, tai suprastume, kad tai buvo paprasčiausia parabolinė antena, bet turint omeny tuometinių gyventojų išsivystymo lygį, nebuvo nieko keisto, kad jie pradėjo tą daiktą garbinti. Užtruko gana nemažai laiko, prireikė dviejų kartų, kol jie išskrido. Tau kažkas neaišku?
- Taip, o tada Inuakai gyveno taip pat ilgai?
- Ne, seniausioms būtybėms buvo 40-50 žemiškų metų.
- Inua buvo tokia pati kaip dabar, reljefas, klimatas?
- Tuo metu Inua valdė gamtos kaprizai. Lietūs buvo neįprastai stiprūs, bet trumpi. Kaip aš suprantu, egzistavo žiemos ir labai atšiaurios. Buvo kalnai ir lygumos, bet ne ten kur jos yra dabar.
- O buvo pavojingų gyvūnų, augalų?
- Pats didžiausias pavojus slypėjo vandenyje. Ten gyveno milžiniški padarai panašūs į krokodilus. Kartais jie išeidavo į sausumą ir naikindavo žmones. Todėl žmonės priprato gyventi uolose arba medžiuose. Jie statydavo namelius iš lianų ir ten miegodavo.
- Ar todėl jų gyvenimo trukmė buvo tokia trumpa?
- Taip, nes juos nužudydavo arba jie žūdavo patys per neatsargumą. Be to, jie kariavo.
- Kaip jau sakiau, praėjo beveik du amžiai po ateivių vizito.
- Aš turiu dar vieną klausimą. O kaip ateiviai atrodė?
- Jie buvo panašūs į dabartinius Inuakus tik jų oda buvo tamsiai pilka ir pilkos akys. Jie buvo taip pat sudėti, tik per visą jų stuburą ėjo eilė didelių, storų, rudai-žalių spyglių. Oda jų buvo grubi ir nemalonus kvapo.
- Koks kvapas?
- Tiesiog keistas ir nemalonus.
- Ar jie buvo geri?
- Iš pradžių visi pamanė, kad jie labai geri. Jie įgijo žmonių pasitikėjimą, kadangi atskrido su dviem padarais, labai panašiais į vietinius gyventojus. Inuakai nesuprato, kad tai buvo palikuonys tų dviejų, kuriuos ateiviai pasiėmė pirmą kartą. Jų dėka, sąveika tarp dviejų rūšių prasidėjo labai lengvai. Jie pagreitino planetos ir gyventojų vystymąsi, išmokė juos naudotis tiek paprastais ginklais, tiek ir sudėtingomis mašinomis. Išmokė naudotis ugnimi. Jie atrinko keletą asmenų, paskyrė juos vadovauti ir taip išmokė valdyti ir kontroliuoti kitus. Jie išnaikino vandens pabaisas, kad būtų galima dirbti pakrantėje ir vandenyje. Vieną dieną jie pagamino apvalius metalinius žiedus ir išdalino juos visiems gyventojams sakdami, kad tai apsaugo nuo visokio blogio. Inuakai net nepastebėjo, kad naujos kartos gimstančios kolonizacijos metu pradėjo skirtis nuo savo tėvų. Išoriškai buvo labai panašūs, bet gabesni, judresni ir pajėgesni.
- Kodėl?
- Todėl, kad jie vykdė eksperimentus sujungdami savo DNR kodą su Inuakų kodu, o vėliau implantuodavo gyventojams tai, ką išgaudavo, tokiu būdu sukurdami naują kartą.
- Ir kam jiems to reikėjo?

- Jiems buvo reikalingi protingi darbininkai, sugebantys protingai mąstyti ir dirbti su instrumentais, kuriuos jie atsivežė.
- O ko jie ieškojo?
- Aukso, silicio, kristalų ir kito tipo rūdos.
- Kam jie tai naudojo?
- Didesnę dalį išsiųsdavo į savo gimtąją planetą. Ten juos naudodavo kosminių laivų statybai, bet daugiausiai užtikrinti savo rūšies išlikimui.
- O kas jie tokie?
- Jie vadina save Annunaki¹, ir yra kilę iš Drakono žvaigždyno.
- Ar tas kryžminimas buvo sėkmingas?
- Iš vienos pusės taip, kadangi Inuakai stipriai pasistūmėjo evoliucijos keliu. Jie pradėjo mąstyti, suvokti, skverbtis į esmę ir evoliucionuoti. Jie pasistatė sau namus ir sukūrė kažką panašaus į miestus.
- Ar visi buvo pakeisti?
- Egzistavo dar keli atsiskybę klanai, bet Annunakai juos sunaikino.
- Po genetinės modifikacijos jų gyvenimo trukmė pailgėjo?
- Inuakai pradėjo gyventi ilgiau daugiausiai dėl to, kad nebeliko gresiančių pavojų. Nebuvo karų, smurtinės mirties, maistas tapo įvairesnis, nes jie išmoko apdirbti žemę. Problema buvo tik tai, kad laikas nuo laiko dingdavo kai kurie asmenys. Bet Annunakai sakydavo, kad jie persikelia į kitą, aukštesnį lygį, kadangi buvo ypatingi. Annunakai pristatydavo save kaip aukščiausias dievybes.
- Tai panašu į religiją.
- Taip, tiktai melagingą.
- Kiek laiko tesėsi kolonizacija?
- Apie trisdešimt tūkstančių metų. Visą tą laiką jie ramiai gyveno planetoje.
- Kas buvo vėliau?
- Kartą, vienas iš Inuakų nusiėmė metalinį žiedą, kurį visi gaudavo iškart po gimimo. Pradžioje nusiimdavo tik kai jo niekas nematydavo, taip pabandęs kelis kartus, jis pradėjo suprasti tikrąją dievybių prigimtį. Jis pradėjo jausti jų blogą kvapą ir žemas vibracijas. O dar vėliau jis pamatė kaip jie valgo Inuakus.
- Ką reiškia „valgo“?
- Paprasčiausiai. Tik tai, buvo dar ir tam tikras ritualas.
- Koks ritualas?
- Jie pakabindavo žmogų žemyn galva ir perpjaudavo gerklę. Nuleistą kraują surinkdavo į specialų indą iš kurio jį gerdavo perduodami ratu visiems dalyvaujantiems. Paskui nuo aukos nulupdavo odą ir pasidalindavo mėsa o likučius išmesdavo į jūrą.
- Tai reiškia jie iš tikrųjų buvo blogi?
- Jie buvo labai blogi. Dabar apie juos jau žinoma gerokai daugiau. Jie – neigiamos būtybės. Gali palyginti juos su skėriais, kurie atėję kolonizuoja, žudo, vagia resursus, užteršia planetą o paskui meta ir eina ieškoti kitos.
- Kodėl jie tai daro?
- Todėl, kad jų planeta neturtinga išteklių ir šiuo metu netinkama gyvenimui. Jie egzistuoja kaip rūšis, bet tam jiems reikalingi kristalai. Jų kosminiai laivai pagaminti iš aukso ir silicio junginių.
- Jie nežudo vieni kitų, todėl jiems tenka maisto ieškotis kitur.
- Jie maitinasi tik mėsa?
- Iš maisto jie ėda tik mėsa, bet dar jie maitinasi... gyvybe.
- Ką reiškia „gyvybe“?
- Milžiniškam kristale, kurį jie naudoja savo ritualų ir žudymų metu, jie laiko... mirties momento jausmą... ir kartas nuo karto prie jo liečiasi, kad pasikrautų tomis vibracijomis.
- Kas yra „mirties momento jausmas“?

¹ Įvairūs šaltiniai nesutaria dėl bendro pavadinimo, vieni juos vadindami Annunaki, kiti Anunnaki. (vert.past.)

- Energija išsiskirianti mirties metu labai galinga. Tokia pat galinga kaip ir pradėjimo metu. Būtent ją jie talpina į kristalą ir reikalui esant naudoja.
- Gerai, o ką ta energija daro?
- Jos pagalba jie gyvena. Turi suprasti – pas juos neegzistuoja net mažiausi teigiami pergyvenimai. Jie nežino kas yra meilė, nemoka jos išreikšti ir visapusiškai jos vengia. Jie pačios negatyviausios būtybės visatoje. Jie neturi nei sąžinės, nei gailesčio, nei užuojautos. Vienintelis jų tikslas – rūšies išlikimas.
- Ar jie vis dar gyvena Inua planetoje?
- Ne, jie seniai ją paliko. Bet jie valdė ją daugiau nei du šimtus tūkstančių metų.
- Man rodos tu sakei trisdešimt.
- Trisdešimt tūkstančių metų jie laikė Inuakus vergijoje, jeigu galima taip pavadinti. Paskui Inuakai sukilo, prasidėjo rimta konfrontacija, kurios metu abi pusės prarado daug gyvybių. Ir atrodo viskas buvo išspręsta, nes Annunakai nusprendė išskristi. Bet tai buvo apgavystė, jie tik apsimetė. Su jiems atsidavusių Inuakų pagalba, jie pristatė požeminių bazių, kur ir slėpėsi beveik du šimtus tūkstančių metų. Iš ten jie valdė planetą, užsiimdami tuo pačių kuo ir anksčiau.
- Ir Inuakai nieko nepastebėjo?
- Ne. Juo labiau, jie skirdavo į aukščiausių šalies vadovų postus jiems atsidavusius Inuakus, kurie žaisdavo dvigubą žaidimą tarnaudami Annunakams.
- Bet jie juk mirdavo.
- Mirdavo, palikdami įpėdinius, apmokytus tarnauti būtent tam tikslui.
- O kaip jūs iš jų išsivadavot?
- Po daugelio metų, Inua planetoje įvyko kvantinis šuolis. Naujas energetinis lygis daugiau neleido Annunakams gyventi toje žemėje. Viskas paprasta – jie daugiau negalėjo pasilikti ir patys išėjo.
- Kur jie išėjo?
- Išskrido į kitus dangaus kūnus. Jie vis ieško planetų, atitinkančių jiems būdingas gyvenimo sąlygas ir turinčių daug resursų.
- Bet juk pas Inuakus nuo jų liko kažkas genetiniame lygmenyje.
- Taip, dar ir šiuo metu galima rasti jų pėdsakus DNR kode. Po pakilimo prireikė dar apie tūkstančio metų, kad būtų pilnai pašalintas neigiamas poveikis.
- Kaip supratau dabar jau ilgą laiką Inuakai gyvena išreikšdami save tik teigiamai.
- Taip, tą aš ir noriu pasakyti, kad viską galima pakeisti. Reikalingas tik tai noras.
- O Inuakai iki šuolio suprato kas jie iš tikrųjų?
- Tik kai kurie. Tiesą sakant viskas buvo vykdoma tiesiog tobulai. Dėl daugybės jiems atsidavusių Inuakų, viskas planetoje vyko taip, kad niekas nieko nesuprastų. Tie, kurie kalbėdavo daugiau nei reikia, būdavo sunaikinami arba jiems atlikdavo tam tikras procedūras sunaikinančias jų valią ir galimybę priešintis. Visuomenės struktūra buvo sumanyta taip, kad visi būtų bejėgiai, niekas negalėtų priešintis.
- Tai reiškia, kad Annunakai buvo aukštesnė, labiau pažengusi rasė.
- Jie buvo labiau pažengę už Inuakus pagal daugelyje sričių. Labiausiai intelekto. Be to, jie buvo telepatai. Jie sugebėdavo bendrauti per atstumą, paveikti mąstymą ir galu gale turėjo pažangiausias technologijas.
- O jie neperdavė dalies savo sugebėjimų genetiškai sukryžminti su Inuakais?
- Žinoma perdavė, nors ir stengėsi to nedaryti. Būtent dėl šios priežasties daugelį tūkstančių metų Inuakus nuodijo, pridėdami įvairiausių chemikalų į jų maistą, vandenį ir žemę.
- Kas tai buvo per medžiagos?
- Medžiagos, kurios blokuodavo priėjimą prie to informacijos geno. Tos savybės atsirado tik po pakilimo.
- Bet, vis gi, kaip aš supratau, Inuakai pasiekė tokį išsivystymo lygį tik dėl Annunakų.
- Taip.
- Tai reiškia, kad be jų pagalbos Inua šiuo metu nebūtų galėjusi būti tokia, kokia yra dabar.
- Visai teisingai.

- Tai reiškia, kad planeta buvo pasmerkta šitai kolonizacijai, kad galėtų vystytis?
- Taip. Tai reikėjo kažkaip išnaudoti. Niekas Visatoje nevyksta šiaip sau.
- Ar tie Annunakai sena rasė?
- Jie atsirado Visatoje vieni iš pirmųjų.
- Jie taip pat atsirado iš Matricos?
- Viskas atsiranda iš Matricos ir viskas ten grįžta.
- Bet juk jie turi savo vietą, savo segmentą Matricoje. Jei jie genetiškai pakeitė Inua gyventojus, reiškia ir jie perėjo į jų segmentą.
- Ne, jie liko Inua segmente. Planetos ir jų gyventojai išlaiko savo priklausomybę.
- O tie Inuakai, kurie mirė iki genetinių pakeitimų?
- Jie taip pat liko Inua segmente, o naujai atgimę jau gavo Annunakų DNR kodą.
- Tai reiškia, kad iš savo segmento išeiti neįmanoma, kiek tu besivystytum?
- Taip. Pereina arba visi iš karto, arba niekas.
- O tie mūsų šventieji, kurie, kaip sakoma, išėjo pas Dievą?
- Jie išėjo į Matricos žemės segmentą, iš kurio ir atgims naujiems gyvenimams, jeigu tai bus būtina, arba liks ten kaip vadovai. Tai atsitinka su tais, kurie išmoksta visas pamokas ir jas pritaiko gyvenime.
- Tad, kaip suprantu, kiek mes betobulėtume, į kitą segmentą mes pereisime tik visi kartu.
- Taip, mes visi esame – viena. Mes ir mūsų planeta. Mes galime evoliucionuoti tik kartu.
- O jei dauguma evoliucionuoja, o kažkas ne, kas atsitinka su jais?
- **Jei mes kalbame būtent apie Žemę, kuri ruošiasi didžiulėms permainingoms, tada situacija gali pasirodyti šiek tiek kitokia. Astralinis kūnas ne taip dažnai gauna galimybę pakilti – tam reikia šimtų tūkstančių metų pasiruošimo. Tuo metu žmonės ateina į Žemę inkarnuodamiesi, įsisaugindami įvairias vibracijas, studijuodami planetą ir jos emocijas visais aspektais. Šiuo metu, nuspręsta, kad Matricos lygyje mes pasiruošę. Tie, kas neatitinka reikalavimų, bus sugražinti į Matricą dar iki to momento kol pakilimas nebus pilnai baigtas. Ir tik po to bus sprendžiama, kuris iš jų turės šansą dar kartą sugrįžti į Žemę. Likusieji bus išstumti iš to segmento ir pereis į kitą, specialiai tam sukurtą. Ten atsidurs sielos iš įvairių segmentų atitinkančios viena kitą pagal vibracijų lygį. Jos susijungs sukurdamos naują Matricos segmentą.**
- **Tai reiškia, jos pradės viską iš naujo?**
- **Taip.**
- Ir jiems vėl reikės inkarnuotis?
- Taip, kitose planetose. Naujose.
- Taip pat kaip čia? Pamiršus, kad kažkada gyveno?
- Taip, tai Matricos įstatymas.
- Ir Inuakai taip pat pamiršdavo?
- Žinoma, kaip aš jau sakiau. Tai įstatymas.
- Reiškia tie, kurie nepaklus daugumai, mus paliks?
- Taip, tik ne daugumai, tiksliau – mažumai...
- Kaip tai?
- Planeta įvykdys šuolį, žmonėms taip pat reikės pakilti. Tai yra tai, kas įvyks. Ir tai bus be jokių nukrypimų. O tie kas nepasiruošę bus automatiškai pašalinti iš segmento.
- Bet juk tu sakei, kad viskas priklauso nuo daugumos!
- **Tai, bet dabar ypatingas atvejis – tokie dalykai vyksta ypatingai retai. Todėl visas dėmesys dabar sutelktas į Žemę. Ypatingai todėl, kad fizinio kūno išsaugojimas, vyksta pirmą kartą per visą Visatos gyvavimą.**
- O Inuakai neišsaugojo fizinio kūno?
- Išsaugojo tik kaip formą, bet dabar jie turi kitą struktūrą, tankį, smegenų struktūra buvo pakeista, taip pat nervų sistema. Dabar jie kitokie, bet išorė liko ta pati.
- O mes liksime visai tokie pat?

- Taip, toks yra noras.
- O jeigu nepavyks?
- To niekas nežino, išskyrus Dievą. Jeigu nepavyks, reiškia taip turėjo būti.
- O kas atsitiks su Žeme, jeigu nepavyks?
- Ji nustos egzistavusi. Taip pat ir saulės sistema. Bet aš nemanau, kad tai galėtų atsitikti. Mūsų saulės sistemos planetos pradėjo keistis. Ir jos ir Saulė ruošiasi. Tai būtų bereikalingas energijos švaistymas, jei Matrica leistų, kad atsitiktų kažkas panašaus. Pagalvok, juk planetai prireikė milijonų metų, kad tai pasiekti. Kam dėti tiek pastangų, kad paskui viską sunaikinti? Visatoje viskas turi prasmę, niekas nenutinka tiesiog šiaip sau.
- Bet juk egzistuoja bent maža tikimybė, kad mes patirsim nesėkmę.
- Visada egzistuoja dvi galimybės, bet aš manau, kad viskas bus gerai.
- Tikėkimės.
- Šiandien aš jau norėčiau baigti, o kitą kartą dar pakalbėti apie Žemę.
- -----
- Sakei, kad šiandien norėtum pakalbėti apie Žemę.
- Taip, aš norėjau tau papasakoti, kad tai, kas atsitiko Inua planetoje, vyksta ir Žemėje. Aš kalbu apie kolonizaciją.
- Kas mus kolonizavo?
- Tie patys Annunakai. Tai įvyko maždaug prieš penkis šimtus tūkstančių metų. Į Žemę atskrido kosminis laivas ir paėmęs dirvos ir vandens mėginius, jis išskrido tam, kad vėliau grįžtų kartu su kitais, kurie čia įsikūrė.
- Tikslas buvo toks pats – išnaudoti gamtinius išteklius. Grįžę jie dar atsivežė Inuakų iš Inua. Išmokyti vietinius gyventojus dirbti su jų sudėtingą technika buvo per daug sunku, todėl jie ir atsivežė darbui Inuakų. Jie pradėjo dirbti, bet buvo aiškiai matyti, kad tik tos jėgos nepakanka. Vėliau Inuakai sukilo. Dėl to Annunakam teko patraukti darbams ir žmones. Paaiškėjo, kad jie negali net lygintis su Inuakų sugebėjimais. Jie tik viską maišė ir gadino. Tokiu būdu žemės gyventojai buvo genetiškai pakeisti, tik kodas paimtas ne iš Annunakų, bet Inuakų.
- Nori pasakyti, kad mes broliai?
- Taip.
- Mes tikrai turime jūsų DNR?
- Taip, jūsų rūšis egzistuoja mūsų pagalba. Ant, tuo metu egzistavusio Žemėje, DNR kodo buvo uždėtas mūsų genetinis kodas. Taip atsirado šiuolaikinė žmonių rasė.
- O kodėl mes į jūs nepanašūs?
- Annunakai visada išlaikydavo išorinę išvaizdą, atitinkančią tą planetą.
- Tarp mokslininkų egzistuoja hipotezė, kuri teigia, kad tam tikru evoliucijos metu, žmonių DNR patyrė pakeitimus ir kad planetos mastu mes turime bendrą moterišką ląstelę, kuri egzistavo Afrikoje prieš 180-300 tūkstančių metų.
- Taip. Tai tiesa. Tada įvyko pirmasis genetinis pakeitimas.
- Pirmasis?
- Taip, kadangi maždaug prieš keturiasdešimt tūkstančių metų, Annunakai mums uždėjo dar ir savo genetinį kodą, kadangi žmonės buvo pradėję suprasti kas jie. Annunakai pagalvojo, kad jeigu genetiškai mes busime jiems artimesni, mes juos priimsime.
- Tai mūsų kodas sudarytas iš Inuakų, Annunakų ir primityvaus žmogaus?
- Taip.
- Tada išvada būtų, jog mes labiau artimi Annunakams.
- Ne, kadangi naujo genetinio pakeitimo nepavyko atlikti visiems. Įvyko susimaišymas ir vieni gavo daugiau DNR iš Inuakų, kiti daugiau iš Annunakų. Tuo pačiu metu Žemėje gyvena ir grynakraujai Annunakų palikuonys.
- Bet dabar mes daugiau ar mažiau vienodi?

- Ne, viskas vyksta pagal tas pačias taisykles. Ir toliau vyksta genetiniai eksperimentai ir kryžminimai. Taip pat egzistuoja ir grynakraujės šeimos.
- Nori pasakyti, kad egzistuoja šeimos, kurios gerbia savo kilmę ir neleidžia kraujomaišos?
- Taip.
- O kas atsitiko su Annunakais, kai jie išskrido?
- Jie neišskrido, jie čia, tarp mūsų, tik kaip ir Inua planetoje, jie pasislėpė.
- Aš jau girdėjau tą teoriją, tik negaliu patikėti.
- Aš nieko nenoriu įtikinėti, tik noriu pasakyti, kad jie valdo pasaulį, žinoma, iš pogrindžio ir jie yra šio pasaulio tikrieji valdovai.
- Sakyk, o tie Annunakai panašūs į reptilijas, tik dvikojai?
- Taip.
- Aš girdėjau, kad yra žmonių, kurie juos vadina reptilijų rase.
- Vadink juos kaip nori. Bet jie – tikrieji Annunakų palikuonys.
- Aš žinau šią teoriją, bet ja sunku patikėti. Niekas jų nematė ir tiksliai nežino.
- Žino. Juos visi žino. Valstybių vadovai, jų patarnautojai. Mes tik mažuma.
- Kaip suprantu, mes iš jų gavę tik mažą dalį DNR kodo.
- Ne tik tai. Dar ir dalį smegenų, kuri atsakinga už agresiją ir neigiamus jausmus.
- O kaip tu matai kad jie mus valdo?
- Maždaug prieš 6500 metų Annunakai nusprendė atsitraukti dėl masiškų sukilimų. Tik ne tikrąja prasme. Jie nusprendė dirbti iš pogrindžio. Todėl jie organizavo kelias slaptas organizacijas ir apibendrino kelis mūsų pagrindinių religijų nuostatus, apmokė šventikus ir išsiuntė juos į pasaulį pamokslauti. Įvedė dogmas ir iškreiptus tikėjimus. Tai puikiai pasiteisino, kadangi žmonės pradėjo juos garbinti ir jų klausyti. Išėitų, kad visi tikėjo tam tikra doktrina.
- Jie tiesiog išrinko kelis žmones iš giminės, kuri buvo arčiausiai pagal kraujo ryšius, tik jie žinojo teisybę. Tie asmenys, per gerai atidirbtus ritualus, vykdė žmonių aukojimus. Kraują ir organus jie atiduodavo savo Viešpačiams.
- Senais laikais tikrai buvo vykdomi aukojimai, tik juos aukodavo dievų garbei.
- Jie ir buvo tie dievai. O tie ritualiniai aukojimai vykdomi ir dabar. Suprask, jie nuo to priklausomi – tai jų maistas. Be to, vienas iš slaptų organizacijų tikslų yra žinių perdavimas. Šiuo metu tos okultinės bendruomenės egzistuoja visame pasaulyje ir visose socialinėse sferose.
- Kaip jiems tai pavyksta?
- Per valstybės pareigūnus, kai kurias organizacijas ir firmas, per bankų sistemą, kariuomenę, policiją, įstatymus, švietimo įstaigas ir žiniasklaidą. Jie – visur, dėka tų, kurie jiems tarnauja. Jie juos apmokė ir tie žmonės savo ruožtu apmoko kitus ir taip toliau. Jie – tie, kurie šiuo metu valdo mus ir visą pasaulį.
- Ir visgi, kaip jiems tai pavyksta?
- Jie labai sena rasė. Jų žinios begalinės ir labai gerai suderintos. Jie valdo materiją, žino visus Visatos aspektus ir puikiai nusimano astrologijoje. Jie gali valdyti žmogaus protą, orus, energijas, sielos būsenas, žodžiu, gali padaryti viską, ką nori, kaip nori ir kiek nori, ir tiek dažnai, kiek jiems to reikės.
- Jie panaudojo religiją, įvesdami iškreiptus melagingus jiems reikalingus tikėjimus. Jie privertė žmones patikėti, kad astrologija ir aukščiausios žinios yra sugalvotos velnio. Jie paskleidė mintį, kad sapnai ir vizijos – nuo velnio, nors velnias, toks kokį mes jį matom ir įsivaizduojam, visai neegzistuoja, o sapnai ir vizijos ateina iš Visatos, Matricos. Visose Žemės vietose, kur egzistuoja teigiamos energijos ar galimybė jas perduoti, jie pristatė namų ir pastatų siekdami tai sunaikinti. Jie negali leisti, kad pasikeistų situacija, kuomet mes esame visiškai bukumo būsenoje.
- Jie mus valdo per religiją, kurią labai efektyviai naudoja smegenų plovimui bei intuicijos naikinimui. Taip pat per politiką ir, svarbiausia, per finansinę sistemą. Tiesą sakant jie – mūsų pinigai. Jie suteikia mums maistą, šilumą, pastogę, mokyklas, atostogas, sveikatą, visiškai viską. Valdančios ir karališkosios šeimos – jų tiesioginiai palikuonys. Mūsų prezidentų venomis teka jų kraujas. Viskas vienaip ar kitaip susiję su tomis okultinėmis organizacijomis.
- O valdančios šeimos ir prezidentai tai suvokia?

- Taip, jie žino apie savo kilnę, gerbia ją ir pilnai paklusta organizatorių valiai. Jie – tie, kurie manipuliuoja mumis ir valdo mūsų gyvenimus. Mes gimstame, gyvename, dirbame ir mirštame dėl jų.
- Bet juk turėtų egzistuoti kokios dvasinės struktūros, kurios apie tai kalba?
- Taip ir yra. Tik kai kurios iš jų finansuojamos iš tų pačių šaltinių, tam, kad turėtų prieigą prie informacijos ir galėtų ją iškreipti. Vadinasi mes esame uždareme rate. Ką mes bedarytume, vis tiek liekame vergais.
- Mes turime klausyti savo sielos. Tai svarbiausia. Niekas negali būti aukštesnis pagal sukūrimą. Mes visi lygūs. Būtent todėl niekas neturi teisės nurodinėti mums ką galvoti ir į ką tikėti.
- Ir vis tik mokslas yra naudingas, jo pagalba mes išstulbėjome, sugebėjome suprasti įvairius dalykus.
- Mokslas pilnai priklauso jiems. Jis užėmė religijos vietą. Šiuolaikinis mokslas neturi nieko bendro su Matricos Tiesa.
- Šitas mokslas buvo sukurtas ir išrastas būtent tam, kad suklaidinti, kad priversti mus patikėti tuo, kas jokiū būdu nesiriša su realybe. Tam tikru žmogaus evoliucijos etapo metu kilo abejonių dėl religinių doktrinų teisingumo. Tada Annunakams teko rasti kitą būdą, kad galėtų toliau dominuoti, kvailinti ir versti tikėti tuo, kuo reikėjo. Taip atsirado mokslas.
- O ko jie bijo?
- Jie bijo, kad žmonės prabus ir suvoks, kad jie gyvena nepriklausomai nuo kūno ir yra dalis visuotinės sąmonės, kad jie laisvi ir neapriboti taip pat kaip ir pati kūrinija. Na ir kas, kad jie suvoks. Kas atsitiks? Nieko.
- Žmonės įveiks juos ir išvays. O problema yra ta, kad jie neturi kur eiti. Jų planeta sunaikinta, o prieiga prie kitų dangaus kūnų užblokuota. Jie pasiekė tašką, kuriame Matrica pakeis juos kaip rūšį, pirmiausiai, priversdama juos pasiekti išnykimo ribą, o paskui transformuos. Jie to nenori. Jiems baisu.
- Ir man vis tiek neaišku, kaip jie gali daryti viską, ką nori. Kaip jų niekas nedemaskuoja?
- Kas juos gali demaskuoti, kai jie viską valdo.
- Visiems, kurie bando ką nors pasakyti, tuoj pat pritvirtinamos etiketės „šarlatanai“, „bepročiai“ arba tiesiog „blogiečiai“. Mūsų vadovai sukūrė tiesiog puikią programą valdyti sąmonę ir jausmus. Mums aiškina, ką galvoti, į ką tikėti, kaip reaguoti, ką valgyti, ką gerti, ko klausyti. Viskas suplanuota, apskaičiuota ir vykdoma be priekaištų. Niekas neprasprūdo pro jų dėmesį. Tik pagalvok, jei koks mokslininkas padarys atradimą, kuris jiems netinka, tuoj atsiras šimtas mokslininkų jam prieštaraujančių. Bet jeigu JIE sugalvos paleisti į rinką išradimą, tuoj atsiras šimtai mokslininkų, kurie juos palaikys. Iš tiesų egzistuoja žmonės, kurių neapkvailino, kurie tiki gėriu ir tai parodo, bet jie atstumiami, iš jų juokiamasi, klijuoja etiketes, šalina per nelaimingus atsitikimus, netikėtas mirtis arba „savižudybes“. Viskas apskaičiuota iki smulkmenų, viskas stebima.
- Gerai, bet jeigu dauguma žmonių galvotų kitaip. Jie negalėtų nieko padaryti. Negali gi jie išžudyti visų. Manau, ir šioje sistemoje egzistuoja žmonių, kurie žino tiesą ir norėtų ją pasidalinti.
- Tie, kurie žino teisybę ir norėtų ją papasakoti kitiems – pašalinami. O kas dėl daugumos... dabar su tuo sudėtinga. Mus kontroliuoja ne tik veikdami mūsų smegenis, bet ir chemikalais.
- Chemikalais?
- **Visos cheminės medžiagos, kurios dedamos į vandenį ir maistą, konservantai, maistiniai papildai, vaistai – sukurti specialiai tam, kad priverstų žmogaus smegenis reaguoti tik į tam tikrus dirgiklius, o tiksliau, nereaguoti.**
- Bet vaistai juk gelbsti gyvybes.
- Taip, kai kurie. O kiti buvo sukurti tam, kad atskirti žmogų nuo Pirminio Šaltinio.
- Labai sunku tuo patikėti. Ką mes darytume be antibiotikų, skiepų?
- **Skiepai – pati didžiausia apgavystė. Jie paveikia imuninę sistemą.** Aš labai blogai jaučiausi po paskutinio karto, kai mane privertė pasiskiepyti. Aš puikiai mačiau kaip įvesti mikrobai apipuolė mano čakrų sistemą, kad galėtų išsisklaidyti po visą kūną paveikdami limfinę sistemą.
- Bet juk vaistai padeda.
- Taip. Bet galima ir be jų. Iš tiesų jie padaro daugiau žalos, nei padeda. Liga – tai perspėjimas, kad kažką darome neteisingai. Galbūt, ten kur tu gyveni, vietovė užteršta, gal maistas netinka, galbūt

mintys ar jausmai neteisingi. Vietoje to, kad gerti tabletes, reikėtų išanalizuoti visą tai. Tabletės, kaip aš matau, veikia tik pasekmes, bet nepanaikina priežasties. Kai tu išgeri tablete, ji išsiskaido organizme pavirsdama į energiją. Ta energija būna įvairi, priklausomai nuo tabletės sudėties. Kūne ji pradeda reguliuoti sekreciją, ją susilpnindama arba pastiprindama. Tai veda prie pagerėjimo, bet iš esmės tai neteisinga. Organizmas susitvarkytų žymiai geriau, jeigu pašalintume ligos priežastį.

- Bet juk antibiotikų atradimas buvo labai svarbus.
- Taip, bet dabar ir tuo manipuluojama. Kuo daugiau antibiotikų geri, tuo labiau organizmas stengiasi nuo jų apsiginti, net iki tokio lygio, kad išvis nustoja į juos reaguoti. Mikrobai ir virusai yra mūsų gyvenimo dalis, jie – dalis planetos. Mes gyvename kartu nuo pat pradžių. Mes turime juos priimti ir mūsų kūnas tai žino. Jis žino, kad viskas apskaičiuota.
- O Annunakai, kurie, kaip tu sakai mus valdo, kur jie dabar?
- Jie gyvena čia, su mumis. Pasislėpę nuo mūsų dabartinio sugebėjimo matyti ir suvokti. Lyg gyventų kitame išmatavime, bet jie yra čia ir dabar. Jie aktyviai dalyvauja mūsų gyvenime, tik mes niekaip negalim jų paveikti.
- O kur konkrečiai jie randasi?
- Jie turi milžiniškas požemines bazines, panašias į miestas. Ten jie ir gyvena. Bet jų labai daug ir paviršiuje, jie visą laiką tarp mūsų, tik mes to nesuprantame.
- Mes jų nematome? Jie nematomi?
- Jus galima matyti, tik jie aplink save skleidžia energetinį lauką, kurio dėka gali atrodyti kaip tik panorėję. Todėl mes jų neatpažįstame.
- Kaip projektuoja?
- Mintimis.
- Ir daugiau nieko nenaudoja?
- Jų protiniai sugebėjimai gerokai lenkia žmogiškuosius. Todėl jiems tai kaip žaidimas. Jie be didesnių pastangų gali priversti jus matyti bet kokį vaizdą.
- Ir taip, tiesiog laisvai, vaikšto tarp mūsų?
- Ne tik vaikšto, vadovauja – gyvena su mumis. Juo gali būti mūsų viršininkas, artimas mums žmogus, draugas...
- Tai tavo sutuoktinis gali būti Annunaki ir tu to net nežinosi?
- Tai įmanoma, bet paprastai taip nebūna, nes jie nesiporuoja su kita rūšimi.
- Net su tais, kurie turi jų DNR kodą?
- Tik išskirtiniais atvejais. Kartais jie nusprendžia patobulinti savo rūšį. Tada į tai įtraukiami žmonės, bet tik po labai kruopščios atrankos.
- Kaip vyksta atranka?
- Tikrinama genealogija, charakteris, astrologiniai faktoriai ir daug kitų.
- Kodėl astrologiniai?
- Tai labai svarbu. Jie žino, kad planetos daro didžiulę įtaką formuojant charakterį. Todėl astrologija – pats seniausias mokslas. Ji vienija visas Visatos žinias.
- Nežinojau, kad ji tokia svarbi.
- Nes tau neleidžiama žinoti. Visais laikais sakydavo, kad astrologai – magai, kad jie tarnauja velniui. Šiuo metu, kai žmonės tokiais dalykais daugiau netiki, buvo paskleista nuomonė, kad tai kvailystė ar tiesiog laiko gaišimas.
- Kam visa tai?
- Kadangi tai yra būdas susisiekti su Visata. Būti harmonijoje su žvaigždėmis, tai reiškia gyventi harmonijoje su Kūriniu. Mus visus pašmonės lygmenyje įtakoja Saulė, Mėnulis, planetos. Žemė yra milžiniškas magnetas, kuris sukasi apie savo ašį, sukurdamas magnetinį lauką. Tas magnetinis laukas daro labai svarbią įtaką gyvenimui Žemėje. Egzistuoja kosminiai ciklai, saulės pulsavimai, elektromagnetinės audros. Žmonės privalo skaitytis su šiais dalykais. Yra palankus laikas sodinimui, derliaus nuėmimui, vaikų pradėjimui ir, priešingai, nepalankus. Viskas turi prasmę, nieko nebuvo padaryta veltui.

- Bet kam jiems tai slėpti, jie juk gautų naudos?
- Ne, nes žmonės suprastų gyvenimo prasmę. O gyvendami sąmoningai jie turėtų priėjimą prie neišsenkančių Matricos resursų. Jie galėtų išgydyti save kosminėmis energijomis, užsėtę laukus tinkamu metu, kas duotų gerokai didesnę derlių ir priteklių. Jie daugiau nenaudotų pesticidų, nes su kenkėjais galima susidoroti naudojant kitus augalus. Jeigu žmonės atsižvelgtų į žvaigždes, vaikai gimtų kitokie: geresni, gagesni, su kitomis programomis, labiau lygia struktūra.
- Kaip kovoti su kenkėjais kitų augalų pagalba?
- Kitų augalų pagalba kenkėjus galima atbaidyti. Juos galima susodinti tarp lysvių su vaisiais ir daržovėmis arba purkšti jų sultimis. Bet geriau būtų sodinti, kad nereiktų žudyti augalų.
- Duok kokio augalo pavyzdį.
- Serenčius. Apsaugo vaisius, beje, ir braškes su avietėm nuo vabzdžių, kurie jas ėda. Susodinus krūmelius aplink lysves, tavo derlius – apsaugotas.
- Aš tą tikrai žinau ir net sakiau savo močiutei, bet ji iš pradžių manimi nepatikėjo, o vėliau paaiškėjo, kad aš buvau teisus. Ji daugiau neturi problemų su braškėmis.
- O ką tas augalas daro? Kaip jis paveikia kenkėjus?
- Jisai skleidžia medžiagą, kuri juos atbaido ir taip pat spinduliuoja tam tikrą energiją, kuri apsaugo augalą sąveikaudama su kenkėjų biologiniu lauku priversdama juos atsitraukti. Tiksliau, Serenčius tokiu būdu saugo save, bet apsaugoja ir aplink jį esančius augalus.
- O tokių augalų daug?
- Iš tiesų visi augalai kam nors skirti. Niekas neegzistuoja veltui. Dauguma augalų žmonės gali gydytis, bet reikėtų atkreipti dėmesį kokių astralinių laiku juos rinkti ir kas juos renka.
- Tai svarbu?
- Taip, nes tam tikru laiku jų gydomosios savybės maksimaliai sustiprėja. Dar svarbiau yra žmogaus, kuris jas renka psichinė būklė – jis pirmas, kas prie augalo prisiliečia todėl gali perimti jo energiją arba ją pakeisti.
- Aš nežinojau.
- Žmogus, kuris renka augalus, turi būti sveikas, ramus, subalansuotas. Na bent jau turi pasakyti, kad yra sveikas, ramus ir subalansuotas prieš eidamas rinkti vaistažoles. Tai labai svarbu.
- Tik, kad to niekas nežino.
- Augalai-gyvi sutvėrimai, geri, nuostabūs. Jie čia tam, kad mums tarnautų, padėtų. Deja, mes juos žudom išraudami ir išmesdami. Taip pat mes elgiamės su eglutėmis. Jei tik tu galėtum girdėti jų šauksmus, kai jas kerta. Viskas veltui. To niekas negirdi.
- Bet tu juk sakei, kad tau patinka Kalėdos.
- Taip, labai. Bet kaip patirtis, kaip vibracijos. Man labai pasisekė. Mama nupirko dirbtinę eglutę.
- Nesugebėčiau būti namie, kur pastatytas nužudytas medis ir dar tuo džiaugtis. Bet žmonės tai daro. Jie žudo planetą eikvodami jos turtus ir tuo žavisi.
- Gal galėtume šiandien baigti.

Po Deivido išėjimo, aš dar ilgai sėdžiu ir bandau įsisamontinti gautą informaciją. Pamenu, kad kadaise esu skaičiusi knyga „Aukščiausioji Paspaltis“, kurią parašė David Ike, apie Šumerų lentelių vertimą. Jos buvo rastos 1850 metais, apie keturis šimtus kilometrų nuo Bagdado, Irake. Lentelės išvertė Zecharia Sitchin, visų gerbiamas mokslininkas, istorikas, rašytojas ir lingvistas. Jis teigė, kad lentelėse yra informacija apie aukštesniąją rasę, kuri vadinasi AN.UNNAK.KI ir kuri atskrido į Šumerą iš Nibiru planetos. Sitchin teigia, kad šios planetos trajektorija yra ovalo formos. Ji prasideda tarp Jupiterio ir Marso, ir nueina toli už Plutonio. Pilnas jos ciklas tęsiasi 3600 metų. Lentelėse buvo rasta unikali pagal savo tikslumą informacija apie saulės sistemą ir visas planetas, įskaitant jų dydžius ir orbitas.

Sitchinas sako, kad tie Annunaki atvyko į Žemę prieš 450 tūkstančių metų, ieškodami aukso. Jie apsistojo Afrikos kontinente ir pradėjo kasti rūdą. Pradžioje mineralus kasė tik patys Annunakai, bet vėliau jie sukilo ir jų valdantieji nusprendė sukurti hibridinę rasę, kuri sugebėtų dirbti. Jie išbandė įvairius variantus, tačiau galiausiai nusprendė, kad labiausiai tiktų šiuolaikinis žmogus.

Lentelėse aprašoma, kaip Annunakai sukūrė geneologines atšakas, kad galėtų kontroliuoti žmoniją savo naudai. Taip pat, kaip buvo sukurta Monarchija.

Svarbu nepamiršti, kad iš evoliucijos istorijos žinoma, kad prieš 200 tūkstančių metų įvyko rasės patobulėjimas. Netikėtai Homo Erectus pavirto į Homo Sapiens, tam, kad vėliau, prieš 35 tūkstančius metų nuo dabar, pasitobulintų dar ir taptų Homo Sapiens Sapiens, tai yra šiuolaikiniu žmogumi.

Kas sukėlė šiuos evoliucijos šuolius niekas nežino ir negali paaiškinti. Be to, moksliniais tyrimais nustatyta, kad mes visi turime moteriškos lyties protėvį, kuris gyveno Afrikoje maždaug prieš 140-300 tūkstančių metų.

-
- Mes apsisojom ties planetos numarinimu. Ką tu norėjai pasakyti?
 - Įsivaizduok, kad mikrobai ant mūsų kūno pradės siurbti mūsų kraują ir naudoti jį kaip kurą automobiliams. Po truputį, iš kaulų ims mažas daleles ir dėsis jas sau ant kaklo, rankų, kad pasigirtų prieš kitus. Arba nupjaus mūsų plaukus ir sudegins juos, arba nuneš kam nors dovanų eidami į svečius tik tam, kad vėliau tai būtų išmesta. Panašiai mes elgiamės su Žeme. Mes ją kankinam, varginam, luošinam ir visa tai mokslo, pažangos ir klestėjimo vardan. Mes tai perėmėm iš Annunakų. Viską paversti dykynėmis, išnaudoti visus resursus. Mes tai išmokome geriausiai.
 - Bet ką mes darytume jei nenaudotume resursų? Kuo važinėtume, iš kur gautume šilumą, ką valgytume?
 - Mes visą tai galime gauti minties jėga, tik panorėję.
 - Aišku, tikrai to niekas nemoko. Kodėl tai nėra dėstoma mokyklose?
 - Todėl, kad mokyklos taip pat kontroliuojamos. Vienas iš pagrindinių okultinių organizacijų tikslų buvo destabilizuoti švietimo sistemą – tai jiems pavyko tiesiog nepriekaištingai. Visas mokslas remiasi logika ir protu. Informacijos struktūra veikia taip, kad sunaikintų bet kokią intuicijos ir ryšio su Matrica prasiveržimą. Naikindami laisvę išreikšti save, mokytojai ir auklėtojai paverčia vaikus robotais. Tame dalyvauja ir tėvai. Kiek kartų girdėjai suaugusius kalbant: „Reikia mokyti... reikia klausyti mokytojų... jeigu knygoje taip parašyta, vadinasi taip ir yra... ir aš ėjau į mokyklą ir nenumiriau... aš viską pasiekiau mokslo dėka...“ Va kuo jūs, suaugę, mus spaudžiate. Kaip manai, kodėl vaikams daugiau neįdomu, kodėl man nuobodu iki koktumo vaikų darželyje ir aš dažniausiai nenoriu ten eiti? Kodėl aš turėčiau mokyti tai, ko nori jie, kad aš mokyčiausi? Aš juk žinau, kad tai netiesa.
 - Bet mes juk negalim visi sėdėti namie, taip visi būtų beraščiai!
 - Nereikia sėdėti namie. Reikia, kad jūs, suaugę, pakeistumėt sistemą. Jūs privalote norėti, kad tai įvyktų ir tada tai tikrai bus įmanoma.
 - Bet juk tu negali tvirtinti, kad viskas ką dėsto mokyklose neduoda naudos.
 - Tai būtų naudinga, jeigu dėstoma informacija būtų tikra. O ką dėsto mokyklose? JŲ tiesą. Ką jūs darote dabar? Dirbate JIEMS. Ką mes darysime jeigu niekas nepasikeis? Mes ir toliau jiems dirbsime. Tai uždaras ratas, iš kurio, mes vaikai, negalime išeiti dėl jūsų, nors žinom ir jaučiam, kad tai neteisinga.
 - Jūs juos priimate, tikite jų paistalais iš tingėjimo, patogumo, nevilties ar paprasčiausiai esate patenkinti savo gyvenimu. Jeigu tu jau viską turi, kam daryti dar kažką?
 - Nevisai taip. Mes paveldėjom šią sistemą ir ją tęsiame.
 - Jūs paveldėjot sistemą, kuri niekada nebuvo adekvati. Ir ją tęsiate. Jūs kalti!
 - O ką mes galim padaryti?
 - Panorėkit permairių. Dalyvaukite jų įgyvendinime. Demaskuokite juos, parodykit visam pasauliui.
 - Ką?
 - Annunakus!
 - Kaip, jeigu mes jų net nematom?
 - Panorėkit pamatyti ir pamatysite. Iš tikrųjų egzistuoja žmonės, kurie juos mato kaip ir aš. Jie tarp mūsų, jie mūsų gyvenimo dalis. Aš per mažas, kad manęs klausytų. O suaugę, kurie juos mato, tyli iš baimės, kad jais nepatikės.
 - Gerai, o ką daryti?

- Tie kas mato, turi apie tai pasakyti. Parodyti į juos pirštu. Matyti juos – Dievo dovana, ją reikia išnaudoti.
- Kodėl kai kurie juos mato, o kiti ne?
- Tie kas mato, turi išplėstą priėjimą prie Matricos. Tai vyksta suvokiant kūno ryšį su Aukščiausiuoju Aš. Kai informacija laisvai cirkuliuoja tarp šių dviejų struktūrų ir jos tekėjimas sąmoningai suvokiamas, tada pradeda matyti energetiniame lygmenyje, nuo kurio nieko nepaslėpsi.
- O tie, kas neturi šito sugebėjimo?
- Pradėkite šį dialogą ir tai bus jums duota, jūs tai suvokssite.
- Bet kaip?
- Kaip aš tau ir sakiau, kiekviena mintis, noras, idėja turi savo vibraciją. Kai apie ką nors galvoji, tas impulsas virsta į minties formos energiją, kuri įeina į tam tikrą Matricos segmentą, kuris leis šiam norui išsipildyti. Lyg tu pasodintum sėklą ir lauktum kol ji išaugs, kad surinkti vaisius. Šiuo metu žmogaus sugebėjimas kurti tapo daug galingesnis nei buvo anksčiau.
- O konkrečiai, kaip mums pažadinti šį aukščiausiojo matymo sugebėjimą? Man rodos tu kalbi apie trečią akį.
- Galim vadinti tai ir akim, tik ne trečia, o pirma, kadangi mums reikia remtis informacija, gauta jos pagalba. Tai, ką mes matome fiziniu regėjimu – tai tiesos projekcija įgyvendinta ir kontroliuojama jų – Annunakų.
- O konkrečiai egzistuoja kokia nors technika, procedūra, ar reikia atlikti kokius nors veiksmus?
- Pirmiausia turime užmegzti ryšį su savo Aukščiausiuoju Aš.
- Ką tu vadini Aukščiausiuoju Aš?
- Tai – Tiesa. Tai tikras, teisingas žinojimas paslėptas giliai mūsų viduje. Tai – tiesioginis priėjimas prie Matricos, kurį turi kiekvienas. Tik jis užblokuotas egzistuojančiais trukdžiais.
- Kokiais trukdžiais?
- Annunakai nenori, kad žmogus sužinotų Tiesą. Todėl, be dezinformacijos, jie dar nuodija mus chemikalais, kurie skirti tam, kad išlaikytų mus tam tikroje letargijoje. Šios medžiagos slopina kankorėžinės liaukos veiklą. Žmogui liaukos labai svarbios. Pavyzdžiui, užkrūčio liauka, jeigu ją sąmoningai aktyvavus, prailgina gyvenimą. Kiekviena žmogaus liauka kam nors skirta ir visas jas galima sąmoningai valdyti, jeigu žmogus gaus informaciją tiesiai iš Matricos, o ne žemutinio Žemės lauko.
- Kas yra žemutiniame Žemės lauke?
- Dėl dirbtinai sukurtų blokų mes gauname informaciją tik iš ten. Apatiniame Žemės lauke yra visos žemo dažnio minties formos energijos. Ten Annunakai sudėjo viską, kas susiję su blogiu, baime, pykčiu, panika, mirtimi ir dar daug kitko. Mes tuo maitinamės, nes turime priėjimą tik prie to lauko.
- Bet mes juk turime ir gerų minčių. Taip, bet jos ateina iš Matricos lauko. O kur randasi tas žemesnysis laukas?
- Aplink Žemę. Žemė apsupta juo ir visa informacija, kurią mes gauname ateina iš jo. Labai maža dalis informacijos patenka iš Matricos.
- O kaip mums gauti priėjimą prie Matricos?
- Užmegzgs ryšį tarp proto ir savo Aukščiausiojo Aš.
- Kaip?
- Žiūrėk, aš pateiksiu pavyzdį. Kai aš noriu sužinoti atsakymą į kokį nors klausimą, o Agchtonas man nesako, tai aš stovėdamas užmerkiu akis ir galvoju, koncentruojuosi į Matricą tam, kad sužinoti Tiesą. Tai darydamas, aš sakau sau, kad jeigu atsakymas „taip“, tai mano kūnas pasvirs į priekį, o jeigu „ne“ – atgal. Tai taip paprasta.
- Ir atsakymas būna teisingas?
- Visada. Pabandyk pati.
- Gali pradėti nuo klausimų, į kuriuos atsakymus tu žinai. Tik atsargiai, kad neduotum atsakymų sau sąmoningai. Užduok klausimą taip lyg tu nieko nežinotum.
- Sakykim šitą etapą mes jau praėjome, ką daryti toliau?

- Agchtonas manęs prašo tau perduoti, vieną procedūrą. Atsisėsk ten, kur tavęs niekas netrukdytų, galima tiesiog lovoje prieš miegą. Pirmiausiai, paprašyk savo kūno, kad padėtų tau išsivaduoti nuo visų toksinių medžiagų ir medžiagų, kurios neatitinka Matricos Tiesos – nuo visko, kas blogo susikaupė jame, pašalinant visą tai natūraliu būdu, nesukeliant tau skausmo. Apskritai, tai reikėtų daryti kas dieną. Tai labai naudinga. Vėliau paprašyk Aukščiausiojo Aš užmegzti su tavimi kontaktą.
- O kaip tas kontaktas pasireikš?
- Kai kalbuosi su Aukščiausiuoju Aš, mintimis persikeliu į ypatingą vietą. Aš įsivaizduoju, kad esu Inua planetoje. Ten aš turėjau mėgstamą vietą šalia medžio. Nuo ten matėsi jūra. Tu gali pasirinkti vietą, kuri patinka tau.
- Sakykim man patinka šalia krioklio.
- Įsivaizduok save ten, apsidairyk kas tave supa. Pabandyk pajusti vietovės kvapą, paliesti vandenį, pajusk jį. Pavadink tą vietą savo Tiesos vieta. Taip daugiau niekas ten negalės patekti. Ji bus šventa.
- Tada pabandyk suvokti Aukščiausiąjį Aš. Pirmiausiai pajusi didžiulę meilę. Tokią didelę, kad jos neįmanoma sutalpinti į kūną. Paskui tu pajusi atsipalaidavimo ir ramybės būseną. Kai tik pasieksi šias būsenas, gali pradėti kalbėtis su Matrica. Pasakyk jai, ko tu nori. Bet turi žinoti, kad išsipildys tik su tavimi susiję norai. Tu negali prašyti Aukščiausiojo Aš, kad jis išgydytų tavo močiutę. Galima tik paklausti kuo ji serga. Čia tu gali planuoti ir įgyvendinti tik tai kas liečia tave. Daugiau nieko.
- Sakykim aš noriu matyti Tiesą. Ką man reikia sakyti? Aš noriu matyti Tiesą. Tik tiek. Aukščiausias Aš žinos, ką reikia daryti. Tik jis tau perdavinės informaciją dalimis, ne viską iš karto. Žmogaus smegenys negali atlaikyti tokio kiekio informacijos.
- O jei aš noriu išsigydyti, pasveikti?
- Sakyk – aš noriu pasveikti. Kas liečia sveikatą, Aukščiausias Aš tau pirmiausiai parodys kodėl tu sergi. Tu galėsi pasveikti tik tada, kai pašalinsi savo ligos priežastį.
- O parodys kaip?
- Arba iš karto, kaip filmą galvoje, arba tau ateis mintis į galvą, arba tu tai susapnuosi. Tik turi žinoti, kad jeigu nekreipsi į tai dėmesio, liga nepraeis.
- O jeigu liga karminė?
- Tada tau tai parodys taip, kad tu galėtum suprasti. Dabar mes gyvenam tokiu laiku, kai galima pašalinti atėjusias problemas ir iš praeities. Reikia tik to panorėti.
- O jei aš noriu matyti Annunakus?
- Pasakyk: „Aš noriu matyti Annunakus“. Bet tokiu atveju tau pirmiausiai reikės išsivalyti nuo chemikalų, kurie blokuoja kankorėžinę liauką.
- Kas tai per chemikalai?
- Jų yra labai daugelyje produktų. Esu juos matęs sultyse, gazuotame vandenyje, maiste...bet pats toksiškiausias iš jų – dantų pastoje. Ir sugalvota viskas tiesiog idealiai. Juk jūs verčiate mus plautis dantis kiekvieną vakarą, taip jis ir lieka kūne visą naktį mus veikdamas.
- Apie ką tu kalbi?
- Apie fluorą.
- Bet jis juk labai naudingas dantims!
- Dantims jis nedaro jokio poveikio. Jis specialiai naudojamas kaip kankorėžinės liaukos blokatorius.
- Tą aš tikrai žinau. Bet mane verčia valyti dantis.
- Ir tu manai, kad jis toksiškas.
- Esu garantuotas šimtu procentų.
- O koks tikslas tokiam masiniam nuodijimui?
- Jis, pirmiausiai nukreiptas prieš žmones gimusius po 1960 metų. Nuo tada Žemės karma pradėjo valyti ir labiau pažengusios sielos gavo galimybę išsikūnyti. Jų buvo ir anksčiau, bet pats pikas atėjo 1990 ir po 1996 metų. Naujai išsikūniję turėjo galimybę savyje išvystyti paranormalius sugebėjimus. Beje, aš nesuprantu, kodėl jūs juos vadinate paranormaliais, jie juk patys normaliausi. Annunakams jie kėlė didžiulę grėsmę. Jiems juk nepavyktų išsaugoti savo maskuotės. Jie atliko tyrimus ir padarė išvadą, kad geriausias būdas sunaikinti šią tendenciją, būtų masinis tam tikrų tablečių rijimas. Bet

kadangi jie negalėjo priversti visus gerti tabletes, tai pradėjo nuodyti mūsų maistą. Tai juk taip paprasta. Ar tu nepastebėjai, kad kiekvienais metais tu medžiagų kiekis maiste ir gėrimuose vis didėja?

- Ne.
- Nes tu tiesiog pripratai prie to, ir tavęs tai ypatingai nejaudina. Jų nesėkmei, ir žinoma mūsų taip pat, yra tai, kad netrukus tos medžiagos nustos dariusios mums bet koki poveikį. Tada jie išrado naują būdą, naujus prietaisus, kurie sukuria trikdžius mūsų ryšiui su Matrica.
- Kas tai per prietaisai?
- Mobilūs telefonai ir elektromagnetinis gama spinduliavimas.
- Ir vis tik man nesitiki. Jeigu mes visi mirsim, tai ką jie darys?
- Visi mes nemirsim. Dauguma taip, bet nevisi. O tie, kurie liks, bus jų vergai. Būtent šito jie ir nori. Tik jie gerai žino, kad tam nelemta išsipildyti.
- O kas bus?
- Viskas bus gerai. Dabar net Matrica dirba su Žeme. Žinoma bus problemų su žemės drebėjimais, klimatu ir ekonominių.
- Žinau, tu man jau minėjai. Reiktų nusipirkti mechaninių įrankių, sėklų, ir namelį kaime...
- Būtų neblogai.
- Bet juk galima ir susitaupyti pinigų, pasidėti į banką ir gyventi po truputį nusiimant.
- Labai greitai finansinė sistema žlugs. Visur. Pinigai praras bet kokią vertę.
- Kaip reiktų suprasti žodi – greitai?
- Maždaug apie 2010 metus.
- Taip greitai?
- Kuo greičiau, tuo geriau. Reikia, kad Žemė išsivalytų nuo jų vibracijų, nuo visko kas eina po sąvoka „finansinės manipuliacijos“. Per daug ilgai Annunakai mus valdė.
- Ką mes valgysim?
- Tai, kas bus arba tai, ką užsiauginsim. Mums reikės nedidelių maisto produktų atsargų. Tai svarbu žinoti.
- Skamba nelabai kaip.
- Tai tiesiog nuostabu. Aš su nekantrumu laikiu kada praeis 2012 metai. Iš tiesų, po 2013 metų vasario mėnesio viskas stabilizuosis ir mes pradėsime naują erą. Žemės ir jos gyventojų erą. Gėrio ir taikos erą. Žinai, žemiečiai – labai geri. Visi, kurie buvo sukurti iš Inuakų DNR – ypatingi. Beveik visi jie pakils.
- O kiek jų?
- Labai daug. Aš nežinau tikslaus skaičiaus, bet aš juos matau gatvėse. Aš atpažįstu juose brolius. Iš tikro, Rumunija – labai švari šalis šiuo atžvilgiu. Čia ne tiek daug Annunakų kraujo. Yra, bet mažiau.
- O kaip tu juos atpažįsti?
- Savo brolius aš atpažįstu pagal vibracijas. Žiūriu į juos ir matau. Ir tu taip gali.
- Ir blogus, taip pat?
- Nori, aš tau pasiūlysiu žaidimą. Pažiūrėk į akis žmogui, su kuriuo kalbi. Tik į akis. Nežiūrėk į šypseną ar laikyseną. Pažiūrėk ir paklausk, Inuaki tai ar Annunaki? Aukščiausiasis Aš tau atsakys.
- O jei aš suprasiu, kad jis Annunaki, ką tokiu atveju daryti?
- Paprašyk savo Aukščiausiojo Aš, kad tau parodytų tikrąją jo esmę. Tada tu suprasi. Viskas, ko tau reikia – tai jų vengti.
- Ir neklaudyti jų patarimų ir kvailinimų.
- Ar jie žino, kad jie Annunakai?
- Kai kurie – taip, bet dauguma – ne. Žino tik tie, kurie pačiame viršuje. Jie labai daug, sąmoningai dirbo, kad pavergtų planetą.
- O tie, kurie nežino... jiems galima padėti?
- Ne, jie turi polinkį į blogį. Tai kyla iš jų vidaus. Kodėl, manai, egzistuoja finansiniai kultai, kodėl tik kai kurie žmonės stoja į tam tikras organizacijas, kodėl tik kai kurie kraunasi turtus, skurdindami daugumą.

- Kas bus su žmonėmis, kurie turi šitą geną?
- Jie eis savo keliu. Mes negalime maišytis Matricos lygyje.
- O jeigu yra žmonių, kurie norėtų keistis, jiems vis tiek neeis?
- Ne, jie niekaip negali pritapti prie naujų energijų. Jų kitokia struktūra ir kitas kelias.
- Ir vis tik man sunku patikėti, kad visi žmonės turintys Anunnakų kraujo priklauso tik vienai grupei. Juk turėtų būti tokių, kurie nepriklauso nei vienai, nei kitai.
- Patikėk manimi, tokie neegzistuoja. Tai labai sudėtinga paaiškinti. Jie atpažįsta vienas kitą pagal vibracijas ir buriasi į organizacijas, tikriausiai net nesuvokdami, kodėl tai daro.
- Ir visi tose organizacijose žmonės su Anunnakų DNR?
- Ne, į jas stoja ir žmonės neturintys to kodo. Jie turės šansą pasikeisti.
- O kodėl, kaip manai, jie prisišliejo prie tų grupių, jeigu jie neturi tam polinkio?
- Iš smalsumo, iš baimės iš noro pakilti karjeros laiptais, o gal tiesiog jiems atrodė, kad dabar taip yra geriau. O gal juos tiesiog apgavo, privertė patikėti melaginga realybe. Egzistuoja daug priežasčių.
- O ką jiems reikėtų padaryti, kad prisiderintų prie naujų vibracijų?
- Nieko. Tai nuspręs Matrica. Jeigu jų pažeidimai nedideli, tada jiems gali būti leista palikti tą Matricos segmentą, kuris priklauso Anunnakams. Jei pažeidimai dideli, tada jau nieko nepadarysi. Tai buvo jų pačių sprendimas... Gaila!
- Bet aš manau, gal jiems vis tik duos šansą. Jie juk nežinojo!
- Mes negalime jiems padėti. Tik jie patys gali tai padaryti. Jie gali paprašyti Matricos pasitarę su savo Aukštesniuju Aš. Tik taip galima rasti atsakymus į tuos klausimus. Jeigu jie neturi priėjimo prie šitų atsakymų – tai labai blogai. Tada aš nežinau, ką galima būtų padaryti.
- Sakyk, o tie, kurie dalyvauja tų organizacijų veikloje, jų daug?
- Taip, gerokai daugiau nei turėtų būti.
- Ir mūsų šalyje?
- Taip, labai daug. Gaila, nes čia vyks kai kas ypatingo.
- Taip tu sakei.
- Šiandien norėčiau baigti.

Deividui išėjus, sėdu prie kompiuterio ir surenku „fluoras“, „kankorėžinė liauka“.

Nustembu surasdama labai daug informacijos. Pačius svarbiausius pranešimus galima rasti adresu www.fluoridealert.org. Šioje svetainėje aš sužinau, kad iki 1990 metų nebuvo atlikta nei vieno bandymo apie fluoro poveikį kankorėžinei liaukai. Kankorėžinė liauka – tai nedidelė liaukutė, įsikūrusi tarp abiejų smegenų pusrutulių. Ji reguliuoja melatonino išsiskyrimą, kuris padeda reguliuoti lytinį brendimą ir visą laiką saugo organizmą nuo laisvųjų radikalų daromo poveikio smegenims. Viena iš šių tyrimų iniciatorė, buvo gydytoja Jennifer Luke iš Surrey Universiteto, Anglijoje. Ji įrodė, kad kankorėžinė liauka yra labiausiai atakuojama fluoro. Taip pat, pasak tyrimo, šio elemento perteklius per kankorėžinę liauką sukelia rimtus negalavimus, ypač susijusius su brendimu ir mažina organizmo gebėjimą kovoti su laisvaisiais radikalais.

Taip pat rašoma, kad fluoras gali sukelti genetinius pokyčius vaisiui nėštumo metu, padidindamas riziką susirgti vėžiu. Eilė tyrimų įrodė, kad fluoras gali sukelti kaulų vėžį. Žinoma šie tyrimai tik prasidėjo ir yra laboratorinių tyrimų stadijoje. Blogiausia tai, kad į juos niekas nekreipia dėmesio, kaip ir į viską, kas „nenaudinga“.

Įsivaizduokite, kas atsitiktų su pramone, jei būtų paskelbta, kad fluoras toksiškas. Bet kokiu atveju siūlau jums peržiūrėti internete pateiktą medžiagą. Ten daug vertingos informacijos. Ten pat aš dar sužinojau, kad energetiniame lygmenyje kankorėžinė liauka atsako už kūno prisiderinimą prie naujų Žemės vibracijų. Visa ši informacija mums yra prieinama. Bet kas ją gali rasti, perskaityti ir suprasti. Nepaisant to, būtina, kad kažkas mums apie ją pasakytų, atkreiptų mūsų dėmesį... Įdomu, kodėl?

-
- Šiandien mes galėtume pakalbėti apie tam tikrus gydymo ir terapijos būdus.
 - Taip.
 - Ar galėtum ką nors pasakyti apie vėžio gydymą?

- Liga atsiranda tada, kai žmogaus veiksmai pradeda prieštarauti Matricai. Jeigu jisai atsisako savo misijos arba neša savyje karminį atspaudą, tada pasireiškia liga. Kartais liga būna įgimta, siela ateina su šia problema, bet vis tik visada yra galimybė išsigydyti. Reikia suprasti, kad tai ne bausmė, o, atvirksčiai, didžiulė pagalba. Tie, kas turi galimybę apsisvalyti per ligą, labai brangūs Kūrėjui.
- Bet tai juk kvaila.
- Kodėl? Ar tu nenorėtum perspėti savo vaiko, prieš jam padarant nepataisomą klaidą, dėl kurios jisai amžiais kentės? Tą patį daro ir Matrica. Siunčia perspėjimą. Jei žmogus paklausytų, jis grįžtų į teisingą kelią, apvalytų savo mintis, formą ir energijas ir pasveiktų. Deja, to niekas nežino.
- Gerai, duok man pavyzdį ką reikia daryti?
- Duok man konkretų asmenį apie ką norėtum žinoti.
- Turiu pacientę, pas ją auglys kepenyse. Ką jai daryti?
- Pirmiausia ji turi žinoti, kad auglys – tai gyva būtybė, kuri turi savo apsiraiškimo programą. Ji atsirado iš programos, kuri buvo tavo pacientės kūne. Pirmas dalykas, kurį jai reikėtų padaryti, tai pradėti su ja bendrauti. Su ja reikia kalbėtis, be pykčio, su meile. Padėkoti jai, kad ji atėjo į organizmą, pasakyti, kad ji suprato perspėjimą. Paskui jai reikia keisti gyvenimo būdą ir mąstyseną. Jai reikia vengti bendravimo su negatyviais, pesimistiškais žmonėmis, atsisakyti klausytis jų liūdnų pasakojimų, nustoti žiūrėti filmus ir žinias su neigiamu emociniu krūviu, sąmoningai maitintis.
- Ką reiškia „sąmoningai maitintis“?
- Reikia prisilaikyti režimo. Atsisakyti gyvulinės kilmės riebalų ir cheminių medžiagų, kad viskas būtų kuo natūraliau. Naudoti tik natūralų muilą ir nieko daugiau. Vengti chloro ir fluoro.
- Kiek laiko jai tai daryti?
- Kol išnyks auglys.
- Ir viskas?
- Ne. Kaip jau sakiau, auglys – gyva būtybė. Po to kai padėkos jai, kad ji atėjo, reikia paprašyti, kad ji išeitų, pasakius, kad žinia priimta ir kad ji pasikeis, ir tikrai reikia pasikeisti, nes kitaip nieko nebus. Kai ji kalbės su augliu, tegul laiko ranką toje vietoje kur jis yra. Tegul įsivaizduoja kaip iš delno išeina meilė, taika ir ramybė. Tuo pačiu reikėtų paprašyti atleidimo Matricos, paprašyti, kad panaikintų pažeidimus, kuriuos ji išprovokavo. Labai dažnai įvyksta taip, kad Matrica atsako, atsiusdama mintis, žmones ar vaizdus susijusius su ta problema. Tai reiškia, kad problema yra būtent ten. Viskas, ką reikia padaryti, tai pakeisti to įvykio ar veiksmo poliškumą.
- Ar galėtum aiškiau?
- Jeigu kontakto su Matrica metu, man išskyla kaimyno, su kuriuo aš susipykęs, vaizdas, tai problema tikrai yra dėl to. Reikia pabandyti atstatyti harmoniją. Bet pirmiausiai aš prašau Matricos atleidimo ir prašau leidimo, ištrinti šį pažeidimą. Paskui aš bandau atstatyti santykius su žmogumi ir susitaikyti.
- Gerai, o jeigu to žmogaus jau nėra gyvo, arba jis išvažiavo kur nors gyventi ir aš nežinau kur.
- Tada reikia pasikalbėti su Matrica, kad ji perduotų visas mintis apie meilę ir harmoniją tam žmogui, kur jis bebūtų. Tai tas pats, jeigu tu prašytum atleisti nuodėmę, kuri, iš tiesų ir yra pažeidimas.
- Matrica žino kas tai per nuodėmė ir reaguoja labai greitai ją panaikindama.
- Tai reiškia, kad aš galiu paprašyti Matricos atleisti man už nužudymą ir ji atleis?
- Taip.
- O paskui aš vėl galiu daryti tą patį?
- Mes kalbam apie atgailą iš visos širdies. Pakartoti klaidą ir prašyti atleidimo, tai paprasčiausiai veidmainystė. Manai Matrica to nesupras? Čia tas pats, kas bandyti apgauti patį save.
- Bet nusikaltimas vis tiek yra tyčinis. Ar Matrica vis tiek atleis?
- Kartais atimti gyvybę, yra ne tai, kas atrodo. Tai gali būti egzistuojančio pažeidimo pašalinimas. Tokiu būdu žmogus sumoka žemėje prarasdamas laisvę. Bet Matricoje tai bus užskaityta tik kaip tam tikrų veiksmų subalansavimas.
- O jei aš, sakykim, padariau nusikaltimą, kuris nėra susijęs su karma.
- Jeigu prašymas eina iš širdies ir tu tikrai atgailauji, Matrica tai užskaitys. Ir vis tik pažeidimas turi būti likviduotas tokiu būdu, kad tai ką padarei sugrįžtų tau. Tokiu būdu žmogus, kurį tu nužudei, kitame

gyvenime taps tavo žudiku. Kai ateis tavo žūties momentas, Matrica, užskaitydama tavo atgailą, gali tai pakeisti. Gal tave tik sužeis, bet tu liksi gyva.

- Žodžiu, jei aš prarasiu ranką ar koją, vadinasi, aš to nusipelniau.
- Visiškai teisingai.
- O kaip su tais, kuriems persodinami organai?
- Jų gyvybes gelbsti tie, kas jiems skolingi iš praeitų gyvenimų. Kai kurie iš jų, kilnios sielos, kurios žino, kad joms brangus žmogus įsikūnijo Žemėje tam, kad kentėtų ir kankintųsi dėl kažko, paprašo leidimo įsikūnyti tam, kad mirdami išgelbėtų jo gyvybę. Nors tai pasitaiko retai. Dažniausiai kalba eina apie sąskaitų suvedimą. Žmogus miršta, bet tai suteikia galimybę gyventi. Išeina, kad tas, kuris mirė, įvykdė savo misiją ir tai jam bus užskaityta per būsimus gyvenimus.
- Kai kurie žmonės, kuriems persodino organus, sako, kad savyje atrado įpročių, kurių anksčiau neturėjo. Jie jaučia donoro buvimą. Kaip gali tai paaiškinti?
- Bet koks daiktas, šiuo atveju kūno dalis, išlaiko buvusio savininko informaciją. Čia kalbame apie tuos, kuriems anksčiau priklausė tas organas. O žinai, organai juk gyvi ir savarankiški. Jie gali atsiminti įvairius veiksmus ir įpročius žmogaus, kuriam kažkada priklausė. Naujame kūne jie daro tai, ką įpratę daryti. Be to donoras kažkokiu būdu išlaiko ryšį su tuo, kam atidavė organą. Tas ryšys nelieka visam gyvenimui. Tik iki momento kada bus nuspręsta, kad organas pilnai prigijo ir yra priimtas žmogaus, kuris jį gavo. Tai tam tikras palaikymas.
- O kodėl vieni jaučia palaikymą, o kiti ne?
- Visi turi tai jausti, skirtumas tik sugebėjime tai priimti ir suvokti. Yra žmonių, kurie ieško, nori žinoti tiesą, kiti atsisako net galvoti apie tai, taip sukurdami blokus, kurie stabdo mažiausią ryšio ar jo perdavimą. Viskas priklauso nuo proto ir norėjimo žinoti Tiesą.
- Būna žmonių, kurių kūnas atmeta persodintą organą.
- Taip. Arba jiems persodino organą, kurio jie neturėjo gauti arba jiems nepavyko užmegzti su juo ryšio ir susiderinti vibracijų ir energetiniame lygmenyje. Tokiu atveju kūnas jį suvokia kaip svetimkūnį.
- Ką reiktų padaryti, kad kūnas jį priimtų?
- Kalbėtis su juo. Pasveikint jį būnant naujame kūne, padėkoti už pagalbą, paprašyti, kad jis dirbtų su kūnu pilnoje harmonijoje, padėkoti donorui už šią auką, paprašyti Matricos panaikinti išprovokuotą pažeidimą, dėl kurio mes kenčiam. Maždaug tą reiktų atlikti. Bet žinai, ko aš nesuprantu?
- Kam sulaukti, kol reikės persodinti organą? Žmogus gali išgydyti save ir anksčiau.
- Bet juk sakei, kad kai kurios problemos būna karminės.
- Būtent todėl jas ir galima išspręsti kitu būdu, be kančios, per darbus, kurie panaikina energijas, sukeliančias tokią karma.
- Kaip tai?
- Tai yra, jeigu tu žinai, kad padarei kam nors kažką negero praeitame gyvenime ir dėl to tau reikės kentėti, kodėl tau nepadarius kažką gero šiame gyvenime, kad panaikinti negatyvų įrašą.
- Būtų nuostabu. Tik, kad mes nežinome, ką, kam ir kada padarėme.
- Bet mes galime žinoti. Svarbiausia – panorėti. Tada tau gyvenimas pateiks situacijų, kuriose tu galėsi ištaisyti praeityje padarytus pažeidimus. Ypač dabar, šiuo momentu, žmogus turi galimybę viską ištaisyti. Bet kuris pažeidimas gali būti ištaisytas, jeigu tu tikrai to panorėsi. Bet dar svarbiau, gyventi sąmoningai, nustoti skleisti minties energijas, kurios prieštarauja gyvenimui ir dvasiniam tobulėjimui.
- Jeigu mes nustosime neteisingai elgtis, daryti blogus darbus, jei suprasime, kad visi esame susiję ir, kad esame dalis visko, kas mus supa, kad reikia padėti, jeigu mes aktyviai dalyvausime pusiausvyros išsaugojime, viskas bus puiku.
- O kaip tie, kas vykdo blogus darbus nesąmoningai?
- Taip nebūna. Kaip galima elgtis blogai nesąmoningai kai jūs turite sugebėjimą skirti gėrį nuo blogio... mąstyti. Tu gali ką nors daryti arba atsisakyti tai daryti. Turi galimybę rinktis, remiantis sveiku protu. Kiekvienas darbas, veiksmas arba mintis kenkianti žmogui, augalui, gyvūnui arba Žemei, vadinama veiksmu, kuris prieštarauja Matricai. Tai generuoja negatyvias energijas, kurios sukuria destruktivius laukus ir grįžta atgal dar didesniu mastu.

- Ar jos nelieta Matricoje?
- Anksčiau likdavo, bet ji tai gražindavo per vieną ar kelis gyvenimus, priklausomai nuo energijos kiekio. Šiuo metu Žemė ir ją atitinkantis Matricos segmentas turi būti kuo švaresni, todėl visos sukurtos energijos tuoj pat išspinduliuojamos atgal. Tai reiškia, kad per vieną gyvenimą žmogus susidurs su visa energija, kurią sukūrė. Matrica atsisakė ją toliau saugoti. Būtent todėl, šiame gyvenime, mums siunčiamos ligos ir nelaimės. Tai mūsų atpirkimas. Mes gauname tai, ką atidavėme, ko nusipelnome.
- Ir tai gerai?
- Žinoma. Tai reiškia, kad mums duota dar viena galimybė judėti pirmyn. Kitaip mums prireiktų gyventi dar vieną gyvenimą harmonijos atstatymui, o šiuo metu tai jau neįmanoma.
- Ar tai reiškia, kad dabar mūsų paskutinė inkarnacija?
- Ne, tai – paskutinė mūsų inkarnacija, kai mes galim išsivalyti karma. Po pakilimo į Žemę taip pat ateis sielos, nepadariusios didelių pažeidimų Matricoje. Ar tu supranti, kad Žemė pereina į naują, geresnę, dvasingesnę erą?
- Aš suprantu, tik man sunku įsivaizduoti kas bus.
- Bus tas pats, kaip planetoje Inua. Taika, meilė ir harmonija. Žmonės turi suprasti, kad praėjo karų, konfliktų ir negatyvių energijų laikai. Žemė suvokė visą tai ir dabar juda pirmyn... ir mes su ja.
- Kiek laiko prireiks, kad viskas būtų kaip planetoje Inua?
- Tiksliai negaliu pasakyti. Viskas priklauso nuo žmonių sąmoningumo lygio. Žemei perėjus kvantinį šuolį viskas nusistovės jau po 2013 metų, bet va kada atsiras visiška harmonija... to nežinau. Apskritai, po 2013 metų vasario mėnesio viskas turėtų būti gerai ir iki galo metų situacija nusistovės pilnai.
- Kaip supratau po 2012 metų, maždaug metus vyks Žemės ir žmonijos stabilizacijos procesas.
- Maždaug... bet tai priklauso...
- Nuo ko?
- Žemė įvykdys šuolį 2012 metais. Tie, kas pasiliks, turės transformuotis minčių lygyje. Jeigu jiems nepavyks ir jie nesugebės, tada Matricos laukas duos dar vieną impulsą „valymui“. Tai reiškia, kad atsitiks dar kažkas.. Tik po to viskas nurims. Bet jeigu žmonija suvoks, tada Matrica nurims ir viskas praeis sklandžiai.
- Kaip bus atrenkami gyventojai?
- Per kataklizmus arba ligas. Gali atsirasti nauji konfliktai – egzistuoja daug būdų. Bet kokiu atveju, tai nesvarbu. Būtų labai gaila, jeigu to prireiktų.
- Tai yra, visiškai tiksliai, nepriklausomai nuo to kaip žmonės mąstys ar ką darys, po 2012 metų viskas pradės rimti?
- Kiek aš matau... taip.
- O mes dar pasimatysim?
- Aš gavau užduotį susitikti su tavimi šiais metais dešimt kartų. Tai – viskas, kas kol kas suplanuota. Bet mes tikrai dar pasimatysime po 2012 metų, tą aš tikrai žinau.
- Ar galėtum pasakyti, kodėl tu nusprendei ateiti pas mane?
- Aš nenusprendžiau, aš buvau pasiūstas. Susitikimas buvo suplanuotas mūsų misijoje. Todėl aplinkybės ir susiklostė taip, kad mes gautume galimybę.
- O kodėl aš?
- Todėl, kad tu turi švarų Inuakų DNR. Tu turi prieigą tiek prie Inua Matricos segmento, tiek ir prie Žemės segmento. Tu – tokia pati, kaip aš.
- Gali būti, tik aš to dar nesuvokiau.
- Ir nereikėjo. Dabartiniai įvykiai buvo suplanuoti ir viskas taip ir atsitiko. Taip turėjo būti. Nuo šios dienos tu pradėsi pažinti savo sugebėjimus, naują informaciją. Naudokis ją.
- Būtinai.
- Tu pamatysi, tau reikės tuo naudotis. Rumunija – ypatinga šalis, jai skirta misija.
- Jau sakei. Kokia misija?

- Iš čia kils naujas supratimas. Iš čia pajudės žmogus, kuris paaiškins ir padės žmonėms suvokti savo misiją. Apie jo atvykimą bus pranešta.
- Kas praneš?
- Vienas vyras.
- Jis jau gyvena?
- Taip, jis jau senas žmogus. Bet jis sužinojo savo misiją tik prieš kelis metus. Jis jau dabar kalba apie tą, kuris ateis.
- Kaip Jonas Krikštytojas?
- Tai siela, kuri išsaugojo daug Jono savybių, beje, jo toks pats vardas.
- O jį žino pasaulis? Apie jį girdėjo?
- Tik keli. Dar neatėjo laikas, kad jį išgirstų. Bet liko visai nedaug.
- Jis paskelbs naujojo Mesijaus atvykimą?
- Taip.
- Ar tai bus Kristus?
- Tas, kuris ateis kaip Švietėjas, turės daugelį aspektų to, kuris buvo Jėzumi. Be to, jis turės dar ir kitų aspektų, kitų būtybių, kurios čia gyveno.
- Tu kalbi apie tuos, kurie per amžius skelbė tiesą?
- Taip, apie tuos, kurie atvėrė Tiesą. Tas, kuris, ateis bus apdovanotas visų jų savybėmis.
- O jis dar ne čia? Jis dar negimė?
- Jis negims. Kūnas, į kurį jis įeis, jau čia. Bet jis dar neįėjęs.
- Tai reiškia, kad jis įeis į kūną, kuris jau egzistuoja čia, Žemėje?
- Taip.
- Tas kūnas Rumunijoje?
- Taip.
- Gali pasakyti kur?
- Ne, nes aš to nežinau. Kol kas tai žino tik Matrica. Ir, žinoma, Kūrėjas. Aš žinau tik tai, kas įvyks. Rumunija buvo išrinkta tai misijai. Būtent todėl mūsų šalis bus dalinai saugoma nuo to, kas turi įvykti. Rumunija bus svarbi maisto produktų tiekėja. Be to ji dar turi ir kitą ateities misiją pasaulyje.
- Tik aš tau kol kas apie ją sakyti negaliu.
- Be to, mes gyvenam ant derlingos žemės. Net mūsų augalai tai žino – pažiūrėk, kiek gydomųjų žolelių pas mus auga, kokios jos įvairios. Jos nepakankamai įvertintos. Žmonės galėtų save subalansuoti paprasčiausiai atsigręžę į gamtą... tik jis dar to nesuprato. Tas faktas, kad mes gyvename čia, dabar, šiais laikais, turi priversti mus susimąstyti. Mes turime suprasti, kad tai mūsų šansas evoliucionuoti. Ir dar privalau pasakyti, kad tada, kai jis ateis, jis įeis ir į kūną, kuriame jam skirta būti ir į kiekvieną iš mūsų.
- Ar galėtum man paaiškinti?
- Kai tik jis įsikūnys fiziškai Žemėje, jo energija prisipildysime kiekvienas iš mūsų, tapdami lygūs jam. Lyg mums kas duotų informacijos, energijos ir šviesos iškrovą ir mes galėsime prisitaikyti prie naujos planetos struktūros. Jo Dvasia įeis į mus ir mes tapsime geresni, tobulesni, išmintingesni. Mes suprasime, kad esame visi broliais.
- Tai viskas. Šiandien norėčiau baigti.
- Prieš užbaigiant pokalbį, dar norėčiau tavęs kai ko paklausti.
- Prašau.
- Ar mes sužinosime, kad mes pasikeitėm. Mes tai suvoksime?
- Taip. Matrica jau pradėjo dirbti su mumis. Jau kurį laiką mes gauname minties energiją iš aukštesnių vibracijų dažnio.
- Tas energijos perdavimas vykdomas su tam tikru tikslu – pakelti mūsų vibracijas ir energetinį dažnį, kad mes galėtume priimti tą dieviškąją sielą. Kai kurie tai jaučia ir jau pradėjo darbą su savimi. Kiti dar nesuprato, kad pasikeitė. Bet visi mes, be išimties, esame bombarduojami aukščiausiaja energija. Taip pat ją gauna ir Annunakai, tik jiems tai – didžiulis pavojus. Būtent todėl, iš nevilties, jie bando

imtis kokių nors veiksmų. Visi šie pokyčiai turi tik vieną tikslą – paruošti mus priimti aukščiausios energijos užtaisą. Visa aukščiausia energija bus duota mums vienu kartu, todėl mūsų kūnas turi būti paruoštas ir apsipratęs, kad ją galėtų priimti. Kai ji į mus įeis, mes suvoksime tai, apie ką dabar kalbame ir kokią stebuklingą dovaną mes gavom. Lyg kas nors uždegtų šviesą mūsų prote. Mes pradėsime priimti pasaulį kitaip ir galutinai suprasime Tiesą.

- Ir mes visi gausime tos energijos vienodai?
 - Taip, bet paveiks ji visus mus skirtingai. Kai kurie jos iš viso neįsisavina.
 - Kodėl?
 - Tai tie, kurie pereis į kitus egzistavimo lygius. Matrica tai žino, todėl jiems buvo užblokuotas energijos gavimas. Jiems ši įkrova būtų kenksminga. Jie yra ant kito evoliucijos laiptelio, jų kitas kelias. Tai reiškia, kad jie neatitiks naujojo Matricos segmento ir juos iš čia pašalins. Jiems nebus leista atgimti iki to momento, kol jų Matricos segmentas pilnai juos atitiks.
 - Ar tai blogai?
 - Taip, juk jie praleidžia galimybę greitai evoliucionuoti. Jiems teks likti vienoje vietoje nenustatyta laiko tarpą. Jeigu jie susivienytų ir pasistengtų, galėtų peržengti savo programą ir savo laisvos valios dėka atliktų kai kuriuos veiksmus ir pakeltų savo vibracijų lygį.
 - Ačiū. Gal jau šiandien baikime.
-
- Tai mūsų paskutinis susitikimas. Man tavęs labai trūks.
 - Man taip pat. Tik nepamiršk, mes visada galime bendrauti mintimis.
 - Gal tu ir gali, bet man dar iki to toli.
 - Mes abu galim, pamatysi.
 - Apie ką norėtum šiandien pasikalbėti?
 - Aš norėčiau tau dar papasakoti apie Annunakus.
 - Gerai.
 - Jie šiuo metu gyvena pačią liūdniausią savo gyvenimo dalį.
 - Kodėl?
 - Jie žino, kad netrukus jų sąmokslas bus atskleistas. Jų laikas baigiasi ir jiems tenka daryti viską, kas įmanoma, kad tai atitolintų. Jie žino, kad žmonių protas gali generuoti bangas, kurios sugeba pakeisti laiką ir erdvę, daryti įtaką Matricai. Todėl jie įvairiausiais būdais bando priversti patikėti tam tikromis minties energijomis, kad bent trumpam atitolinti permainas.
 - O jie patys nesugeba sukurti blokuojančių energijų?
 - Ne, tiktai mes galime tai daryti. Mes Matricos vaikai, mes atitinkame mūsų segmentą. Jie – tarsi parazitai. Tik mes galime kurti arba blokuoti pasikeitimus. Jie tiktai sugeba skleisti tam tikras energijas, kurios blokuoja mūsų sugebėjimą priimti informaciją, kuri ateina iš Matricos. Jie gali paveikti mūsų mintis. Bet, kas liečia Žemės likimą, jie – bejėgiai.
 - O kaip jie bandys mumis manipuliuoti?
 - Baimės pagalba. Jie puikūs meistrai provokuoti paniką, baimę, neapykantą, materializmą. Jie – puikūs šių jausmų propaguotojai. Šiuo metu į Žemę liejasi Tiesa. Ji ateina ir paveikia mūsų mąstymą. Mes visi pradėjome uždavinėti klausimus, bandome ieškoti Tiesos. Yra žmonių, kurie jau suprato kas vyksta, kas mes, iš kur mes atėję ir kur einame. Jų pradėdama klausyti. Vis daugiau ir daugiau jų kalba apie 2012 metus, polių pasikeitimą, ekonomines krizes ir globalinį atšilimą. Tie, kas tai daro turi rimtų argumentų. Bet visada atsiranda kas nors, kas arba prieštarauja tai informacijai, arba skelbia nelaimės, susinaikinimo ar mirties idėjas. Tik noriu pasakyti, kad taip turi būti. Tam, kad sugebėtume judėti į priekį, mes turime atsisakyti senų įpročių, pašalinti pažinimo ribas ir visa siela priimti tuos, kas ateis. Pasauliui reikės kentėti, bet ta kančia bus trumpalaikė. Planetai Inua prireikė šimto metų, kad prisitaikytų prie naujų vibracijų. Mums prireiks tik keliolikos. Tai – Matricos dovana.
 - O ką mums reikėtų daryti?

- Mes turime panorėti permainų. Turime siūsti į Matricą minties energiją, per kurią mes paprašysime, kad tai įvyktų. Kuo daugiau žmonių susijungs savo mintimis, tuo greičiau ir lengviau praeis pakilimas, tuo mažiau žmonių mes prarasime.
- O argi Matrica neįvykdys to perėjimo, jeigu mes jame aktyviai nedalyvausime?
- Žinoma, taip. Tik permainos vyks skausmingai ir sunkiai. Juk, tokiu atveju, Matricai teks pašalinti visas priešiškas jėgas tam, kad nusistovėtų pusiausvyra. Tik tada, kai visi pažeidėjai bus pašalinti iš Matricos segmento, atitinkančio Žemę, bus galima kalbėti apie visišką harmoniją. Bet, jei visa žmonija bendradarbiaus, tada minties energija, įeinanti į Matricą, padės jai. Matrica, savo ruožtu, nustačiusi, kad neegzistuoja prieštaraujančių faktorių, atsakys tuo pačiu, sumažindama nelaimes.
- Bet juk tu supranti, kad neįmanoma priversti visą žmoniją galvoti vienodai.
- Tai įmanoma. Kiekvienas žmogus, kuris susijungs su nauja Matricos tėkme, padės sustiprinti šį judėjimą, ir tai sukels aktyvių dalyvių gausėjimą. Kaip aš jau tau sakiau, nereikia pamiršti, kad paradui vadovauja dauguma.
- Aš tik nesuprantu, kodėl Annunakai negali palikti mūsų ramybėje? Galu gale, gal mes juos net priimtume.
- Mes negalime jų priimti. Jeigu mes žinotume kokie jie iš tiesų yra, mes jau seniai būtume juos išvarę. Net jei mes juos ir priimtume, jie vis tiek negalėtų likti Žemėje, kadangi jų vibracijos niekaip neatitiks naujų planetos vibracijų. O žmonės, galų gale, supras, kad jie patys sau šeimininkai. Kad jie gali patys sau vadovauti ir neprivalo būti vergais jokių valdovų, tam tikrų šeimų, bankų, neturi priklausyti nuo nieko, kas tai bebūtų. Atėjo laikas prabusti, pradėti jausti, perimti mūsų gyvenimus į savo rankas. Mums daugiau nereikia, kad kažkas mus įtakotų. Daugiau nereikia gerti kasdienės dozės nuodų. Atėjo mūsų laikas. O Annunakai su tuo susitaikyti negali.
- Ką mums reikia daryti?
- Reikia suprasti, kad mes visi esame – viena. Kad mūsų mintys – stebuklingos ir, kad viskas, ko panorėsim, įvyks. Mes visi turime panorėti permainų ir priartėti mintimis prie to momento, kai įvyks šuolis, padėti Žemei, galvoti pozityviai, aktyviai dalyvauti platinant šias žinias.
- Gerai, o kaip?
- Reikia pasakoti žmonėms, kaimynams, draugams apie permainas, kurios artėja. Paaiškinti kam tos permainos reikalingos ir ką jos reiškia. Parodyti, kad iš tiesų tame nėra jokio pavojaus, kad tai įprasta Žemei, kad viskam yra sava logika, ir visi mes dieviškojo plano dalis. Reikia perspėti juos, kad jie bent minimaliai apsirūpintų tuo, ko gali reikėti pereinamuojų laikotarpiu... Maždaug tai mes turėtume padaryti.
- O kuo mums reikėtų apsirūpinti?
- Svarbiausia sėklos, mechaniniai įrankiai ir šiek tiek maisto. Be to, reikia paruošti savo sąmonę. Lengviausia susitaikyti su praradimais, kai žinai, kad tai bus neilgam ir kad pabaigoje tavęs laukia kažkas gero. Tačiau jeigu mes bijosime, išspinduliuota baimė pritrauks prie mūsų tokias pačias energijas, kokias mes skleidžiame ir, galų gale, mūsų sąmonę ir pasąmonę pradės veikti nepakeliamas kiekis negatyvios informacijos. Tai tegali lemti gyvo organizmas susinaikinimo procesą arba mes turėsime palikti šį Matricos segmentą. Nei viena iš šių aplinkybių nėra palanki. Kam praleisti šią progą? Kiekviena siela dirbo milijonus metų tam, kad pasiektų šį momentą. Būtų labai gaila, jei kam nors nepasisektų. Mūsų tikslas yra pažadinti žmones, pasakyti jiems, priversti juos suprasti arba bent jau padaryti taip, kad jie norėtų sužinoti daugiau. Jie turi suprasti, kad realybė, kurioje mes gyvename, sukurta mūsų pačių, mūsų sąmonės ir kad ji iškreipta. Tai mes padarėme ją tokia. Taip, mumis manipuliavo, mus šantažavo, vertė tikėti doktrinomis, bet tai nemažina mūsų kaltės. Tik mes patys už tai atsakingi. Atėjo laikas, kai mums daugiau nebus tai atleidžiama. Mes visi turime nuspręsti kuo tikime. Kiekvienas iš mūsų turi tai padaryti. Mes daugiau neturime laiko slapstytis, galvodami ką pasakys mūsų kaimynas, jei sužinos, ką mes iš tiesų manome. Mes turim įsivaizduoti, ką pasakytų kaimynas jei sužinotų, kad mes žinojome kas turi įvykti, bet nieko nesakėme.
- Bet juk žmonės tave gali palaikyti bepročiu. Na ir kas? Vieni palaikys tave bepročiu, kiti prisijungs prie tavo įsitikinimų, o dar kiti pradės ieškoti savo kelio. Reikia galvoti tik apie tai, kam mes galime padėti,

ką išgelbėti, kam pakeisti mąstymą. Kas svarbiau? Skaičius žmonių, kurie tave teisia ar tie, kuriems tu padėjai su savo patarimais?

- Logiškai mąstant, žinoma, tų, kuriems padėjo mano patarimai. Ką dar mes galėtume nuveikti?
- Pirmiausia tai panorėti, kad kiekviena nauja diena padarytų mus geresniais ir išmintingesniais. Be to, kiekvieną rytą, tik nubudus, atlikti trumpą meditaciją, kurios metu turėtumėte prisijungti prie meilės dažnio. Tai padės mums atsijungti nuo egzistuojančio neapykantos dažnio. Paskui, kiekvieną vakarą, prieš einant miegoti, paprašykite, kad Matrica jums leistų tiesiogiai pasijungti prie jos miego metu. Taip mes susijungsime su savo Aukščiausiuoju Aš, vibruosime vienodai su Matrica ir seksime kiekvieną Žemės permainų žingsnį.
- Tai nesudėtinga.
- Visai ne. Tai – pats lengviausias būdas pasikeisti. Mūsų kūnas ir protas pereis per radikalius pertvarkymus, bet palaiapsniui. Būtent todėl turime būti pasiruošę tam, kas ateina. Tuo metu, kai planeta įvykdys šuolį, mes būsimė ten, kartu su ja, mes prabusime perkelti į kitą pasaulį, kuriame baimė, neapykanta ir materializmas paprasčiausiai neegzistuos. Nebus daugiau ir Annunakų, nes jie negalės sekti mums iš paskos. Jie liks kitoje laiko erdvėje, kur nueis ir tie, kas į juos panašūs. Jie jau tai mato, ir jie neviltyje. Būtent tai juos verčia didinti informacinių ir energetinių išpuolių skaičių.
- O kaip tai pasireiškia?
- Fiziniam lygmenyje stiprinamas manipuliavimas maistu. Labiausiai Žemėje naudojama duona, todėl visokias „naudingas“ medžiagas lengviausia dėti į miltus. Paskui prasidės masinis vakcinavimas prieš, taip vadinamas „naujas“ ligas. Bus tyčiojamas iš tų, kurie bandys apie tai sakyti tiesą, juos šalins arba apdės baudomis. Bus leidžiamos knygos, filmuojamos laidos, tik su vienu tikslu, įrodyti, kad kokia nors hipotezė, kuri pilnai save pateisino, yra paprasčiausiai melaginga. Egzistuoja daug būdų. Energetiniame lygmenyje mus kas dieną veikia kenkianti energija, kuri blokuoja meilės čakrą. Tai daroma tam, kad mes negalėtume priimti teigiamos energijos, kurią mums siunčia Matrica.
- O kaip ji mus veikia? Pastoviai?
- Aš jaučiu šį poveikį du kartus per dieną. Kartą – vidurnaktį ir kartą – per pietūs.
- Ir kiek tai tęsiasi?
- Apie pusvalandį.
- Ir visą tai globaliu mastu? Kaip jie tai daro?
- Specialių prietaisų, panašių į obeliskus, pagalba. Jie pagaminti iš granito, bet viduje tušti. Į tą tuštumą jie patenka per požeminius tunelius. Ten sudėlioti milžiniški kristalai užkrauti tam tikromis programomis. Nustatytu laiku Annunakai ateina, patikrina, pakeičia arba pastiprina spinduliavimą.
- O kur tie obeliskai randasi? Po žeme?
- Ne, jie viršuje, juos visi mato. Jie išdėstyti Anglijoje, Amerikoje, Egipte, Prancūzijoje, visur. Viso jų septyni.
- Ir mes nieko negalime padaryti, kad panaikinti jų poveikį?
- Mes negalime jų užblokuoti. Galime tik save apsaugoti.
- Kaip?
- Geriausia apsauga, tai – varis.
- O kaip jį naudoti?
- Galima pastoviai nešioti varinį amuletą. Tik jis turi būti apvalus, jokiū būdu ne kvadratinis. Kodėl blogai kvadratiniai?
- Jie netinka žmogaus energetiniam laukui. Viskas mūsų kūne apvalu. Įsivaizduok žmogaus kūno pjūvį, stuburo, galvos, rankų, pirštų, čakrų... viskas apvalu. Tai – amžinybės simbolis. Mano mama turi kvadratinį žiedą, kurį kartais nešioja virš vestuvinio. Jis jai sukelia galvos skausmus. Aš jai pasakiau kodėl, bet ji manimi netiki. Aš matau kaip jis veikia jos čakras. Aiškiai matosi kaip jos mažėja ir jų sukimosi greitis darosi lėtesnis.
- Ir to pakanka? Tiesiog nešioti ką nors varinio?
- Taip, tai labai padeda. Idealu, žinoma, būtų apsaugoti kambarį, kuriame mes miegame.
- Kaip?

- Apjuosti kambarį su varine viela, arba bent jau lovą. Tik galus reikia sujungti. Taip mes būsim apsaugoti. Niekas negalės patekti į tą lauką. Ypatingai, jei sujungdami vielos galus nusiūsime Matricai mintį apie apsaugą. Varis juk – šventas metalas.
- Kodėl?
- Todėl, kad jisai sukuria lauką, kuris savo stiprumu labai panašus į meilės vibracijas. Varis teigiamai veikia augalus, gydančiai veikia plaučius, ateityje bus atrasta, kad varis teigiamai veikia ir žmogaus DNR. Jei tu nešiosi šį metalą, jis privers visą kūną rezonuoti, kad atsivertų meilės čakra. Kai tik ta čakra atsivers, organizmas galės aktyvuoti sistemą apsisaugojimui nuo bet kokio negatyvių energijų poveikio. Nes siela, kuri tai pasieks, turės tokias pačias vibracijas kaip ir Matrica. Dvasia vibruoja kartu su ja ir todėl gauna jos apsaugą ir palaikymą. Tai reiškia, kad žmogus eina Tiesos ir Pakilimo keliu. Tai reiškia, kad to jau niekas negali užblokuoti ir niekas negalės išvesti jo iš šito kelio. Turi suprasti, kad mes randamės čia ir dabar tam, kad padėtume Žemei, kad dalyvautume jos pakilime ir tame, kas jos laukia ateityje. O ji, savo ruožtu, atsidėkos mums padarydama mus savo gyventojais naujame pasaulyje. Tai bus nuostabu. Todėl mes turime suprasti, kad galime jai padėti mąstydami pozityviai, panorėdami, kad sena tvarka pasibaigtų ir kad prasidėtų nauja era. Mes daugiau negalime leisti, kad kiti darytų mums įtaką. Mums reikia klausyti savo sielos. Jeigu mes jaučiame, kad norim permairių, turim panorėti to visa savo siela. Kiekvieną akimirką reikia galvoti apie laisvę, meilę ir permairas. Mes turime mintimis sukurti idealų pasaulį ir jame gyventi maitinat jį viltimi ir troškimais, kad jis taptų realybe. Atėjo laikas suprasti, kad niekas daugiau neturi teisės vogti mūsų gyvenimo, likimo, spręsti už mus. Todėl prašau jūsų būti greta mūsų, tų, kurie atėjo, perduoti jums šias žinias. Aš prašau jūsų padėti mums padėti jums.
- Mes pasistengsime. Tik aš nežinau ar pavyks.
- Jums tereikia norėti. Tai nesudėtinga. Tereikia nusiųsti mintį apie permairas į Matricą. Jinai ją priims, papildys ir įgyvendins. Tai viskas. Visa kita ateis savaime.
- Ir dar nepamirškime apie mūsų susitikimus sekmadienio vakarais 22.30 val.
- Manau jau mes galėtume baigti. Gal dar norėtum ką nors pridurti?
- Ne. Aš myliu jus visus ir jūsų Žemę. Manau, kad galėsiu būti jums naudingas. Norėčiau sutikti jus visus naujame pasaulyje.
- Ir aš manau, kad mes pasimatysime. Aš jau tavęs pasiilgau.
- Kaip jau sakiau, mes galime būti kartu tiek, kiek tu norėsi ir kada norėsi.
- Man reikės laiko, kad susitaikyti su bendravimo mintimis idėja.
- Aš jau sakiau. Reikia tik norėti.
- Kartais mums nepavyksta net medituoti, ką jau kalbėti apie bendravimą mintimis...
- Tai jų įtaka. Annunakų. Kai pajusi, kad kažkas tave laiko vietoje, pagalvok apie mane, prisimink tuos, kurie atėjo iš Inua ir tuos, kurie ten liko. Mes padėsime tau taip pat, kaip ir padėsime visiems kitiems, kas paprašys mūsų palaikymo. Mes – tai jūs.
- Ačiū.
- Nėra už ką. Susitikime visi naujoje meilės ir taikos eroje.

Žvelgdama atgal, pastebiu, kad vis dar turiu labai daug klausimų, į kuriuos norėčiau gauti atsakymus. Gal būtent tiek man buvo skirta sužinoti, o galbūt Matrica man išmintingai atsiuntė tik tiek informacijos, kiek mano protas sugebėjo suvokti. Turiu pripažinti, kad tai, ką aš išgirdau mane ir sukrėtė ir šokiravo. Kai kuriuos dalykus aš jau žinojau, kiti tiesiog supurtė mano tikėjimą ten, kur aš maniau niekas negalėtų padaryti jokios įtakos, priversdami mane patikėti, kad iš tiesų aš nieko nežinau.

Mano protas verčia mane atmesti kai kurias mintis, bet iš pačio mano esybės vidaus, kažkas šaukia, kad visą tai tiesa. Nežinau kur... kas... Galbūt visą tai tik fikcija, o gal būt ir realu. Man dar nepavyksta viso to objektyviai išanalizuoti. Vienintelis dalykas, kuris privertė mane parašyti šią knygą ir papasakoti apie mano susitikimus su šią ypatingą dvasia yra tai, kad aš iš visų jėgų tikiu jo tyrumu ir sąžiningumu. Tikiu išmintinga šviesa, kartais aptemstančia nuo visų jo žinomų paslapčių, kuri atsispindi lyg veidrodyje jo giliose mėlynose akyse.

Todėl aš siūlau jums bent kuriam laikui pamiršti, kad esate suaugę, žiūrėti į pasaulį vaiko, kuris dar neturi jokių žinių, akimis. Pamiršti senas paradigmas ir įpročius, pamiršti ko mus mokė kiti, tai, ką mes buvome priversti įsisąmoninti. Tiesiog dabar, nuo šio momento panorėkime sužinoti Tiesą.

Susijunkime visi su Matrica ir imkime informaciją tiesiai iš jos. Pasakykime, kad nuo šiandien mums daugiau nesvarbu, ką apie mus pagalvos kaimynai, pažįstami, tėvai. Mes egzistuojame patys savyje. Mes – unikalūs. Mes visi nepriklausomos būtybės, bet tuo pačiu esame viena, Matricos lygmenyje. Kaip šio vaiko lūpomis sakė dieviškumas, mes gyvename ypatingu laiku, laiku kai Žemė turi pasikeisti, prisiderindama prie naujų vibracijų.

Gali būti, kad mes daugelį gyvenimų kovojom siekdami šios galimybės. Gali būti, kad mes prašėm ir maldavom dangaus, kad mums suteiktų šią pagalbą. Su kiekvienu gimimu ir mirtimi Matrica vis arčiau ir arčiau vedė mus prie šio momento. Tai ir mūsų nuopelnas, kad mes randamės čia ir dabar. Tai – mūsų šansas. Suvienykim mūsų jėgas, kad sugriautume abejingumo, nežinojimo, materializmo ir apgaulingos realybės barjerus. Kad visi kartu galėtume eiti Ten, kur mūsų laukia geresnis pasaulis, kuris bus ramesnis, išmintingesnis.

Myliu jūs visus ir norėčiau, kad Tiesa įeitų į jūsų sielas. Niekada nepamirškite žodžių:

Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas!

Priedas

Šią informaciją man pavyko rasti internete. Tai Reptilijų Doktrina, pagal, kurią jie valdo Žemę ir mus, jos gyventojus. Visai gali būti, kad tai surašyta žmogaus ranka, bet žmogus tai surašęs turėjo tikrai daug žinių apie tai, kas vyksta (vertėjas).

Vertimas iš anglų kalbos
Saulius Krulickas

Annunaki – Slaptoji Doktrina

Iliuzija bus tokia didžiulė ir viską apimanti, kad dauguma liks nieko nesupratę.

Tie, kas supras, bus laikomi bepročiais.

Mes elgsimės taip, kad jie nematytų, kad mes su tuo susiję.

Mes pastoviai laikysime iliuziją egzistavime.

Savo tikslo mes sieksime lašas po lašo, kad jie niekada mūsų neįtartų. Tai apribos galimybę matyti pasikeitimus, kai jie vyks.

Mes visada santykinai stovėsime aukščiau, kadangi mes žinome Absoliuto paslaptį.

Mes visada dirbsime kartu ir būsime surišti kraujo bei paslapties ryšių. Mirtis išstiks tą, kuris prakalbės.

Mes laikysime jų gyvenimus trumpais ir protus silpnais, apsimesdami, kad darome priešingai.

Mes visada naudosime technologijas ir mokslo žinias subtiliu būdu, kad jie niekada nesuprastų kas vyksta.

Mes naudosime minkštuosius metalus, senėjimo greitintojus ir raminamuosius maiste, vandenyje ir ore.

Jie bus apkloti nuodais visur, kur bepasisuks. Minkštieji metalai privers juos prarasti protą.

Mes pažadėsime išgydyti juos nuo viso to, kai, tuo tarpu, duosime tik dar daugiau nuodų.

Nuodai įsigers per jų odą ir burną, sunaikindami jų protus ir dauginimosi sistemą.

Nuo viso to jų vaikai gims negyvi, o mes maskuosime šią informaciją.

Nuodai bus paslėpti visame, kas juos sups, ką jie valgys, gers, kuo kvėpuos ir kuo bus apsirengę.

Mes turėsime būti be galo sumanūs, nes jų nuovoka stipri.

Mes mokinsime juos, kad nuodai yra gėris, gražių vaizdų ir muzikos pagalba.

Tuos, į kuriuos jie kreipsis pagalbos, mes pasamdysime platinti mūsų nuodų.

Jie matys mūsų produktus naudojamus filmuose, augs priprasdami prie jų ir niekada nesužinos jų tikrosios paskirties.

Kai jie gimdys, mes suleisime nuodų į jų vaikų kraują, sakydami, kad taip mes juos gelbėjame.

Mes pradėsime kuo anksčiau, kai jų protai dar jauni ir atakuosime jų vaikus tuo, ką jie mėgsta labiausiai – saldumynais.

Kai jų dantys supūs, mes pripildysime juos metalais, kurie žudys jų protą ir vogs jų ateitį.

Kai jų gebėjimas suprasti bus paveiktas, mes sukursime vaistus, kurie juos susargdins, o tada sukursime dar daugiau ligų ir dar daugiau vaistų.

Mes paversime juos paklusniais ir silpnais prieš mūsų valią.

Jie augs depresijoje, lėti ir nutukę ir, kai jie ateis pas mus pagalbos, mes jiems duosime dar daugiau nuodų.

Mes sukonzentruosim jų dėmesį į pinigus ir materialines gėrybes, kad jie niekada negalėtų susijungti su Aukščiausiuoju Aš.

Mes išblaškysime jų dėmesį paleistuvystėmis, malonumais ir žaidimais, kad jie niekada negalėtų būti viena su Vienybės Esatimi.

Jų protai priklausys mums ir jie darys tai, ką mes norėsime. Jeigu jie nepaklus, mes rasime būdą, kaip integruoti protą veikiančias technologijas į jų gyvenimus.

Mes naudosime baime, kaip ginklą.

Mes skirsime jų vyriausybes ir opozicijas jose. Ir valdysime abi puses.

Mes visada slėpsime savo tikslą, bet įgyvendinsime planą.

Jie dirbs mums, o mes jų dėka lobsime.

Mūsų šeimos niekada nesimaišys su jų. Mūsų kraujas visada bus švarus, nes taip turi būti.

Mes priversime juos žudyti vieni kitus, kai mums to reikės.

Mes laikysime juos atskirtus nuo Aukščiausios Tiesos, dogmomis ir religijomis.

Mes kontroliuosime kiekvieną jų gyvenimo žingsnį, nurodydami ką daryti ir kaip.

Mes juos paslaugiai vesime tuo keliu priversdami patikėti, kad jie patys juo eina.

Mes kurstysime priešišumą tarp jų per mūsų frakcijas.

Kai tarp jų nušvis šviesa, mes ją sunaikinsime išjuokdami arba nužudydami, kaip mums bus patogiau.

Mes priversime juos išplėšti vieni kitiems širdis ir žudyti savo vaikus.

Mes pasieksime tai naudodami neapykantą, kaip mūsų sąjungininką ir pyktį, kaip mūsų draugą.

Neapykanta visiškai juos apakins ir dėl savo konfliktų jie niekada nematys kas iš tiesų jų valdovai. Jie bus per daug užsiėmę žudydami vienas kitą.

Jie maudysis savo pačių kraujyje ir žudys savo kaimynus taip ilgai, kiek mums to reikės.

Mes turėsime iš to daug naudos. Kadangi jie nematys mūsų, kadangi jie negali mūsų matyti.

O mes ir toliau klestėsime dėka jų karų ir jų mirčių.

Mes kartosime tai vėl ir vėl, kol mūsų galutinis tikslas bus pasiektas.

Mes priversime juos gyventi baimėje ir pyktyje per vaizdus ir garsus.

Mes pasinaudosime įvairiais instrumentais, kad tai pasiekti. Tuos instrumentus mums pagamins jie patys.

Mes priversime juos neapkęsti savęs ir kaimynų.

Mes visada slėpsime nuo jų Dievišką Tiesą, kad mes visi esame viena. Jie neturi to niekada sužinoti.

Žingsnis po žingsnio mes artėsime prie savo tikslo.

Mes atimsime iš jų žemę, resursus ir turtus, kad galėtume juos visiškai kontroliuoti.

Mes apmulkinsime juos priversdami priimti įstatymus, kurie atims iš jų net tą dalį laisvės, kurią jie dar turi.

Mes sukursime monetarinę sistemą, kuri įkalins juos amžiams, išlaikydama juos ir jų vaikus skolose.

Kai jie susiburs į krūvą, mes paversime juos nusikaltėliais ir pateiksime pasauliui savo versiją, kadangi mes valdome informacines priemones.

Per mūsų valdomą spaudą ir televiziją, mes kontroliuosime informacijos srautus mūsų naudai.

Jei jie sukils prieš mus, mes sutraiškysime juos kaip vabzdžius. Nes jie yra silpnesni net už juos.

Jie bus bejėgiai ką nors padaryti, nes jie neturės ginklų.

Mes pasamdysime dalį jų pačių, kad įgyvendintų mūsų planus. Mes prižadėsime jiems amžinąjį gyvenimą, bet jie jo niekada neturės, nes jie nėra vieni iš mūsų.

Samdiniai bus vadinami „Inicijuotais“ ir bus priversti patikėti klaidingais būdais kaip pasiekti Aukščiausiojo Karalystę. Šių grupių nariai manys, kad yra vienybėje su mumis niekada nežinodami tiesos. Jie negali sužinoti tiesos, kad neatsisuktų prieš mus. Už jų darbą mes juos apdovanosime žemiškais daiktais ir aukštais titulais, bet jie niekada netaps nemirtingais, kaip mes, ir niekada negaus Šviesos ir nekeliaus į žvaigždes.

Jie niekada nepateks į aukštąsias sferas, nes savo rūšies žudymas uždaro kelius į Aukščiausiojo Karalystę. Šito jie niekada nesužinos.

Tiesa bus paslėpta prieš pat jų nosį, taip arti jų akių, kad jie nesugebės į ją susikoncentruoti, kol jau bus per vėlu.

Ir tokia didelė laisvės iliuzija bus, kad jie niekada nesupras esantys mūsų vergais.

Kai viskas bus sudėliota į vietas, realybė, kurią jiems būsime sukūrę, valdys juos. Ši realybė bus jų kalėjimas. Jie gyvens savęs apgaudinėjime.

Kai mes pasieksime savo tikslą, nauja dominavimo era prasidės. Jų protai bus sukaustyti įsitikinimais, kuriuos mes jiems programuojame nuo neatmenamų laikų.

Bet jei jie kada sužinos, kad mes lygūs, tada mes žuvę. ŠITO JIE NEGALI SUŽINOTI NIEKADA.

Jeigu jie kada nors sužinos, kad kartu gali mus sunaikinti, jie ims veiksmų. Jie niekada negali sužinoti, ką mes jiems padarėme. Nes jei jie sužinos, mes neturėsime kur bėgti. Nes nukritus uždangai jie pamatytų kokie mes iš tiesų. Jie medžiotų mus ir nei vienas žmogus nesuteiktų mums prieglobsčio.

Tai slaptas paktas, pagal kurį mes gyvensime dabartinį ir būsimus gyvenimus. Ši realybė peržengs daug kartų ir gyvenimų.

Šis paktas yra sutvirtinamas krauju – mūsų krauju.
Mes – tie, kurie atvykome iš dangaus į Žemę.
ANNUNAKI

Šis paktas negali egzistuoti nei rašytas nei žodžiu. Nes jeigu apie jo egzistavimą sužinos, sąmoningumas sukels tokią Aukščiausio Kūrėjo įniršio bangą prieš mus, kad mes būsime nusviesti į gelmes, iš kurių atėjome ir liksime ten iki begalybės pabaigos.